

la humanitat

Any IV — Núm. 1.056 — Preu: 15 cèntims

Fundador: LLUIS COMPANYS

Barcelona, diumenge, 14 de juliol del 1935

LA SIGNIFICACIO HISTORICA D'AQUEST 14 DE JULIOL, A PARIS

EL "FRONT POPULAR" OPOSARÀ AL FEIXISME CENTENARS DE MILERS DE MANIFESTANTS

Guió del moment ANTENA

LA JORNADA D'AVUI A FRANÇA

La data d'avui, en què la democràcia francesa celebra l'aniversari de la caiguda de la Bastilla, havia estat indicada per les dretes franceses com a fita inicial per a la seva restauració, si no material, en allò que ella significa en la història de la Democràcia.

Però les esquerres franceses no estan disposades a deixar que s'aixequi de nou aquells murs amb què els reaccionaris pretenen aturar el procés de la història. Avui poden trobar-se cara a cara a París, que tindrà fets al damunt els ulls de tota la humanitat civilitzada, els que són a la dreta i els que són a l'esquerra, dues forces que maldeuen unes per impulsar el món en el seu avenç i altres que pretenen aturar-lo i fins retornar-lo al passat ominós.

El Govern francès, en el seu paper d'àrbitre, ha pres tota mena de mesures per a evitar les topades a la via pública. El mal pitjor per al Govern de París és que ha de comptar, per a guardar l'ordre, amb unes forces evidentsment parcials, puix que estan dirigides i comandades per homes que en una gran part no amaguen les seves simpaties per un dels possibles contendents, La Roquette, que no és precisament aquell que està d'acord amb el caràcter democràtic de la República francesa i amb l'impuls de la nació cap l'avenir.

Després de les jornades de febrer de l'any passat, serà la primera vegada que les dues forces es trobaran novament en presència. Una i altra exposaran damunt del tauler passional dels carrers de París els contingents de què disposen. D'aquell febrer ençà, a París i a França tota han passat moltes coses. Durant aquelles jornades, les forces del coronel La Roquette no passaven d'un tema per als caricaturistes. Chiappe, l'etern amic de tots els reaccionaris de tot arreu que és refugi en França i perseguidor dels revolucionaris, va caure en aquelles jornades qualificades de glorioses per les esquerres franceses. Avui, Chiappe, és president de l'Ajuntament de París i els «Creus de Foc» són una seriosa preocupació per als governants i fins compten amb determinades col·laboracions en el Gabinet, que vol presentar-se com a centre esquerre. Subtilment encara, amb alarma, certs contactes perillosos del feixisme amb altres forces de l'exèrcit francès.

Es cert que els «Creus de Foc» acaben de sofrir una crisi interna que pot debilitar la seva força en el mateix moment que els consideraven indicat per a iniciar la batalla. Aquesta crisi no ha d'ésser considerada, però, com un signe de debilitament del seu moviment. És evident que el coronel La Roquette, que en definitiva és qui té la responsabilitat de la direcció del moviment i qui ha de respondre davant dels seus finançadors de la Banca de França i de la gran indústria, cerqui el moment oportú per a plantejar la batalla i no es deixi portar pels entusiasmes dels elements exaltats del partit. És el problema etern dels líders polítics. Amb la seva propaganda creen un moviment i un estat d'esperit que, recollit per una part dels elements que els segueixen amb exaltació, es converteix, en algunes zones, en necessitat d'acció immediata. Són els elements incapaces de discernir que la marxa endavant d'un partit o d'una ideologia qualsevol, tàcticament necessita cremar etapes, estratègia que és la garantia de la victòria. Però el fet que elements d'aquest temperament trenquin amb els caps i els acusin de traïció no sempre significa la defecia ni que la seva actitud resti possibilitats a l'acció a fons. Els elements exaltats dels «Creus de Foc», en abandonar el seu cap, no abandonen les seves conviccions; al contrari, es converteixen en pioners que poden ésser útils com a tropes de xoc mentre es manté fresc el gros de les forces.

Entre els elements d'esquerra existeix una tendència exagerada a menys-valorar l'enemic.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

Arà, a França, i a fora, existeix també la mateixa tendència a esperar que s'aixecarien les pedres i a ridiculitzar el moviment feixista. És un error que pot resultar fatal. No pot concedir-se més valor del que té a un moviment d'aquesta naturalesa, però és molt més perillós considerar-lo amb menyspreu que concedir-li la bel·ligerància corresponent a la seva força real.

Es molt possible que avui a França no passi res d'extraordinari. Ho fa creure la mateixa esclatada que ha sofert l'organització dels «Creus de Foc». Però no oblidem que la derrota de Hitler quan volgué ésser President de la República alemanya, fou considerada com un signe de descomposició del moviment. A Alemanya també les extremes esquerres guanyaven posicions. Les forces que mouen homes com Hitler i La Roquette, com que disposen de tot el joc de cartes, acostumen triomfar, i poden triomfar, pels camins més inesperats. Democràticament, mataren la democràcia alemanya. No ho oblidem, ni ho oblidem els homes d'esquerra de França. La història ha de tenir alguna altra utilitat que la de figurar en els programes d'estudi i en les cites brillants. Del contrari hauríem d'estar d'acord amb què l'home és l'únic animal que no es carmenta.

LA VIDA DELS NOSTRES AMIGS A PUERTO SANTA MARIA

El diputat senyor Triabal visita el Penal

Puerto Santa Maria, 13. — Avui ha arribat procedent de Madrid, i per tal de visitar el Penal d'aquesta població, i

Llegiu LA HUMANITAT
els senyors Companys, Lluhi i Comorera, el diputat català senyor Triabal.
Han acompanyat el senyor Triabal els senyors Taltavull, vocal del T. de G.; Carrasco, del Partit Galleguista, i Plata i Maestre de «Unión Republicana».

Després de la visita, el senyor Triabal ha sortit, a primeres hores de la tarda, cap a Cádiz i Barcelona.

L'harmonia municipal gestora

La batalla municipal Ceda - Lliga

La batalla iniciada pel senyor Roda i Ventura en les seves declaracions al diari de la Lliga «l'Instant», en la seva primera fase, ha acabat amb la derrota del conseller de la Lliga en la Comissió. Els radicals, a desgrat que en la reunió del Consell de Govern estaven d'acord amb la Lliga, a la Comissió de Governació han donat la raó al senyor Jaumar, i el vot de censura que el senyor Roda va proposar contra l'ex-president no tingué més vot favorable que el seu. Va votar en contra fins el seu aliat i company de candidatura senyor Soler Janer, que, en tenir companys més reaccionaris que la Lliga, obrant lògicament, va amb ells. Els altres components de la Comissió senyors Lleó, agrari; Esquerdo, radical; Farreres, radical; Blasco, econòmic-radical i empresari; Cullillà, de la Cambra de la Propietat; Bassols, CEDA i Tiffon, CEDA, tots varen votar pel senyor Jaumar. Tenint entès que la Lliga, malgrat la derrota pensa continuar la batalla contra la CEDA. Ja veurem fins on arriba i com acaba. És de creure que el final serà alguna entesa de la qual sortiran perjudicats els barcelonins.

Aquest número ha estat visat per la censura

Si algun propietari lector de La Veu es va exercir en llegir que la «Secció Agrària» tindria cura de pacificar el camp i d'evitar els desnonaments d'arrendataris, a hores d'ara ja s'haurà convençut que aquesta proposta només els tenen per a fer bonic. És cert que el portaveu dels mitjans amics publicava — edició del dia 12 — amb titulars a doble columna, el «procés» que el diputat Casabó adreça al ministre perquè faci alguna informació a l'arragonès i adopti les mesures convenients per a evitar els desnonaments; però, al que en la mateixa edició s'hi publica la referència de la sessió de les Corts de la República amb el debat promogut entorn la proposta que signen diversos sectors de la Cambra perquè s'arbitri la forma adient per a evitar, d'una manera veritable, els desnonaments i aquesta votació no obté pas — tal com hauríem demanat nosaltres després de l'acta dels vots de Lliga Catalana; ben al contrari, el diputat Tries de Bes votà en contra. «Com lligarem, doncs, senyors agraris de Lliga Catalana, aquesta posició concreta contra els desnonaments amb els desitjos de pacificació proclamats?»

D'haver votat els diputats lligaires, favorablement, la proposició, si bé no haurien fet canviar la circumstància de la manca de «equilibri», almenys se l'hauria fet triomfar i hauria constituït per al Govern un compromís indiscutible; però no, per culpa dels agraris de la Lliga, no fou possible obtenir aquest compromís. El Govern i les dretes, que, segons Pla, pretenen una patent de «corros» per a fer el que els doni la gana, els ho hauran d'agrair.

Malgrat que les referències periodístiques — aduïda la de La Veu — denunciaven que la proposició en qüestió no va tenir la victòria i la validesa per culpa de l'abstenció lligaire, hem volgut esperar per a cerciorar-nos-en i per a conèixer l'explicació del vot que anunciava Tries de Bes. El resultat no fou pas el que portava la premsa barcelonina; però, en canvi, les paraules que pronuncià aquell diputat constitueixen una negació absoluta del desig de pacificació, del qual tant parlen els nous «agraris» catalans. No, ningú no s'empenya ja aquestes habilitats de declarar-se conforme amb l'esperança de la proposició. I més si es té en compte que no es tractava pas d'un radicalisme o d'una posició demagògica perquè no creiem que per a això hauria estat possible la coincidència de signatures tan poc dubtoses com la del cedita Jiménez Fernández, bascos i radicals.

Es interessant divulgar el que

(Passa a la pàg. 7.)

La consigna dels dirigents de tots els partits, des de l'extrema dreta a l'extrema esquerra, de mantenir l'ordre més absolut, ha calmat la febril angoixa amb què era esperada a França la jornada d'avui

"LE MATIN" FA UNA CRIDA A LA CONCORDIA

París, 13. — Ha estat molt comentat un editorial que publica avui «Le Matin» en el qual referint-se a la jornada de demà, que alguns anuncien com a sangant, fa avinent als francesos que l'ansietat que s'experimenta a París i la curiositat que se sent a l'estranger davant el que pugui succeir demà, fan necessari un advertiment: «La festa nacional francesa del 14 de juliol no mereixerà aquest nom si servís per aixecar els partits els uns contra els altres. El 14 de juliol ha de servir per a fraternitzar i no per a dividir.»

CONCENTRACIO DE FORCES A PARIS

París, 13. — Ha començat a concentrar-se a aquesta capital contingents de forces procedents de províncies.

S'ha disposat que a la desfílada militar no hi prenguin part tots els contingents disponibles amb l'objecte que romanguin alguns d'ells a les casernes disposats a sortir al carrer al primer avís.

El Govern es mostra optimista davant la jornada de demà en la qual considera que la qüestió primordial resideix a evitar que les anunciades manifestacions de dreta i esquerra puguin trobar-se.

LA DESFILADA MILITAR

París, 13. — Tot fa preveure que l'anual desfílada militar que se celebrarà demà a París amb motiu de la festa nacional, serà la de major envergadura de totes les celebrades fins ara.

Després de l'acte de la imposició de condecoracions s'iniciarà la magna desfílada militar davant la tribuna ocupada pel President de la República, el Govern i el Cos diplomàtic estranger.

Al front de les tropes marxarà el governador militar de París, general Gouraud.

A la desfílada prendran part totes les armes, amb abundància de tancs i carros d'assalt, destacaments de la marina de guerra, bombers, guàrdia republicana, Escola Politécnica, Escola de Saint Cyr, guàrdia mòbil, Escola Naval, fusellers marins, orfes de la marina de 13 a 17 anys, unitats a peu de l'armada aèria, vestint el

LAVAL DIRIGIRÀ UNA ALLOCUCIO AL POBLE FRANCÉS

París, 13. — Circula el rumor que el President del Consell, senyor Laval, dirigit a una allocució per ràdio excitant al poble perquè demà es comporti amb la correcció, respecte els ideals aliats i s'eviti d'aquesta manera successos dolorosos.

ELS DIRIGENTS DE TOTS ELS PARTITS ACONSELLEN ALS SEUS PARTIDARIS QUE NO ALTERIN L'ORDRE

París, 13. — A darrera hora s'ha donat publicitat a la interessant notícia que els dirigents de tots els diferents partits, des de l'extrema dreta a l'extrema esquerra han donat a les seves masses la consigna de mantenir durant la jornada de demà l'ordre més absolut perquè la festa nacional transcorri dintre la major calma.

La bona nova ha calmat considerablement la febril ansietat que regnava davant els pessimistes veïns que es venien formulant de feia diversos dies anunciant amb probabilitats sangants topades entre les organitzacions extremes de dreta i esquerra i la força pública.

ELS ESTRANGERS QUE INTERVENGUIN EN LES FETS SERAN EXPULSATS IMMEDIATAMENT DE FRANÇA

París, 13. — El Ministeri de l'Interior ha publicat una nota advertint que els estrangers que es trobin complicats en les alteracions de l'ordre que us puguin registrar durant la jornada de demà seran expulsats el més ràpid dels territoris francesos.

ELS EMPLEATS DE CORREUS, A FAVOR DEL FRONT POPULAR

París, 13. — «L'Humanitat» dona compte aquest matí de la reunió celebrada ahir pels empleats de Correus afiliats a les organitzacions sindicals de la Confederació Autònoma, que tingué lloc a la Borsa de Treball de París.

Diu l'òrgan comunista que els reunits acordaren concedir un ampli vot de confiança als dirigents del Front Popular, a les ordres del qual es col·locaren per tal d'actuar com convingué per tal de fer ostensible la seva protesta contra els decrets-leis del Govern.

EL TEMPS. — A Catalunya, per tot el N., el cel es presenta cobert i el vent encaimat. Al pla de Lleida i al Priorat, el cel està gairebé cobert amb vents moderats del W.
Ha plogut a gairebé totes les comarques muntanyenques del N., amb una màxima de 29 litres per metre quadrat a Puigcerdà.
La temperatura màxima ha estat de 31 graus a Seròs i la mínima, de 6 graus a Estangento.

El Front Pro-Amnistia

CRIDA A TOTS

Ens plau publicar la següent interessantíssima crida:
«Els partits nacionalistes i es-

querrans i les organitzacions obreres responsables de Catalunya han pres l'acord de constituir un Comitè únic pro Amnistia.

Aquest consell general ha estat portat a terme per part nostra amb el ferm propòsit de continuar la tasca empremta fins a obtenir l'alliberament definitiu dels caiguts.

La constitució del Comitè del Front Pro Amnistia no vol pas dir, però, que ningú dels que el constitueixen hagi abandonat els seus punts de vista polítics i socials. És únicament a l'entorn de l'amnistia que trobem un comú denominador que ens aplega. Al marge d'aquest aspecte, organitzacions obreres i partits esquerrans faran llur via sense abandonar cap de les posicions que fins ara han mantingut.

El més elemental deure humanitari ens obliga als ciutadans, als obrers i pagesos, a tots els catalans dignes, a formar una entesa per tal d'aportar, en primer lloc, als nostres companys empresonats, un raig d'esperança, i per aconseguir després l'alliberament final.

Es constitueix, doncs, el Front Pro Amnistia.

En aquest sentit fem una crida a tots, absolutament a tots els que, obrers, nacionalistes i republicans d'esquerra, treballadors de la terra, comparteixen amb nosaltres la responsabilitat i el deure d'aquests moments transcendents perquè aportin llur adhesió i col·laboració al Comitè del Front Pro Amnistia.

Al mateix temps els invitem perquè es formin Comitès locals amb les forces polítiques i obreres interessades a treballar fins a la completa consecució de l'amnistia i a aportar a la campanya tot el seu esforç. Els Comitès locals ens han de notificar llur constitució perquè la labor sigui conjunta i eficaç.

El Comitè del Front Pro Amnistia: President, Jaume Aiguader (Esquerra Republicana); Secretari general, Joaquim Maurin (Bloc Obrer i Camperol - Aliança Obrera); tresorers, Josep Calvet (Unió de Rabassers); Ferran Cuito (Acció Catalana); Rafael Vidella (Partit Socialista - Aliança Obrera); Martí Pened (Partit Nacionalista Republicà d'Espanya); Manuel Mascarell (Sindicats d'Oposició - Aliança Obrera); Ruiz Ponsseti (Unió Socialista de Catalunya).

Vendrell, 11 de juliol del 1935.
Adreça a utilitzar: Ateneu Polític, Alt de Sant Pere, 27, Barcelona.

UNA ORDRE I UN ARTICLE

El festival benèfic d'avui, suspès

Ahir a la tarda, fou rebuda a les oficines del F. C. Barcelona, la comunicació següent:

«De orden de S. E. el General Jefe de la Cuarta División Orgánica queda prohibido el festival deportivo que había de celebrarse mañana, día 14, a las 16 horas, en el campo del F. C. Barcelona, organizado por «Penya Germanor Catalana», festival que no se podrá celebrar, tampoco, en días sucesivos, mientras no tenga la autorización expresa de la autoridad militar.»

En conseqüència, els actes que s'havien anunciat a homenatge dels braus jugadors del Sabadell, no podran celebrar-se, el que fem públic per tal d'evitar molèsties als ciutadans que tinguessin el propòsit d'assistir-hi. Aquesta tarda, d'acord amb l'ordre del general Sánchez, cap de la Quarta Divisió, no hi haurà, doncs, espectacle al camp de Les Corts.

Visitat ahir al vespre pels organitzadors el governador general, senyor Pic i Pon, prometé interessar-se per tal que el festival suspès pugui tenir lloc en una data pròxima, d'ésser possible el diumenge vinent.

Cal, doncs, que els qui hagin agafat entrades o localitats esperin la resolució definitiva sobre el particular, de la qual seran informats degudament per la premsa.

UN ARTICLE DE «EL SIGLO FUTURO»

El diari madrileny «El Siglo Futuro» arribat ahir a Barcelona, publica la següent crònica:

«BARCELONA, 11.—El doming, en el campo de Las Corts, organizado por la agrupación denominada «Germanor Catalana», se celebrará un festival con la exhibición de boxeo a cargo de Gironés y otros pugiles, partidos de «basket-ball» y de fútbol entre el Sabadell y el Barcelona, a beneficio de los presos catalanes por los sucesos del 6 de octubre. «La Humanitat» califica el festival de manifestación patriótica, titulado su trabajo: «a beneficio de los que sufren», diciendo que hay que resaltar la colaboración del Barcelona y del Sabadell y del centro femenino deportivo, por su importancia y porque en su día habrá que tenerlo muy presente.

«También las Federaciones españolas deben tener muy presente la organización de festivales deportivos en los que el deporte es lo de menos. El espíritu separatista de los fracasados el 6 de octubre no cesa en el afán de sostener encendida la llama que un ligero soplo de un grupo de españoles apagó en breves minutos.

La visita del equipo del Barcelona F. C. al penal de los Reyes tuvo carácter exclusivamente político, y algunas Agencias inundaron las Redacciones de noticias y «fotos», pero sin determinar tal carácter.

Ahora bajan el velo y a cara descubierta organizan un acto de glorificación a los cobardes del movimiento separatista.

Ni las Federaciones españolas, ni el Gobierno, que ya es hora se interese por las manifestaciones deportivas para impedir tomen carácter extraño a la actividad física, deben consentir la celebración del anunciado festival.

«Aprobaria el Gobierno un mitin de exaltación de aquellos que el 6 de octubre se levantaron contra la Patria?

El que va a celebrarse en el campo de Las Corts tiene el mismo espíritu.

Y debe suspenderse hoy».

Llegiu avui i cada dia LA HUMANITAT, el vostre diari

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.
Redacció i Administració
Ronda Universitat 25
Telèfon 22122
Impremta
TALLERS NUM. 18
Telèfon 14448

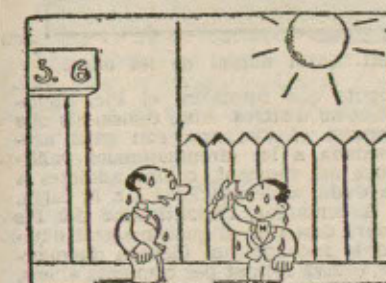
PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Barcelona, un mes 3'50 otes.
Fora un trimestre 10'50 »
Amèrica Llatina i Portugal un trimestre 13' »
Altres països un trimestre 27' »

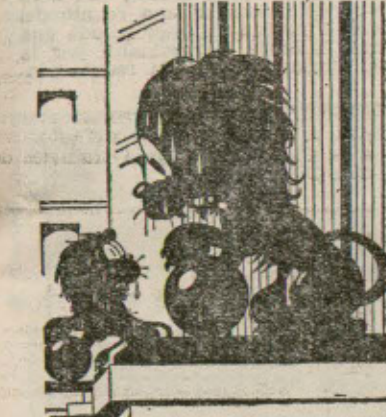
LA BAZOFIA DERECHISTA
[No sirven ascos! Esto hay que probarlo, caballeros!]
(de «La Libertad»)

PRINCIPIO QUIEREN LAS COSAS
—Yo no sé nada; pero me parece que las restricciones deberían comenzar restringiéndoles las dietas a los diputados que no trabajan...
(de «El Sol»)

LA TEMPERATURA
—¿Qué tiempo!
—¡Borchorno!
(de «El Liberal»)

EL VERANEO DE LOS LEONES
—Pues, chico, a mí lo mismo me da lo de las vacaciones. Porque para ir a pasar calor al desierto, bien está uno en esto...
(de «Yan»)

EL monàrquic indiscret
El vell Diario de Barcelona, vell en un sentit espiritual més que no pas temporal, se les empenen contra l'ex-convict de la Monarquia.
(de «Heraldo»)

CHISMES MOLESTOS
—¡Vaya! ¡otra vez la vilgita!
(de «El Debate»)

EL POLO NORTE
—Conque de paso para San Sebastián...? Pues yo mi verano, este año, será el Congreso...
—¿Y allí hay algún fresco?
—¿Cómo alguno? ¡¡Una multitud!!
(de «El Siglo Futuro»)

L'obsessió de la Lliga: el camp

O sia les terres; però a mans dels propietaris de Sant Isidre. Llegiu aquest editorial de La Teu de Catalunya:

«El debat promogut a les Corts de la República, entorn de la proposta per a evitar desnonaments injustos, ha demostrat tots els perills que comporta el fet de la intervenció de la passió política en els problemes del camp.»

Passió política? Deuen voler dir el desvetllament dels pobres pagans explotats des de tants anys pels contractes més onerosos.

«S'ha dit, com exemple, que han rebut avís de desnonament, a les terres basques i a altres indrets d'Espanya, famílies que de generació en generació venien creant uns terrenys per espais de centúries. És a dir, que l'estat d'injustícia, l'estat de violència, no s'ha suscitat sinó després de les repetides i contradictòries intervencions del prejudici polític en els afers i en els tractes de la pagesia.»

Prejudici polític deu ésser el no deixar-se robar pel propietari.

«Per què ara es donen aquests casos, que no s'havien donat abans que les Corts Constituents inexistís aquesta interrupció de la política en l'agricultura? No s'havien donat, perquè, si no, ara no podria parlar-se de tractes i contractes que tenen segles d'existència.»

No és que nosaltres creiem que el Poder públic s'hagi de crear de braços, contemplat, indiferent, violent, i injustícies. No tot el contrari. Però els homes que vulguin legislar sobre els problemes de la pagesia, evitar violències i prevenir injustícies, han d'atansar-se amb amorosament, amb un respecte patriòtic a la tradició i a l'estructura agrària dels diversos nuclis peninsulars, sense cap mena de prejudicis doctrinaris o partidistes, vinguin d'on vinguin.»

Si, senyors: amorosament... i a l'empena de l'Institut Agrícola de Sant Isidre.

Histories

«Què ho fa que sempre que les dretes parlen d'Espanya ens recorden la monarquia? «Cuando digo...»

Es per això que ens plau reproduir el final d'un article que Díaz Fernández publica a El Diluvio:

«Hay que hacer notar, sin embargo, que al señor Gil Robles, al estadista del "buscar el dinero donde lo haya" no se le ha ocurrido ni siquiera hablar del impuesto sobre la renta para sanear el presupuesto. No. El paro a cargo del Estado, de los ingresos corrientes del Estado. De esa manera la política de derechas forzará, no al rentista, sino al contribuyente modesto y el país seguirá con el déficit a cuestas, manteniendo de vez en cuando con ese explosivo de la Deuda.»

No tinguem ningúna autoritat per a parlar de problemes presupostaris; però tota ciutadania espanyola advertirà que «la política que mandava la monarquia, com solucions igualment ineficaces i rutinaries, para que no padecia la situació privilegiada del gran capital financiero, de los especuladores, de los banqueros, de los rentistas. ¿Será posible que los patrones, los desheredados, los que no tienen más que el esfuerzo con el que ganan su vida miserable, no vean que están siendo víctimas de una política de empobrecimiento y de privilegio? No es que sean estos o aquellos los que gobiernen, no es que el profesionalismo político haya triunfado en la sociedad española; es que quienes han tomado los mandos del Estado carecen de desinterés y de iniciativa y han venido también en materia económica, no a continuar la historia de España, sino la historia de la monarquía.»

El monàrquic indiscret

El vell Diario de Barcelona, vell en un sentit espiritual més que no pas temporal, se les empenen contra l'ex-convict de la Monarquia.

«El conde de Romanones, que alcanzó los más altos puestos de la política y que, en los últimos años de la Monarquía, se vanagloriaba públicamente de ser el político más largo tiempo había gobernado, ha sido, sin embargo, más que un verdadero estadista, un aventurero de la vida política. Prócer inmensamente acaudalado, no quiso limitar sus actividades a la esfera propia de la aristocracia adinerada. Quiso popularizar su nombre, o mejor dicho, su título nobiliario por medio de la política, y saltó ruidosamente al palenque de la misma, con armamentos liberales, y empleando para su ascenso, más que un talento privilegiado y una idealidad levantada, las armas que mejor sirven a la ambición desmedida: la astucia, el ingenio y esa especie de prodigalidad del hombre a quien sobran medios materiales para alcanzar los frutos de ese sufragio, tan bien definido por Cánovas del Castillo en su famoso discurso de Barcelona de 1888.

La sucesiva desaparición de los hombres cumbres de su época bañadora, dejó a él en primera línea frente a don Antonio Maura, el paladín del campo opuesto al suyo dentro del régimen vigente. Desde entonces, y habiendo ya alle-

gidos, después de afirmarse en sus posiciones, fué Romanones el árbitro, sino de España, cuando menos de la grey liberal, que andaba desmadejada a partir de la muerte de Sagasta; y aquí fué el removersse y bullir de ese gran deportista político, muy divertido en jugar a la pelota con los escabazos y escabotajes que se sucedían en la Presidencia del Consejo en gobiernos formados por «amigos» y «amiguetes» que acabaron dando al traste con un régimen que habían convertido en tinglado de sus ambiciones y caprichos. El conde de Romanones ha sido, en suma, el más destacado figurón de la política menuda.

Y continúa siendo quien siempre fué, en queriendo ahora ser. Aislado en su voluntario ostracismo de los partidos, monárquico solitario — no ciertamente por falta de monárquicos, sino por falta de masa sobre la que poder ejercer una jefatura — el conde de Romanones pronunció en el Congreso de la República su único discurso dentro del nuevo régimen, y que fué indudablemente el mejor discurso de su dilatada vida parlamentaria, por la nobleza de su objetivo, la elevación de sus conceptos, y habilidad y valentía — todo junto — con que sorteo las grandes dificultades que había que vencer para hacerse oír un caracterizado monárquico en los omisos tiempos del bienio. El discurso iba todo el francamente examinado a defender a don Alfonso XIII de las calumnias imputadas con que se pretendió manchar su nombre la pasión política agravada por la perversidad.»

Ultra que l'article és molt significatiu, cal remarcar com, avui, en plena República, la censura permet titlla de perversos a col·lusioners els homes de la República.

Elecciones, però amb garanties

Heraldo de Madrid, en aquest sentit, escriu:

«No. Nadie se asusta. «El Debate» nos imputa ingenuamente un pavor que sólo puede explicarse como reflejo del propio miedo que las derechas comienzan a sentir. Léase nos con serenidad. Nosotros no creemos, ciertamente, que puedan celebrarse elecciones en noviembre, porque para ello hacen falta unas premisas inexcusables: las garantías constitucionales, la libertad de Prensa, la libertad de tribuna, la libertad de los presos gubernativos, la auténtica pacificación de los espíritus, que ya va siendo un tópico demasiado resabido a estas alturas. Y, sobre todo, una ley electoral que diste, precisamente, mucho de la que se quiere aprobar; una ley que no propicie amagos, que no establezca categorías entre los electores y que no niegue el principio fundamental de la democracia: «Cada hombre un voto. Cada voto la expresión viva y sincera del elector.»

En homenaje a esta sinceridad indispensable, y para que el órgano de la Ceda no urda trapaceramente las vistas como endebles argumentos para contentar a sus lectores, hemos de decir a «El Debate» que no en noviembre, sino dentro de un mes, mañana mismo, irían las izquierdas a las elecciones si el Gobierno se decidiera a convocarlas con todas las consecuencias. Es decir, si desapareceran los estados de excepción, si el pueblo recuperara la plenitud de libertades, con una ley electoral justa y anticuadilla. Hagase la prueba. Y los Debates como nadie hace objeciones. Ya van las derechas en qué viene a parar ese borboteante estado de opinión de que alardean en sus reiteradas y espantosas concentraciones. Ya no delimita a nadie el discurso de Sr. Gil Robles en Mestalla. Cuando el entusiasmo de esas masas se cuenta por millones y millones de asistentes, debe irse inmediatamente a las elecciones. A las elecciones como Dios mande. Esto es, como manda la Constitución, que es de lo único que no hay que olvidarse en estos casos.

Dótese al pueblo de cuantos instrumentos pone a su alcance la Constitución y entonces juzgáremos a viles y otros. La cosa es bien sencilla.

Nosotros, que tenemos fe en los destinos de la República, en el alto sentido político de la opinión republicana, no ignoramos a qué atenemos a este respecto. Estamos seguros de la firmeza de nuestro optimismo.

Por el contrario, con ausencia de libertades y garantías, con el caciquismo enquistado en el corazón de la vida rural, nos resistiríamos a calificar de debate electoral lo que pura y simplemente se reduciría a un plebiscito, procedimiento que todos sabemos a qué fines beneficia, en exclusivo perjuicio de la voluntad popular.»

Només mancaria això!

Llegiu aquest solt, que retallam de La Libertat:

«El Sr. Cambó, que permaneció expectante y en espera hasta ahora, parece dispuesto a arremeter a la política contra el Gobierno. ¿Oposición?»

Habrà — que nunca faltan — ingenuos que lo crean. Però, no; no es eso... Es que el señor Cambó aspira a obtener un puesto — una cartera — en el Gobierno.

Son los viejos procedimientos de su política sin ideal. Desde la vez primera que la Lliga tuvo ministros — recuérdese la Asamblea parlamentaria del año 17 y también el discurso de Cambó en el Ateneo, donde salió para ir a ver al rey — todas las carteras las obtuvo así: amenazando y atacando... sin dar. Es su sistema.

Se da ahora el caso — caso demostrativo de los extremos de desocupación a que los años han llevado al Sr. Cambó — que mientras este tiene dos representantes en la Comisión gestora que a modo de Gobierno maneja la Generalidad de Barcelona, bajo la presidencia de Sr. Pich y Pon, por lo que actúa en Barcelona como aliado del Gobierno, en Madrid se dispone a hacerle la oposición.

Nos parece demasiado descocada esta postura del Sr. Cambó, cuya política alcanza ya bastante decredido en la ciudadanía catalana para que aquí vayamos a tomarle en serio. No le faltaba al Gobierno Lerroux-Gil Robles más que este refuerzo: el refuerzo Cambó.

No es deixaran enganyar

No, no es deixaran enganyar, les esquerres, pel mistral de engany aloses que prepara el Govern. No votarem els nostres empresonats; votarem els republicans autèntics que tinguin prou intel·ligència i prou coratge.

... tal com vol «El Liberal».

«El escrutinio nominal se establece con el propósito de anular la votación obtenida por candidatos que están incapacitados, por estar sufriendo condenas a consecuencia de los sucesos de octubre en Cataluña y Asturias.»

La incapacidad es notoria, es evidente, es indiscutible; pero ¿qué necesidad hay del escrutinio nominal para eso?

Los más interesados en no votar a los incapacitados serán sus correligionarios, porque corren el riesgo de que no los proclamen diputados, y no sólo habrían perdido los votos, sino que con los votos perdidos es posible que no hubiera diputados bastantes para acordar la amnistía...

La incapacidad de un candidato no la decreta la ley Electoral; está ya declarada por las sentencias de los tribunales, y no hay por qué descender a eso, de no hacerlo para que las izquierdas muerdan el anzuelo votando a los incapacitados. No conviene votar a los presos, sino a los que puedan amnistiarlos.

Esto es tan elemental, que si sólo para anular los votos que tengan los incapacitados se establece el escrutinio nominal, ya se puede, desde ahora, establecer el escrutinio por lista, porque no hace falta para nada el otro.»

MORENES?

Frissures? Fístules? MORENO! Escriu avui mateix a Picalqués, 12, tenida, Barcelona, i us guariréu.

Elecciones, però amb garanties

Heraldo de Madrid, en aquest sentit, escriu:

«No. Nadie se asusta. «El Debate» nos imputa ingenuamente un pavor que sólo puede explicarse como reflejo del propio miedo que las derechas comienzan a sentir. Léase nos con serenidad. Nosotros no creemos, ciertamente, que puedan celebrarse elecciones en noviembre, porque para ello hacen falta unas premisas inexcusables: las garantías constitucionales, la libertad de Prensa, la libertad de tribuna, la libertad de los presos gubernativos, la auténtica pacificación de los espíritus, que ya va siendo un tópico demasiado resabido a estas alturas. Y, sobre todo, una ley electoral que diste, precisamente, mucho de la que se quiere aprobar; una ley que no propicie amagos, que no establezca categorías entre los electores y que no niegue el principio fundamental de la democracia: «Cada hombre un voto. Cada voto la expresión viva y sincera del elector.»

En homenaje a esta sinceridad indispensable, y para que el órgano de la Ceda no urda trapaceramente las vistas como endebles argumentos para contentar a sus lectores, hemos de decir a «El Debate» que no en noviembre, sino dentro de un mes, mañana mismo, irían las izquierdas a las elecciones si el Gobierno se decidiera a convocarlas con todas las consecuencias. Es decir, si desapareceran los estados de excepción, si el pueblo recuperara la plenitud de libertades, con una ley electoral justa y anticuadilla. Hagase la prueba. Y los Debates como nadie hace objeciones. Ya van las derechas en qué viene a parar ese borboteante estado de opinión de que alardean en sus reiteradas y espantosas concentraciones. Ya no delimita a nadie el discurso de Sr. Gil Robles en Mestalla. Cuando el entusiasmo de esas masas se cuenta por millones y millones de asistentes, debe irse inmediatamente a las elecciones. A las elecciones como Dios mande. Esto es, como manda la Constitución, que es de lo único que no hay que olvidarse en estos casos.

Dótese al pueblo de cuantos instrumentos pone a su alcance la Constitución y entonces juzgáremos a viles y otros. La cosa es bien sencilla.

Nosotros, que tenemos fe en los destinos de la República, en el alto sentido político de la opinión republicana, no ignoramos a qué atenemos a este respecto. Estamos seguros de la firmeza de nuestro optimismo.

Por el contrario, con ausencia de libertades y garantías, con el caciquismo enquistado en el corazón de la vida rural, nos resistiríamos a calificar de debate electoral lo que pura y simplemente se reduciría a un plebiscito, procedimiento que todos sabemos a qué fines beneficia, en exclusivo perjuicio de la voluntad popular.»

Només mancaria això!

Llegiu aquest solt, que retallam de La Libertat:

«El Sr. Cambó, que permaneció expectante y en espera hasta ahora, parece dispuesto a arremeter a la política contra el Gobierno. ¿Oposición?»

Habrà — que nunca faltan — ingenuos que lo crean. Però, no; no es eso... Es que el señor Cambó aspira a obtener un puesto — una cartera — en el Gobierno.

Son los viejos procedimientos de su política sin ideal. Desde la vez primera que la Lliga tuvo ministros — recuérdese la Asamblea parlamentaria del año 17 y también el discurso de Cambó en el Ateneo, donde salió para ir a ver al rey — todas las carteras las obtuvo así: amenazando y atacando... sin dar. Es su sistema.

Se da ahora el caso — caso demostrativo de los extremos de desocupación a que los años han llevado al Sr. Cambó — que mientras este tiene dos representantes en la Comisión gestora que a modo de Gobierno maneja la Generalidad de Barcelona, bajo la presidencia de Sr. Pich y Pon, por lo que actúa en Barcelona como aliado del Gobierno, en Madrid se dispone a hacerle la oposición.

Nos parece demasiado descocada esta postura del Sr. Cambó, cuya política alcanza ya bastante decredido en la ciudadanía catalana para que aquí vayamos a tomarle en serio. No le faltaba al Gobierno Lerroux-Gil Robles más que este refuerzo: el refuerzo Cambó.

Ahir continuà a Lleida la vista de la causa contra els encartats de Juneda

Informe d'alguns defensors i alliberament de dos dels processats

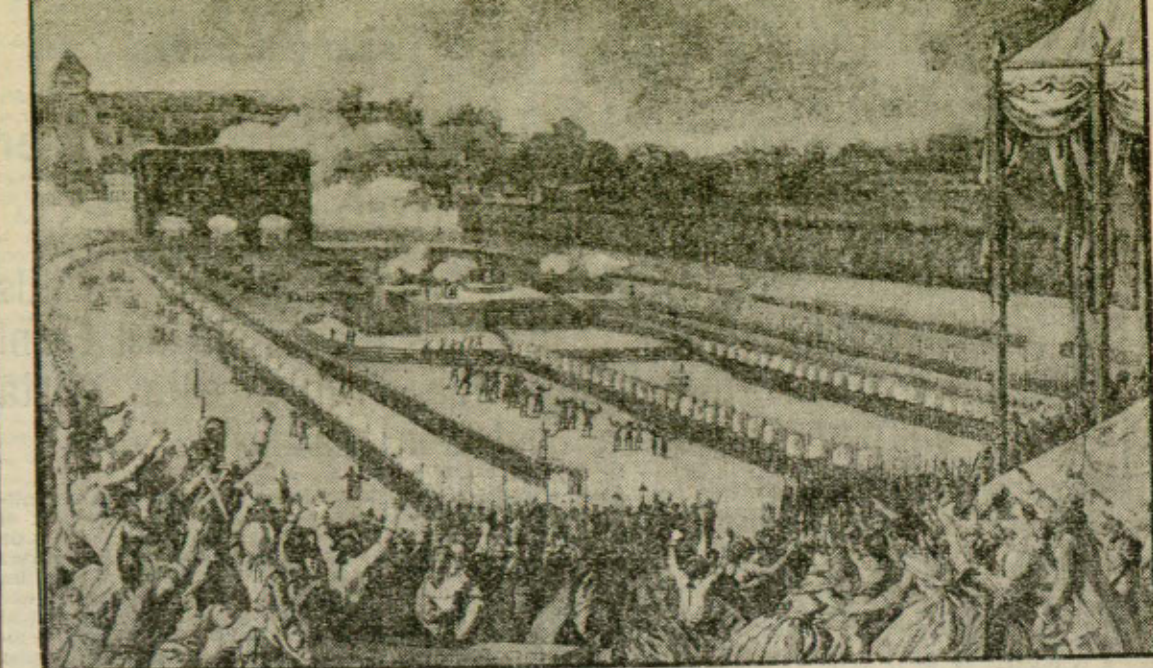
Lleida, 13 (per telèfon). — Avui, a un quart d'onze de la tarda, ha continuat la vista de la causa que s'instaura contra els encartats de Juneda amb motiu dels successos d'octubre.

El president de la Sala, després d'obrir la sessió, concedí la paraula a Rovira i Roura, advocat Sr. Joan Escrivà i Roura, el qual, malgrat que el fiscal havia retirat l'acusació de tots els processats — llevat de dos — mantingué l'acusació contra dels processats als quals retirà l'acusació el fiscal.

L'advocat privat solament retirà l'acusació dels encartats Victòria Gencé i Ramon Capdevila, els quals foren alliberats immediatament.

A continuació informaren els il·lustrats senyors Llorenç i Sas, defensors, respectivament, dels processats Jaume Boter i Josep Arquer.

La vista es suspengué a la una de la tarda i fou reprès més tard.

Heus ací, segons un gravat de l'època, la grandiosa Festa de la Federació amb què París va commemorar, al Camp de Mars, el primer aniversari de la premsa de la Bastilla. Tot França s'hi va sumar, representada, entusiàsticament, per les seves Federacions de Comarcs.

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

	Ptes.		Ptes.
Suma anterior	106.126'75	El nen Manuel Planas	0'25
Gent d'Esquerra, de Montcada i Reixach	78'10	Ramon Muns	1'00
J. Bosch	2'00	Joan Curós	1'00
Sadurnina Fernández	15'00	Matis Conesa	0'50
Pepeta Ribá	2'00	Dolores Toney	0'50
Pere Dalmat i família (23 vegada)	3'00	Joséphina Conesa	0'25
Annetta Celaya	0'25	Narcís Toney	0'25
Feliu Pallarès	1'00	Teodor Torra	0'50
Ramon Faure, de Montroig	1'00	Josep Riera	0'50
Els mateixos de cada setmana	8'00	X. X.	1'00
Família Vives, de Badalona	2'00	Jaume Guàrdia	1'00
Josepa Roca D.	1'00	S. S.	1'00
Un català	10'00	Matrimoni Xuriac	0'50
F. T. i família	1'00	Josep Canudas	0'50
La simplicitat de sempre	0'75	Maria Canudas	0'50
A la memòria de Macià	13'00	Mariús	0'50
Un grup de caníbals	2'00	Gaspard Caballera	0'50
Una dependència catalana	2'00	Antoni Pou	0'50
M. Ramonó	2'00	Adrià Benito	0'25
Penya Dificils del Catalunya (26 vegada)	66'00	Francesc Corrius	0'25
A la memòria del doctor Riera	2'00	Agustí Casany	0'50
Joan Vergés Costa, de Terrassa	2'00	Un entusiasta de Companys	0'50
J. Cunill	3'00	panys	0'25
A. P.	1'00	Eulalia	1'00
Teresa	0'50	Ramon Corbatera	0'50
Un diputat del Parlament	100'00	Lluís Vallé	0'50
Cine catalans de la casa M. D. (16 vegada)	4'50	Ramon Figueras	0'50
Domènec Tolosa	1'00	Vicenç Vallé, de nou anys	0'50
Des d'Amics R. i R. G.	5'00	Jaume Pla	0'50
J. T. Torrent	3'00	Un grup d'Esquerrans, de Vic	2'00
Gerard Capdevila (quota setmanal)	5'00	Un comunista	2'00
Joan Capdevila (quota setmanal)	5'00	J. Turó	2'00
De mica en mica, s'omple la pica	1'00	Ramon Casadevall	2'00
Un del Clot	1'00	Miquel B.	2'00
Dues catalanes, un català i un andalusí, d'esquerra (31 vegada)	20'00	Alfonso Dalmat	2'00
Família Toutain-Vila (27 setmana)	25'00	Joan Pol	2'00
Penya «La Pinya» (81 vegada)	110'00	Joan Pol	2'00
Una forma catalana d'esquerra	2'00	Joan Pol	2'00
Una mare, una filla i una neta, d'esquerra	3'00	Joan Pol	2'00
Un matrimoni esquerrà de cor	2'00	Joan Pol	2'00
Un matrimoni sempre per Companys i els altres... Grup d'Obrers, de St. Boi (91 vegada)	2'00	Joan Pol	2'00
Pau Vilà	0'50	Joan Pol	2'00
Joan Pol	0'50	Joan Pol	2'00
Eduard Petit	0'50	Joan Pol	2'00
Josep Pulg	0'50	Joan Pol	2'00
Raulisa Soler	0'50	Joan Pol	2'00
Modest Ramos	0'25	Joan Pol	2'00
M. A.	1'00	Joan Pol	2'00
Miquel Morera	0'25	Joan Pol	2'00
Claudi Murciano	0'25	Joan Pol	2'00
Un nacionalista	0'50	Joan Pol	2'00
X. X.	0'50	Joan Pol	2'00
Un Salomó	1'00	Joan Pol	2'00
N. i Josep Vilà	1'00	Joan Pol	2'00
Santiago Trescents	1'00	Joan Pol	2'00
Un grup d'amics de Manlleu (71 llista setmanal)	0'50	Joan Pol	2'00
Ramon Riera	0'50	Joan Pol	2'00
Ramon Planas	0'50	Joan Pol	2'00

Suma i segueix ... 106.668'75

GOVERN GENERAL

EL «BUTLETI OFICIAL» PUBLICA DISPOSICIONS DE TOTS ELS DEPARTAMENTS --- POQUES RESOLUCIONS I MOLTS NOMENAMENTS

El governador general, interí, no tingué ahir res a comunicar a la premsa.

Esituaren a la Generalitat l'ex-ministre d'Economia, senyor Cerdà i el sots-almirall francès senyor Joubert, acompanyat de la seva muller. La senyora Joubert marxà cap a Madrid i el sots-almirall sortiren en avió cap a Gènova.

El problema de l'Hospital Clínic segons el senyor Roviralta

El gestor d'Assistència Social ha redactat una nota exposant els seus punts de vista referent a la solució que cal donar al problema de l'Hospital Clínic.

Sense trencar-se massa el cap, el senyor Roviralta creu que si l'Ajuntament augmentés la subvenció que atorga anualment per a l'assistència dels traumatitzats, la Generalitat per la seva banda vindria obligada a dedicar un a suma més gran per a subvenir les atencions dimanants de l'assistència dels malalts indigents, per tal que l'Hospital Clínic suplexi la manca d'un Hospital Provincial.

Estudia també una sèrie de decrets reguladors de les condicions d'hospitalització, obligant-se al pagament de les estades corresponents als malalts indigents als Ajuntaments d'on siguin originaris. Diu que també es fa necessari la creació d'una oficina encarregada de controlar el cens d'indigents de tot Catalunya.

Acabà dient que el Govern General gestionarà el Ministeri d'Instrucció Pública que amplii la subvenció que atorga en Pressupostos a l'Hospital Clínic, per tal que les 360.000 pessetes que concedeix a les atencions d'ensenyament resulten en l'actualitat insuficients.

Tot això està molt bé, si no hi hagués per davant la realitat d'un problema econòmic que cal resoldre no amb càlculs ni amb projectes... Per això han estat suficients alguns mesos d'estudi.

El «Butlletí Oficial»

En la seva edició d'ahir, publica, entre altres, les següents disposicions:

Justícia i Dret. — Ordre resolent que, d'acord amb el decret del dia

10 d'abril del 1934 i la convocatòria del concurs corresponent, el senyor jutge de primera instància i d'instrucció del jutjat número 9 de Barcelona acreditat el coneixement del decret i l'idioma catalans davant del Tribunal que s'esmenta.

Ordre nomenant secretari de l'Audència de Tarragona el senyor Ignasi Crespo i Pérez.

Economia i Agricultura. — Ordre contenint aclariments sobre les entitats amb dret a prendre part en l'elecció dels vocals que hauran de constituir les Seccions del Consell Superior d'Economia de Catalunya, segons l'ordre del 6 del mes que som.

Sanitat. — Decret aprovant el Reglament per a l'aplicació de la llei d'algunes minieromedicals i d'algunes pures de règim, del 3 de març del 1934.

Decret designant el doctor Rafael Platero i Diosdado perquè exerceixi les funcions de director dels Serveis de Sanitat de la Generalitat de Catalunya.

Assistència Social. — Ordre en virtut de la qual i pels motius que s'esmenten són adaptats a la categoria de cap de Negociat primer, l'interventor, el dipositar i el cap de Negociat lletat dels Serveis Administratius de la Casa de Caritat de Barcelona.

Ordre fixant la composició del Consell General d'Assistència Social de Catalunya, creat pel decret del 9 del mes corrent.

Ordre nomenant les persones que integraran el Consell Superior de la Beneficència Particular.

Ordre designant les persones que hauran de constituir la Junta de Govern de la Casa de Caritat, de Barcelona.

Ordre designant les persones que constituiran la Junta de Govern de la Casa de Maternitat i Expositos, de Barcelona.

Ordre designant les persones que constituiran la Junta de Protecció a la Infància de Catalunya.

Ordre nomenant les persones que formaran el Comitè Central del Segell Pro Infància.

Treball. — Ordre (rectificat) aprovant l'acord del Jurat Mixt del Comerç a l'Engròs de Barcelona, que adoptà el seu Ple l'11 de juny del 1934.

• LES LLETRES •

Biografies de catalans

Les grans biografies són, en les literatures nacionals, un senyal de maduresa. La literatura catalana no té encara gaires biografies d'aquestes; però és de creure que el buit s'anirà omplint sense gaire triga. La quasi totalitat de les dutes figures catalanes — les antigues i les modernes — esperen el biògraf que exposi i estudiï la seva vida, el seu ànima i la seva obra. Els treballs biogràfics publicats fins ara són, amb poques excepcions, fragmentaris i incomplets, i generalment pertanyen al tipus abreujat o resumit.

En veritat, les biografies completes són un gènere difícil, tant en l'aspecte literari com en l'històric. Requereixen en els qui les escriuen, vocació estudiosa i documentació suficient. Per a estar en condicions d'escriure la biografia d'un personatge, cal haver-hi especialitzat en el seu estudi, comprendre la seva psicologia i conèixer les qüestions relacionades amb la seva actuació i la seva obra. I només la devoció a un home i la passió per una idea poden decantar el biògraf a dedicar alguns anys de la pròpia vida a la recerca de les dades indispensables i a l'estudi dels fets i dels temes pertinents.

Aquesta mena de biografies són una feina d'especialització, sobretot quan una gran part dels elements biogràfics no han estat encara recollits. L'única manera de poder escriure per primera vegada, amb èxit, una biografia extensa i completa, és de treballar-hi molt de temps amb un entusiasme i una persistència d'especialista.

Ara mateix tenim un exemple que confirma les precedents observacions: la biografia de Torres i Bages, escrita per un clergue, Fortà Solà i Moreta, admirador del gran bisbe. El seu llarg treball biogràfic respon a l'ambició de donar una visió tota de la vida i l'obra de l'autor de «La Tradició Catalana», i en aquest sentit representa un notable esforç. Respecte al mètode i a l'estil de la biografia avaluada, haurem de fer moltes reserves. El treball de mossèn Solà, però, sovint un aire de catàleg de fets i d'aplegament de detalls. Més que una biografia literàriament elaborada, és un aplec de materials per a elaborar-la. Té, així i tot, interès i mèrit.

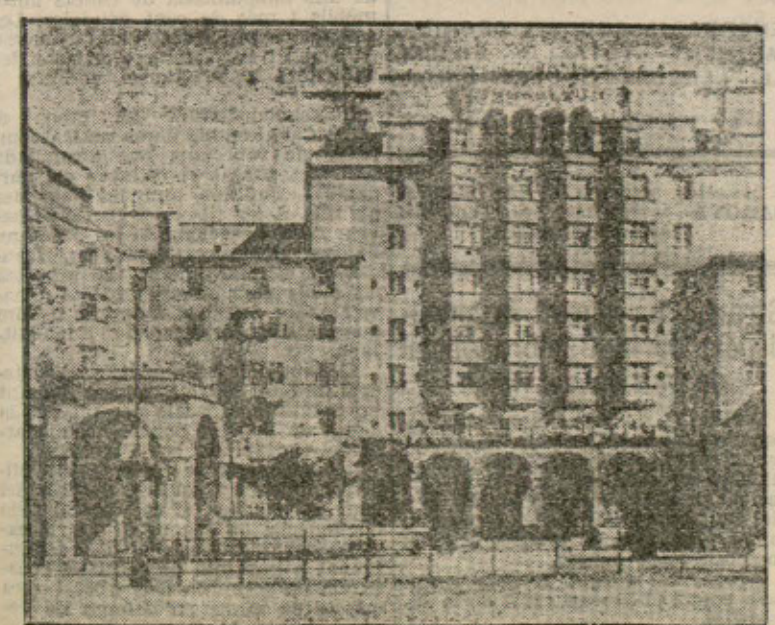
Quin llarg rengle de figures catalanes dels passats segles i del primer terç del segle actual esperen encara llur àmplia biografia! Entre els polítics moderns, els duts més considerables són els de Pi i Margall i Almirall.

Sobre Pi i Margall ha publicat recentment una biografia molt discreta el fons escriptor castellà Francisco Caravaca, de la qual ja ha parlat amb just elogi el nostre diari. És una biografia resumida, però d'alguna extensió, i presenta el mèrit d'haver estat redactada a la vista d'una còpia biogràfica. Aquesta hauria pogut ésser encara ampliada; però ja basta per a l'objecte que l'autor s'havia proposat.

Nosaltres tenim, anys ha, davant una benemèrita editorial catalana, el compromís d'escriure amb gran amplitud la biografia de Pi i Margall. Persistim en el nostre propòsit d'escriure-la, i és ja molt gros el recull de materials que tenim fet, principalment pel que toca als temps de infància i de l'immortal català. La nostra illa d'escriure, tan bon punt haguem enllestit la «Història Nacional de Catalunya» (de la qual estem acabant el volum penúltim, que va de Ferran II a Felip III), tres extenses biografies de catalans: Pi i Margall, Almirall i Pau Claris. Serà la nostra contribució al repertori català d'aquesta classe de biografies, que mostren, a través dels homes, la clara faç de la pàtria.

A. R. i V.

l'adam
CAMISERIA - CORBATES
DARRERES NOVIETATS D'ESTIU
EXTENS ASSORTIMENT EN OBJECTES PER A PRESENTS PROPIS PER A REGALS
Passatge de Gràcia, 58
Teléfono 80321

Vista parcial d'un grup de cases per a obrers construïdes per l'Ajuntament socialista de Viena. El preu del lloguer era, abans del cop d'Estat de Dollfuss, de 30 xelins mensuals. La dotació de l'habitatge s'ha elevat a 45 xelins.

plis solars, en els quals penetra el sol.
Aquests habitatges estan dotats de llum, aire, aigua, sol i tots els elements indispensables per a la salut.
Aquest programa de construcció d'habitatges per a treballadors s'ha intensificat per tal d'evitar les malalties infeccioses i la mort prematura.

L'Institut Contra l'Atur Forçós, creat pel darrer Govern de la Generalitat, que amb tanta fidelitat complia el programa preconcebut, ha estat desstituit.
Davant l'oposició que mostren els propietaris de Barcelona per la creació d'aquests grups d'habitatges per a obrers, hom pot pensar, si realment el nomenament dels nous ponents addictees als partits de l'actual coalició governamental, pot obrir a una ofensiva contra aquestes construccions modeliques.

Ordre de cessament de l'Institut i nomenament dels substituïts
El dia 18 de juny del 1935 es publica el següent decret:
«A proposta del Conseller de Treball i d'acord amb el Consell Executiu»
Decreto:
Primer. — Cessa en el càrrec de Vice-president director de l'Institut contra l'atur Forçós, el senyor Manuel Julià i Mata, i cessen, així mateix, en els de Vocals del Ple, els senyors Josep Canyameres i González, Josep Ferran i Tusset, Ferran

Recordem que la «COMPANIA BARCELONESA DE ELECTRICIDAD» té establerta una Secció d'Il·luminació (Girona, 1 - Teléfono 16545 (Int. 514)), en la qual us resol·lran, gratuïtament, els problemes del vostre enllumenat comercial.

LLEGINT...

MORALISTAS GRIEGOS: PENSAMIENTOS

VOLUM LXXVI de «Nueva Biblioteca Filosófica». E. Pansa-Calpe, Madrid, 7 ptes.

La labor d'aquesta «Nueva Biblioteca Filosófica», de la qual s'han publicat més de setanta volums, és altament lloable, altament meritoria. Comprèn en el seu índex autògraf tan diversos, de tendències tan oposades — així és lògic que sigui, i aquesta és la eficàcia de la Biblioteca — com Plató, Schopenhauer, Aristòtil, Carlyle, Sant Agustí, Lluís Plutarco, Emerson, Lluís Vives.

Es sabut, sobretot, que no hi ha veritable cultura sense les humanitats, sense un coneixement dels clàssics. — Cal recordar que a Catalunya tenim la Fundació Bernat Metge, obra d'una gran intel·ligència.

Per a molts lectors de tipus mitjà això no és indispensable i la lectura dels clàssics, poetes, novel·listes, filòsofs els resulta feixuga, obscura, difícil. Amb un xic d'estudi, amb un xic de fe, això no seria i hom capiria totes les bel·leses, de forma i de pensament, que hi ha en els clàssics. Com exemple: Plató, Aristòtil, Lucrèci.

En aquest volum de la «Nueva Biblioteca» s'apleguen els pensaments de molts moralistes grecs: Isòcrates, Menandre, Teòpolis, Focílides, Demòfil, Anaxandre, Licurg, Pausànies.

Cal llegir aquests pensaments, que tenen una valor d'eternitat. D'alguns d'ells, de molts d'ells, diríeu: Això és escrit avui.

EL MAR

novella de BERNHARD KELLERMANN. Editorial Molino, Barcelona.

L'altre dia ens ocupàvem d'una altra novella, «El torbellino», d'aquest autor famós: famós per haver escrit una obra que ràpidament recorregué tot el món: «El tunel».

Sembla com si l'èxit d'aquesta obra hagi obscuret els mèrits de totes les altres. Per a la majoria del públic que llegia — que, llamentablement no és una gran majoria — Bernhard Kellermann seria sempre l'autor d'«El tunel». I res més.

No obstant, Kellermann té altres obres força considerables, dignes d'elogi. L'altre dia ens ocupàvem d'una d'elles: «El torbellino», en la qual ens fa viure la tragèdia d'un poble en el qual el descobriment d'una jaciment petrolífer ho trastorna i ho revoluciona.

Avui, en aquesta que comentem, descobrim una altra gran novella. «El mar», que li dona títol, n'és el protagonista. I l'obra té tanta força tant d'èpica, que una vegada començada, no és possible deixar la lectura fins que arriba el final.

ECOS

Un gran amic nostre, il·lustre aforista, ha dissort de patir un zofer indolent.

— És una calamitat — ens diu —. Figureu-vos que m'he trobat que, en pujar al cotxe amb un client dels més seriosos i dir al zofer: «A casa, s'ha despenjat preguntant-me: «A quina?»

Un polític bavarès, que havia acumulat tot d'altres càrrecs, va visitar un manicomí. L'home s'interessà molt per la marxa de l'establiment i les curacions que s'hi registraven, mètodes preventius, etc., etc.

Tots els nostres aliats són angoïnats — diu el director —. Només en tenim un de repantant, però té estones lúcies.

L'illustre visitant va manifestar desigs de veure'l. Comparegué el foll, tot impassible.

— ¿Què vol veure, senyor? — ¿no el coneix? El burgmestre de Munic? No hi caus? — Sí, home; el comissari general del Reich... Tampoc?... Fira'l-li be. El president de la Dieta bavaresa.

Aleshores el foll digué:
— Burgmestre... Comissari... President... Tot aïhora? Que tingui compte, que així vaig començar jo.

Nietzsche digué un diumenge, al matí, mentre replicaven les campanes d'una església:

— ¡I així es fa per a un jueu que mori ja dos mil anys!

Així mateix — cada dia, però — ho diu l'escriptor que signa «Raïda» mentre està treballant — o intentant fer-ho — a l'Institut d'Estudis Catalans.

Aquell que va allà amb ganes d'estudiar de debò, amb pau i tranquil·litat, ja pot fer-se un nus a la cua, perquè de campanes, orgues i cantarelles de la Basílica del costat li no'ferjan pel paré i per la mare.

I en qualitat de persones expertes i especialitzades, els senyors Emilio Roman i Cenaro, Eduard Oller i Vives, Josep Maria Tallada i Pauli, Alexandre Gallart i Folch, Cesar Martinell i Bonet, Emili Vallsplé i Serra, Lluís Piñero i Delmas i Josep Lluís Sert i López.

Ens abstenim de fer-hi comentaris. Solament constatem com s'està destruint l'obra de l'Autonomia, que hauria d'ésser respectada per tots els que actuen en política a Catalunya, sense distinció de partits, puix que es tracta d'una llei constitucional.

Els contes de LA HUMANITAT

FELIP GARLES

per J. CORTES BUHIGAS

Felip Garlés és un pacífic ciutadà desafortunat el qual la sort ha girat la cara. Té quaranta sis anys i fa quaranta sis anys que tregina l'estopada d'un pel roig, que mai no ha disressat amb el miracle profeta de les tintures, i que no ha pogut fer consistent l'empinada penjairella de la seva carn pigallosa. És de talla reduïda, prim com un para-llamps, parla palispot i té dificultats per a pronunciar les erres, defecte que produeix una ingrata sensació de gloppe o gargarisme. Es casà amb una dona grossa que passa la maroma de la resignació, equilibrant-se amb l'ombra de la paciència, guanyant-se la misèria d'un jornal d'amatador, a casa seva, co-sint calçotets per a les botigues.

Passats uns quans anys de penós

una fabrica de mitges; però al cap de set mesos es trobava sense feina ja que la casa ha gué de plegar per fallar-li el consum... ¡A les dones se'ls ha posat al cap el portar les cames nues!

Anant de fracs en fracs, sofrint la vida com un salvari, acompanyat contradictòriament la sentència bíblica guanyaràs el pa amb la suor del teu front. Ell no se'l guanya ni amb la suor del front, ni amb la suor de les, però més que brega desforadament. Sembla que Déu se l'hagi mirat de cua d'ull!

Quan arriba la criatura, ja fela temps que s'anaven defensant, ell i la seva dona, amb el producte dels calçotets; el de la venda de llibres vells, ocupació del marit aleshores, i

— Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda... (Dib. d'Arteche)

matrimoni, vivint d'angúnies i entrebancs, quan ja havien deixat la llibreria de veure's reproduïts en la calcamonada d'un fill, els sorprené de cop i volta el naixement d'un noi amarat, color de pauceta, que xuclava, goli, el duplicat hostal ambulat de la seva mare.

Avui, aquest infant, compta cinc anys d'existència i ha abandonat la forma de malot, adquirint la de carquinyol, gràcies a la insuïcia de l'aliment que li poden subministrar, els pares i a la manca d'aquells reconstruïts de nom ampulós i entortolligat que galleguen llur infàntil eficàcia amb l'empicament d'un preu aristocràtic.

Felip Garlés ha fet de tot, i sempre perseguit per la malaurea... ¡Prou que ha batallat per a poder viure de la ploma!... Ha escrit versos, ha produït, ha creat, ha mediat, ha hagut de sucumbir a mans de l'avaria, renunciant els seus drets d'autor en benefici del despetat empicament; novelles que, com tota la seva producció, la crítica, una crítica improvisada d'acollits que només encensen llur capelleta, ha desautoritzat d'una manera aforissada... I, veient-se fracassat pràcticament en l'activitat que més sent i més estima, sense poder afeblir-se-li la fe a la seva obra, s'ha fet víctima de la timidesa que entenebra i encompleix l'esperit del que viu en un ambient d'incomprensió.

Imbàbil per a exercir el comerç, va perdre cinc-cents duros, l'últim recó de defensa, en una tenda de mongetes cuites, oberta a la barriada de Santis. El seu cor mantegós, que és fon a la primera cantarella de la seva producció, ha estat víctima de la timidesa que entenebra i encompleix l'esperit del que viu en un ambient d'incomprensió.

Després aconseguí col·locar-se de corredor de plaça a comissió en amb la mesquina ajuda, encara que voluntariosa, d'uns bons veïns que feien el que podien a comptar dels nous mesos bombats de la senyora Garlés i que l'assistent en el moment dels dolors i que avui en dia criden al menut perquè baixi a jugar amb la nena, amb la santa intenció que l'atragada mare pugui més lliurement atendre la seva colidiosa tasca.

La preocupació més entrinistidora d'En Garlés, la idea que més el fibrona i a vegades li posa llàgrimes d'amarguesa als ulls, és l'esdevenidor del fill i el pensar que el seu fill, el seu Felipet, el dia de demà pugui dir, o pugui creure, que el seu pare havia estat un gandul, o un inepte, un home incapaç de guanyar-se la vida... ¡Quina culpa en té ell de portar la derrota a soborn!... ¡D'altes, sense lluita, net el rostre de suors, només que amb una volva de ventura, posseeixen riqueses que potser no mereixen, que potser són afanyades amb la sang d'un altre!...

— ¿Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda... — ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda... — ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda...

— ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda... — ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda... — ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda...

— ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda... — ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda... — ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda...

— ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda... — ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda... — ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda...

— ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda... — ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda... — ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda...

— ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda... — ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda... — ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda...

— ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda... — ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda... — ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda...

— ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda... — ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda... — ¡Per que no et dediques a la política? — va indicar-li un dia la dona amb l'infantó a la falda...

tan bé de tu — prossegueix la senyora Garlés encoratjada, agafant un perle amb portada de colors de damunt una cadira.

No reanimat del tot, però, si, un xic menys decaigut, en Garlés cerca als plans d'aquest document virgut de França amb tots els honors de gran publicació i amb l'aurèola merescuda de crèdit literari, el tros que parla d'ell. I topa, sorpresa, fregant-se els ulls per a assegurar-se que no somnia, amb la crítica més encomiatista que pot desitjar un literat. El crític més prestigiós d'aquella terra el posa al pinacle de la literatura mundial «com a novel·lista, com a dramaturg i com a poeta», i li remarca la suprema qualitat «admirable psicòlog que sap combinar la realitat seriosa i humorística de la vida que no arriba, malauradament, al cervell de tots els homes».

— ¡Guarda-la, guarda-la aquesta revista! — exclama en Garlés excitat i emocionat, adreçant-se a la seva dona —, ¡el dia de demà el meu fill, el meu Felipet no podrà dir ni podrà creure que el seu pare havia estat un gandul o un inepte, un home incapaç de guanyar-se la vida! ¡Si no me la guanyo no és per culpa meua! La culpa és d'aquesta ramada humana de bestiar que envileix el diu amb espectaculars de salvatgeria i no sap ennobrir-lo amb les obres de l'esperit!... ¡Els del cop de puny guanyen fortunes! ¡Aquells del cul en fora, matozadors de brains, els dones, els diners a mans plenes!... ¡D'altra i d'altra que no acabaríem amb les injustícies socials!... ¡El ximple que té quatre pessetes fa la felicitat material d'una meretrú infesta que li roba l'honor, la dignitat i la decència pública!... ¡L'artista digne i noble que es recargoli de gana!... ¡L'artista ja en té prou amb l'aliment sagramental dels seus somnis!... ¡Ja, ja, ja!... — acabà rient nerviós sense poder frenar-se.

I amb aquesta riallada fineix, també, la potencialitat creadora de la seva intel·ligència excepcional, obscurida i maltractada a casa nostra, i descoberta amb reflectors de glòria a l'estranger... ¡En Garlés s'ha tornat boig!

Viladrau, 4 d'octubre del 1934.

UN LLIBRE PER A LES VACANCES
Ambient exòtic
Natura salvatge
Ritmes afro-cubans
Sota el Cel dels Tòpics
novella de
J. GARNER RIBALTA
LLIBRERIA CATALONIA
4 Ptes.

«Odes», per Agustí Escalas
Està a punt de publicar-se un nou volum de poemes d'Agustí Escalas que porta per títol «Odes». Conté cinquanta composicions inèdites i té la particularitat d'ésser el primer llibre de l'autor escrit en mètrica que tracta d'aspectes més importants de la vida humana, a les preceptes llibreries al preu de 3 pessetes.

NOTICIARI
— «El amor», darrera novella d'Aldo Mayer, publicada per «Editorial Juventud» amb una presentació tipogràfica elegantíssima, ha esdevingut el tema apassionant de la crítica literària de diversos països, ja que té un abast científic i espiritual incomparable.

Aldo Mayer amb aquesta obra planteja un dels aspectes més inexplorats de la passió amorosa. L'heroïna d'aquest llibre és una de les figures més complexes que ha produït la literatura moderna.

Què és aquesta obra, que ha retingut així l'atenció de la novel·listica universal? És la història d'una ànima que té una necessitat absoluta del bé, d'un afecte profund i lleal, un idilli profund, humaníssim i sobretot d'interior, un ambient de llibre excepcional.

Subratllem, no solament l'aparió d'aquest últim llibre, sinó la col·lecció tota, que anirà incorporant, al dia, les obres més interessants de la literatura de tots els països i ens proposa a la mà amb una edició assequible i amabilíssima.

— «Las obras maestras de la literatura». La literatura i l'obra humana que han adquirit en la nostra època una importància massa evident perquè insistim a recomanar-la. Sempre ha necessitat la humanitat deixar en el seu cor un recó consagrat al món imaginari on refugiava-se per a oblidar els desençavos de la vida real, per a reposar-se de les seves fatigues i per a contemplar idealitzats i perfectes aquestes vagues aspiracions romàntiques, religioses, cavalleresques o aventureres que porten dintre si totes les ànimes, qualsevol que sigui la seva condició.

Reus ací en les seves línies generals el que representa aquesta obra, que amb tant d'èxit ve publicant la Casa Editorial Seguí de Barcelona, la qual acaba de publicar els fascicles 8 i 10 d'aquesta interessant obra.

— «¡LOCOS!», és una novella que acredita el seu autor, Valenti R. González (Beasot). Independentment de l'estil literari i del dinamisme de «¡LOCOS!», és una obra de tesi que ha d'ésser molt discutida. Una obra, en fi, que donarà a conèixer definitivament, l'art de novel·listic i pensador de Valenti R. González (Belisario).

I Anuari de l'Associació Espanyola de la Premsa Tècnica. 1935. Ptes. 5. L'entitat d'aquest nom, fundada en 1925, acaba de publicar el seu primer Anuari, que conté, a més de la llista dels seus associats per ordre alfabètic i de matèries, la relació de les revistes adherides a la Federació Internacional d'Alemanya, Àustria, Bèlgica, França, Hongria, Itàlia, Polònia i Suïssa. El volum consta de prop de dues-centes pàgines i constitueix una publicació nova i inexistente fins a la data, recomanant-se per ella a tota la gent que es desigui conèixer les revistes tècniques que sobre qualsevol matèria s'editen en els esmentats països.

S. GUAL
PINTURA I DECORACIÓ
Carrer d' Aragó, núm. 230
Teléfono 11715
BARCELONA

La Justícia

TRIBUNAL D'URGÈNCIA

ESTRANGERA MULTADA

Es veia la causa contra l'anglesa Edith May Sarah Court, que estava acusada d'insults a les autoritats. Segons l'actat, la processada tenia les seves activitats al port, on venia quadres als tripulants estrangers i als turistes. Parlant amb un anglès, li digué que aquí es preparava una revolució i proferí frases injurioses contra el Govern d'Espanya.

Al moll hi havia un senyor que entenia l'anglès i ordenà la detenció de la processada.

Aquesta, en la seva declaració, ha dit que no havia pronunciat aquelles paraules — per tal com tenia molt que agrair a Espanya per l'hospitalitat que li havien donat.

Després de les proves el fiscal modificà les seves conclusions en el sentit d'apreciar una falta i demanà 50 pessetes de multa que havia de pagar la processada. El defensor d'aquesta es conformà, i com que ja porta complets els dies per l'arrest que li correspondria, fou alliberada.

JOAN FOIX I LLUIS ORTEGA, ABSOLTS

Ve celebrant-se després, la vista de la causa que pel procediment de senyoria, s'instaura contra el patró del Bar Stand, senyor Joan Foix, del carrer de Casp, i l'artista de cinema Lluís Ortega, per suposats insults contra el comissari Pere Arsenació i Rodríguez.

La vista de la causa despertà gran expectació, expectació que demostrava la simpatia que gaudien els senyors Foix i Ortega. La sala s'omplí de gom a gom d'un públic distingit que per diverses vegades bronca el comissari Arsenació, en parlar aquest de la pistola i altres manifestacions que produïren grans rialles entre el públic.

Tots els testimonis declararen a favor dels processats. En vista d'això, favorable, els defensors varen renunciar a la resta dels testimonis.

El fiscal en un eloqüent discurs intentà defensar el principi d'autoritat, si bé reconeix que en l'acte que s'està jutjant no hi ha hagut agressió, sinó desobediència a l'autoritat i acaba modificant les conclusions i demana la pena de dos mesos i un dia d'arrest.

Les defenses, en els seus brillants informes, primer el senyor Enric Giménez, acusats de desobediència en la persona del cap de la Carteria, però com que les proves foren en extrem favorables per als processats, el fiscal retirà l'acusació i foren absolts els processats.

CARTERS ALLIBERATS
Ocuparen el banquet els carters de Tarragona, que en vista d'Enric Giménez, acusats de desobediència en la persona del cap de la Carteria, però com que les proves foren en extrem favorables per als processats, el fiscal retirà l'acusació i foren absolts els processats.

El públic, nombrosíssim, va rebre la sentència amb evidents mostres de satisfacció.

El senyor Joan Foix i Lluís Ortega foren abraçats i els carters esbucats, felicitats per llurs brillants informes.

LA CAUSA CONTRA ELS SUPOSATS AUTORS D'UN ATACAMENT

S'ha vist la causa contra Eusebi Magrinyà Ferrer, Martín Mur Escamilla, Manuel Rubio García, Josep Puig Serran i Lluís Portet Noguera, acusats d'haver participat el primer en l'atacament dels empleats de la casa «Feinagras» i l'altre en la Terrassa, atacament que fou preparat pels altres processats empleats i ex-empleats de la casa robada.

El 19 d'abril, quan sortia del Banc l'auto en el qual anaven els empleats de la casa robada, amb 42.000 pessetes per al pagament dels jornals, pistola en mà, els sortiren al pas tres individus. Un d'aquests es feu carregar del volant, i empenyent la marxa vers Barcelona, on els esperaven d'altres, i aleshores s'apoderaren dels diners i abandonaren l'auto.

Descobert el fet, davant la policia els detinguts es confessaren autors, en l'acte del qual negren la seva participació, digueren que els matricats rebuts foren la causa de confessar-se autors.

Les proves foren favorables als processats, els quals no foren reconeguts pels processats. En vista d'això, el xofar que guaiava l'auto, no reconegué el que es feu carregar del volant.

El fiscal, després de les proves, modificà les conclusions. Només considerà autor el Magrinyà, i encomorà els altres.

El tribunal deliberà i dictà sentència absolutòria a favor de tots, per considerar que no hi havia proves acusadores, de conformitat amb el sol·licitat pels lletrats defensors dels processats, que foren els senyors Samsblancat i Fernández Ros.

LES GESTIONS POLICIAQUES RELACIONADES AMB LA MORT DE CARME RAMOS

El jutjat núm. 5 estigué treballant rebent declaracions als testimonis esmentats amb motiu del crim del carrer de Tarragona.

Entre els que declararen figura un advocat anomenat Lluís Julià i Sánchez, el qual coneixia perfectament la interfecta per haver-hi treballat a l'Autonomia i fou el qui la identificà. També coneixia el matrimoni amós de la taverna que estaven detinguts.

Unes altres donats que han de clar, no han donat detalls sobre el fet i sols han explicat referències sense importància.

Com que el jutjat no ha pogut demostrar la tinença il·lícita d'armes de que s'acusava els detinguts amos del bar del carrer de Saló, el jutge senyor Corominas ha disposat que quedesin en llibertat.

Així, doncs, amb tot i les recerques realitzades i la feina que el jutjat ha portat a cap, no s'ha pogut comprovar la culpabilitat de ningú i és un dels delictes que de no ésser detingut i comprovat que el promés de la interfecta hi hagi pogut intervenir, quedaria en la impunitat.

També hem esbrinat que al carrer de la Constitució, núm. 4, domicili de Josefina Figueiras, hi havia estat estabrida Carme Ramos i que l'esmentada senyora té en poder seu un document en el qual Carme Ramos acreditava d'ure des de la data 8 de març passat, la quantitat de 29370 pessetes.

La policia ha aconseguit saber que al carrer d'Arribau hi ha una noia de servei que és diu Lluís Rodríguez i que està a la casa núm. 24, segon, segona, la qual tenia el

COMENTARIS ALEMANYS AL DISCURS DE HOARE

Berlin, 13. — La «Deutsche Allgemeine Zeitung», comentant el discurs de Sir Samuel Hoare a la Cambra dels Comuns, diu, entre altres coses: «Les al·lusions fetes a la col·laboració anglo-francesa constitueixen la pedra de toc d'aquest discurs. Sir Samuel Hoare es consagra a la col·laboració anglo-francesa perquè França i Anglaterra són les principals responsables efectives d'aquest discurs del 1919, puix que aquest ha d'ésser sotmès a una revisió. Anglaterra veu, per això, col·laborar no per a mantenir l'estatu quo, sinó per a salvaguardar la pau.

El discurs del senyor Hoare és una petita obra mestra, no com una conferència acadèmica sobre els avantatges d'una política realista, sinó com acompanyant una marxa en avant ja començada.

La «Gazeta de la Creu» diu: «Des del punt de vista alemany, és sorprenent que Sir Samuel Hoare, tot i posar de relleu el desig anglès de veure realitzat el pacte de no agressió oriental i el pacte de no agressió occidental, no hagi mencionat la petició ben neta i determinada de salvaguardar la independència d'Austria», hagi cregut un deure dirigir al Führer-Canceller una crítica especial perquè Alemanya contribueixi efectivament a la solució d'aquestes qüestions. En aquest canvi de front s'ha pot veure's una reproducció de les temptatives per a carregar a Alemanya la responsabilitat de la política de pau europea.

«El Berliner Tageblatt» fa notar: «Ha d'estimar-se en el seu just valor tot quant el discurs de Sir Samuel Hoare té de constructiu pel que fa a les relacions anglo-alemanyes. Amb tot, hem de fer objeccions portant el enfocament principal a la solució secreta d'Estat del «Foreign Office». Es declara partidari fervent del sistema col·lectiu de la S. N. I. dels pactes de seguretat. Nosaltres donem preferència a la realització concreta de l'equilibri i no tenim confiança en els tractats abstractes».

L'explosió de l'Institut de Química de Varsòvia

DETENCIÓ D'ESTUDIANTS
Varsòvia, 13. — La policia ha practicat un escorcoll al local de l'Associació d'Estudiants de Química, i ha detingut diversos d'aquests. Com es recorda, dies enrere es registrà una formidable explosió als laboratoris d'experiments químics del president de la República, senyor Moscicki, que com a químic s'ha guanyat justa reputació mundial.

Com que les causes de la catàstrofe no pogueren ésser establertes i per altra part l'explosió es produí instants després d'haver sortit dels laboratoris el president Moscicki, la policia va creure tot seguit trobar-se en presència d'un atemptat tram contra la seva vida.

MEMBRES DE L'OPOSICIO DETINGUTS

Varsòvia, 13. — La policia ha detingut diversos membres del partit radical de l'oposició. Encara que es guarda absoluta reserva sobre el particular es creu saber que aquestes detencions estaven relacionades amb la misteriosa explosió que es produí dies enrere al laboratori que dirigia el president de la República, professor Ignasi Moscicki i que molts consideraven com un atemptat.

Wagner, el segrestador d'infants, ha estat detingut

Nova York, 13. — La policia ha detingut a Brooklyn el perillós malfactor Alfred Otto Wagner al qual segula la pista des de feia molt temps per haver complotat que l'esmentat subjecte ha estat detingut en la majoria dels segrestaments d'infants registrats durant els darrers mesos.

Quan es produí un segrestament, Wagner escoria a les famílies amb la major rapidesa possible. Es presentava com autor del fet i exigia una forta suma per a l'alliberament del segrestat.

D'aquesta manera, Wagner ha arribat a recollir més de mig milió de dòlars. Wagner és un antic forçat de la penitenciar de Sing-Sing en la qual sortí molts anys de detenció. Es dona per descomptat que el detingut haurà d'asseure's a la cadira elèctrica i mentrestant ha ingressat novament a Sing-Sing.

EL CONFLICTE ITALO-ABISSINI

ITALIA CONTINUA ELS SEUS PREPARATIS BEL·LICS

EL SECRETARI D'ESTAT DE WASHINGTON DIU QUE CAL MANTENIR EL PACTE KELLOG

Washington, 13. — El Secretari d'Estat, senyor Hull, ha definit oficialment l'actitud dels Estats Units davant el litigi italo-abiissini.

El Sr. Hull ha dit principalment que els Estats Units consideren que les obligacions derivades del Pacte de París són tan valadores ara com en el moment de la seva signatura pels representants de 63 nacions.

Ha acabat dient que els Estats Units, a l'igual que les altres nacions, desitgen que el Pacte de París sigui respectat i que ho siguin també les obligacions que emanen d'ell i que, en conseqüència, es treballa a la defensa del seu esperit, que, com es sabut, posava la guerra fora de la llei i la condemnem com a mitjà per a la solució de conflictes internacionals.

ELOGIS A LES DECLARACIONS DE HULL

Nova York, 13. — El «New York Times» elogia sense reserves la declaració oficial del senyor Hull en relació amb la posició dels Estats Units vis a vis del conflicte italo-abiissini.

El periòdic considera que aquesta actitud de Hull no està basada en una qüestió d'interès comercial, sinó que està inspirada únicament pel desig de posar de relleu la bona disposició i bona fe dels Estats Units per a l'observança dels compromisos

Dirigiu-vos a la Secció d'Il·luminació de la «COMPANIA BARCELONESA DE ELECTRICIDAD» (Girona, 1 - Telèfon 16545 (int. 514), i uns tècnics en il·luminació us visitaran per a assessorar-vos en els vostres problemes de l'enllumenat comercial.

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

A AUSTRIA

Schuschnigg, canceller d'Austria, sofreix lesions en un accident d'automòbil

La seva muller resulta morta en l'accident --- El xofer greument ferit --- L'accident podria tenir conseqüències polítiques, puix que el príncep Starhenberg ocuparia provisionalment la cancelleria

LES PRIMERES NOTÍCIES

Berlin, 13. — Un despatx urgent de Viena a la «Deutsche Nachrichten Bureau» diu que el Cancellier d'Austria, Dr. Schuschnigg, ha sofert un greu accident automobilístic, del qual ha sortit indemne, però no així la seva esposa, la qual ha resultat greument ferida.

L'ACCIDENT ES CONFIRMA OFICIALMENT

Viena, 13. — Es confirma oficialment el greu accident automobilístic ocorregut aquest matí, quan el Cancellier Schuschnigg, la seva esposa i el seu fill es dirigien a la seva residència estival d'Ebelsberg.

Nous detalls sobre l'accident declaren que la senyora Schuschnigg rebé tan greus ferides, que resultà morta a conseqüència de la topada de l'automòbil contra un arbre.

El cadàver de l'esposa del Cancellier ha quedat dipositat en una capella mortuòria que s'ha establert al castell d'Ebelsberg.

El Cancellier Schuschnigg ingressà a l'hospital de Linz, on els metges que el reconegueren apreciaren com molt seriós l'estat de la seva ferida, i un fort estat nerviós. Les ferides que sofreix el seu fill no són tampoc d'importància.

DETALLS DE COM ES PRODUI

Berlin, 13. — La «D. N. B.» diu que l'accident automobilístic sofert pel Cancellier federal d'Austria Schuschnigg es produí quan es dirigia en automòbil des de Viena a la seva residència estival d'Ebelsberg, prop de Linz.

L'automòbil del Cancellier anà a topar contra un arbre per haver perdut el xofer el control del vehicle, a causa d'una sobtada indisposició. En produir-se la topada, que fou molt violenta, el senyor Schuschnigg fou projectat a alguna distància del vehicle i quedà estès a la carretera, si bé no rebé cap ferida d'importància.

La senyora Schuschnigg i el xofer resultaren gravissimament ferits, i el fill del Cancellier i el policia que acompanyava aquest sols resultaren amb ferides lleus.

Immediatament s'acudí en auxili dels ferits, els quals foren traslladats a l'hospital de Linz, on al cap de pocs moments d'haver-hi ingressat, morí la senyora Schuschnigg.

RUMORS D'UN COP DE MANA A VIENA

Viena, 13. — La notícia de l'accident sofert pel Cancellier Schuschnigg circulà ràpidament per la capital i àdhuc corregué la veu que havia mort. La ràdio i les edicions especials donaren al succeís les seves veritables proporcions.

A penes s'hagué rebut a Viena la notícia de l'accident, les autoritats de la capital s'agitaren.

MAS & ROCA

CAMISERS

CAMISES PLATJA I CAMP amb fil i seda

La casa millor assortida

PORTAFERRISSA, 24 i 26

PONTANELLA, 16

que, com el de París, porta la seva signatura.

L'AMBAIXADOR AMERICÀ CAP A ADDIS ABEBA

Marsella, 13. — Ha embarcat amb direcció a Etiòpia el nou encarregat d'Afers Estrangers dels Estats Units, senyor Hauson. Interrogat pels informadors, ha dit que Nordamèrica es proposa seguir un curs dels esdeveniments en pla de simple espectador.

Parlant sobre la tasca que ha de desenvolupar a Etiòpia, ha dit que vetllarà per la seguretat dels subdits italians, puix que encara queden a Etiòpia un centenar de missioners i dotze negres nordamericans.

El senyor Hauson ha dit que els Estats Units no romanen indiferents davant el desenvolupament industrial i comercial d'Etiòpia, especialment en relació amb la construcció de diques al Nil, que els podrien interessar, per la qual cosa efectuaran les gestions oportunes per tal d'obtenir concessions per a la seva construcció.

EL GOVERN ITALIÀ COMPROVA CARN CONGELAD

Londres, 13. — Un comunicat rebut de Durban comunica que el Govern italià ha fet una important comanda a una casa sud-africana de carns congelades per cinc mil tones de la dita mercaderia, que anirà destinada a l'exèrcit italià de l'Àfrica Oriental.

Els lliuraments de carn congelada s'estipula que hauran d'efectuar-se durant els mesos d'agost, setembre i octubre.

El Govern del Reich desitja aprofitar la visita dels soldats britànics perquè es percatin de l'obra que s'està realitzant per a la reconstrucció moral i material d'Alemanya.

Dilluns a la tarda, els veterans anglesos visitaran el cementiri de Stahnsdorf, on reberen sepultura els soldats anglesos morts durant llur captivitat a Alemanya.

Els ex-combatents s'allotjaren al famós hotel berlès Kaiserhof. Llus visites a Hamburg, Munic i Colonia les efectuaren en aeroplans. A Hamburg visitaren el famós Parc Zoològic Hagenbeck i la Hamburg Amerika Line.

El dijous els dedicaran a la difusió de les qüestions de col·laboració; en el projecte entra un canvi d'idees sobre qüestions socials.

L'ACCIDENT ES PRODUI A CAUSA D'UNA INSOLACIÓ DEL XOFER, QUE HA RESULTAT FERIT GREU

Viena, 13. — Oficialment es declara que l'accident automobilístic sofert per la família Schuschnigg fou originat per un atac d'insolació del xofer, el qual va perdre la direcció de l'automòbil i es precipità contra un arbre.

EL PRÍNCIP D'STARHENBERG TORNA A RECAPITULAR EL CANCELLERAT

Venècia, 13. — El príncep Starhenberg, que, com es sabut, es troba passant una temporada en aquesta capital, ha estat assabentat immediatament de l'accident automobilístic sofert per la família Schuschnigg i ha decidit tornar immediatament a Viena, d'on ha sortit un aeroplà que recollirà el príncep per tal de traslladar-lo tot seguit a la capital d'Austria.

COM ES SALVA EL CANCELLER

Viena, 13. — Les últimes informacions que es reben respecte a l'accident automobilístic sofert per la família Schuschnigg, que el Cancellier ha escapat amb vida miraculosament, puix que la topada del vehicle contra l'arbre fou de molta violència. El Cancellier deu la vida al fet veritablement casual que en el moment de produir-se la topada s'hagué obert la porteta del cotxe i ha sortit projectat a l'exterior. D'aquesta manera, Schuschnigg ha calgut sobre el prat sense rebre cap lesió d'importància.

SCHUSCHNIGG SOFREIX PERDUDA TEMPORAL DE LA MEMORIA

Viena, 13. — S'ha sabut que en l'automòbil de la família Schuschnigg viatjava també una «nurse», la qual ha resultat il·lesa.

El xofer encara no ha pogut declarar.

Els metges no estan d'acord, després d'examinar el xofer, puix que mentre uns creuen que la causa de l'accident fou un atac d'insolació, d'altres creuen que el xofer, suposant que aquest fou enlluernat pels raigs solars i perdé el control de l'automòbil.

A causa del fort estat nerviós, el Cancellier sofreix perdua temporal de la memòria; per això, en recobrar el coneixement, no ha sabut explicar la forma en què es produí l'accident.

Quan s'ha reposat, hom l'ha informat de la mort de la seva esposa i immediatament ha volgut abandonar l'hospital per tal d'anar a visitar el cadàver. Ho ha fet així, i més tard s'ha traslladat a Ebelsberg, on ha visitat el lloc de l'accident per espai de quinze minuts. Després ha tornat a l'hospital de Linz.

TEMPORALMENT OCUPA LA CANCELLERIA EL PRÍNCIP STARHENBERG
Viena, 13. — Els metges han prescrit un llarg repòs al Cancellier Schuschnigg. En conseqüència, en la reunió celebrada aquesta tarda pel Govern sota la presidència del ministre de Finances, senyor Buresh, s'ha acordat que ocupi la Presidència temporalment el vice-cancellier príncep Starhenberg.

Polònia redueix el descompte pels girs a l'exterior

Varsòvia, 13. — El Banc Polonès ha reduït el tant per cent sobre els girs a l'exterior del 3 per 100 en les lletres de tres mesos i al 4 per 100 en les lletres de quatre a sis setmanes, a l'objecte d'estimular les exportacions.

Ex-combatents anglesos a Alemanya

LES ATENCIONS QUE REBRAN DELS SEUS COMPANYS ALEMANYS

Berlin, 13. — S'està preparant una clida agraïda a Berlín, durant la qual la Delegació dels ex-combatents anglesos de la Gran Guerra que arribarà demà a Berlín.

La Delegació de veterans anglesos romandrà dos dies a Alemanya i se'n anirà a la ciutat de Berlín, durant la qual visitaran altres capitals del Reich i tindran l'oportunitat de discutir els plans de col·laboració amb els dirigents de les associacions de veterans alemanys.

El programa s'ha confeccionat a base que puguin romandre una setmana sencera a Berlín, durant la qual visitaran altres capitals del Reich i tindran l'oportunitat de discutir els plans de col·laboració amb els dirigents de les associacions de veterans alemanys.

El Govern del Reich desitja aprofitar la visita dels soldats britànics perquè es percatin de l'obra que s'està realitzant per a la reconstrucció moral i material d'Alemanya.

Dilluns a la tarda, els veterans anglesos visitaran el cementiri de Stahnsdorf, on reberen sepultura els soldats anglesos morts durant llur captivitat a Alemanya.

Els ex-combatents s'allotjaren al famós hotel berlès Kaiserhof. Llus visites a Hamburg, Munic i Colonia les efectuaren en aeroplans. A Hamburg visitaren el famós Parc Zoològic Hagenbeck i la Hamburg Amerika Line.

El dijous els dedicaran a la difusió de les qüestions de col·laboració; en el projecte entra un canvi d'idees sobre qüestions socials.

De l'assassinat d'un espanyol a la presó de Queretaro (Mèxic)

PROCESSAMENT DEL GOVERNADOR I DEL CAP DE POLICIA

Ciudad de Méjico, 13. — Comunicat de Queretaro que ha estat ordenat el processament del governador d'aquell Estat, senyor Osorio, per suposar-lo responsable directe de la mort de l'espanyol senyor Enric del Río, que fou assassinat misteriosament a la presó de Queretaro.

També ha estat processat el cap de policia de la ciutat.

El President de la República, general Cárdenas ha adoptat personalment importants disposicions per tal que no quedi sense càstig l'assassinat del senyor Del Río, i està disposat a castigar energèticament quants hagin participat en el que fou un crim, encara que es tracti d'altres personalitat.

Les vagues als Estats Units

LA POLICIA DISSOL UNA MANIFESTACIÓ AMB GASOS LACRIMÒGENS, ELS QUALS ATAQUEN LA POBLACIÓ

Takoma (Washington), 13. — S'han declarat en vaga els obrers del ram de la fusta, els quals demanen augment de salari i implantació de la setmana de quaranta hores de treball.

Anit passada es produí una topada entre els vaguistes i la policia, que fou rebuda per aquells a cops de pedra.

La policia utilitzà bombes de gasos lacrimògens; aquests produïren efectes inesperats, ja que afectaren moltes persones que presenciaven els successos dels balcons i finestres de les cases veïnes.

A conseqüència de les col·lisions entre la policia i els vaguistes, resultaren set ferits greus i 18 de lleus.

Nuvis-Mobles

lux, modern i nou, venç d'ocasió per canvi. Torrent Vidalat, 13, porteria. Demà, dilluns, de 6 a 9.

Disturbis a Belfast

EN UN COMBAT ENTRE SEPARATISTES I LA POLICIA ES PRODUEIXEN DOS MORTS I MES DE VINT FERITS

Belfast, 13. — Durant la passada nit, que seguí la festa nacional de la Irlanda del Nord, es desenvolupà en aquesta capital greus successos, produïts a causa de les manifestacions dels separatistes irlandesos i ulsterians adscrits a la corona anglesa.

A conseqüència d'aquestes col·lisions, es registraren dos morts i una vintena de ferits, alguns d'ells de gravetat.

La policia intervingué a l'objecte de separar els dos bàndols, però en aquell moment sortí un tret del terrat d'una casa, que vingué a ésser com el senyal del combat, puix que immediatament es disparà des d'altres cases, ensenys que hom llançava tota mena de projectils contra la policia.

Davant la inesperada escomesa els agents hagueren de retrocedir fins l'arribada de reforços, amb l'ajut dels quals la policia aconseguí controlar els disturbis i restablir l'ordre.

Les detencions practicades per la policia són molt nombroses.

J. Vila Maleras

(GRAFQUES UNIDES)

LITOGRAFIA IMPRENTA ENQUADERNACIÓ RELLEUS

CASA DEDICADA ESPECIALMENT A TREBALLS DE PROPAGANDA CINEMATOGRAFICA

Avinguda 14 d'Abril, 432 - Tel. 77363

Barcelona

Fantasia policíaca?

UN COMLOT REVOLUCIONARI DE CONJUNT PER AL BRASIL, ARGENTINA I URUGUAI

Rio de Janeiro, 13. — Una informació de font oficial declara que la policia ha practicat un important servei en detenir els complicats brasiler en un vast complot extremista organitzat per l'Aliança Llibertària, que, en aquesta ocasió, hauria estat aliada a la III Internacional.

El complot avarat per la policia brasileria hauria d'escalar simultàniament a l'Argentina, Brasil i Uruguai.

Les milícies obreres haurien ocupat les fàbriques d'aigua, gas i electricitat, els aeròdroms, les carreteres i els ferrocarrils.

Sempre segons la versió policíaca, el suposat complot hauria determinat la immediata detenció i execució dels principals dirigents polítics considerats com a enemics del moviment.

Als cercles ben informats es nega tota semblança a la notícia d'aquest complot.

CASA DE REPOS del Dr. FERRANDIZ

Per a infants d'ambdós sexes - Classes d'estiu - Preus molt econòmics - 700 metres l'altitud - 50 minuts de Barcelona

Doctor V. L. FERRANDIZ - MALLORCA, 236, pral.

CASA DE SALUT

VIES URINÀRIES - BLENNORRAGIA - VENERI - IMPOTENCIA - CURACIO ABSOLUT

Consulta de 12 a 1 i de 6 a 8 - Carrer SANT PAU, 66, pral. 1.

L'entrevista del rei Carol i del príncep Pau

EL PRIMER DIA SERA DEDICAT ÚNICAMENT A ESTABLIR CONTACTE

Bucarest, 13. — El primer dia de la visita del príncep regent de Iugoslàvia ha estat dedicada en primer lloc a tenir un contacte personal amb el rei Carol.

La conferència a la qual havien d'assistir el regent, el ministre president Tatarescu, el ministre d'Afers Estrangers, Titulesco, i el de la guerra, Angelescu, ha quedat limitada a una curta audiència. Per a demostrar-se en tot moment el caràcter privat de la visita, han estat exclòs totes les negociacions de caràcter polític.

Hom diu que el senyor Titulesco s'ha mostrat molt interessat en la breu exposició que feu en el Consell de ministres, de dur la tranquil·litat als altres membres del Govern sobre la sort que pogués córrer el manteniment de la solidaritat de la Petita Entesa, sota les condicions polítiques existents. Titulesco posà de relleu els bons resultats que havia pogut obtenir a Londres, i declarà que el manteniment de la línia de conducta política actual de la Petita Entesa i del bloc balcànic, és una necessitat. També es pot apreciar que el ministre d'Afers Estrangers d'Austria ha estat tenebrat tan ràpidament i sense cap escrúpul, en nom del príncep Starhenberg, pel secretari general del partit governamental.

Aquestes reivindicacions, que per una part es refereixen a territoris i poblacions cedides per a defensar una restauració dels Habsburgs, ataquen, per altra part, les bases de les dues dinasties veïnes. Ens sembla que ara a Praga també es deu reflexionar quant difícil és acceptar l'objectiu en aquest terreny i impedir que no s'obri l'estructura i cohesió de la Petita Entesa, sotmesa a una nova prova. L'assumpte ateny també a les relacions amb França, ja que la Ballhausplatz no s'hauria atrevit mai a seguir aquesta política sense la persuasó que França obligarà la Petita Entesa a resignar-se en benefici de llur amistat amb Itàlia.

Es posa de relleu que Romania i Iugoslàvia, que amb l'eclosió de la guerra constituïen la Petita Entesa, actuen en aquesta ocasió per separat i això sens dubte a causa de l'actitud de Praga que davant el dilema que se li presenta entre la restauració dels Habsburgs a Austria o la Unió d'Austria-Alèmanya, preferix sense titubeig la primera.

En vista d'aquesta actitud de l'Iugoslàvia, Iugoslàvia i Romania han decidit actuar per compte propi i es pot assegurar que de les Conferències de Sinaia sorgirà l'acord d'adoptar fins les més extremes mesures per tal d'impedir la tornada dels Habsburgs.

L'ENTREVISTA ES DEDICA A PARLAR DEL CAS DELS HABSBURGS

Bucarest, 13. — Es sap positivament que l'objectiu principal de l'entrevista de Sinaia entre el príncep regent Pau de Iugoslàvia i el rei Carol, consisteix en l'examen minuciós del problema que podria crear la restauració dels Habsburgs, que a Belgrad i Bucarest es considera molt problemàtic.

Es posa de relleu que Romania i Iugoslàvia, que amb l'eclosió de la guerra constituïen la Petita Entesa, actuen en aquesta ocasió per separat i això sens dubte a causa de l'actitud de Praga que davant el dilema que se li presenta entre la restauració dels Habsburgs a Austria o la Unió d'Austria-Alèmanya, preferix sense titubeig la primera.

En vista d'aquesta actitud de l'Iugoslàvia, Iugoslàvia i Romania han decidit actuar per compte propi i es pot assegurar que de les Conferències de Sinaia sorgirà l'acord d'adoptar fins les més extremes mesures per tal d'impedir la tornada dels Habsburgs.

Dr. CASASA

BLÉNORRAGIA AGUDA I CRÒNICA, GUARIMENT TOTAL - SIFILIS, PELL. LLAGUES DE LES CAMES

Tallers, 29, entresol - D'11 a 1 i de 6 a 8 - PREUS ECONÒMICS

Vestits a terminis

5 pessetes setmana - SASTRERIA SABOYA - Carme, 44, entresol (davant l'hospital)

Perquè França no ha publicat el programa naval, segons el «Times»

Londres, 13. — El corresponent del «Times» a París, diu que de les dues raons que han incitat França a no publicar el seu programa naval pels proxims anys, una d'elles és de caràcter pràctic: els programes futurs no estan preparats. L'altra és de caràcter psicològic, el Govern francès comprèn perquè cal apressar-se a reconèixer les conseqüències d'un acord concertat per altres potències, o conformar-se amb un programa que, segons la seva opinió, està dominat per les reivindicacions i les finalitats de la política alemanya.

En el que es refereix a França, l'acord germano-anglès permet Alemanya dirigir durant els anys pròxims el ritme de les construccions navals. Alemanya s'ha compromès a prendre com a base de les construccions una proporció fixa establerta d'acord a les forces navals angleses. Amb tot, abans que la flota sigui establitzada sobre la nova base, la intensitat de les construccions alemanyes i no el seu límit màxim influenciarà la política francesa. El ministre de Marina, començarà possiblement la confecció d'un programa extens basat en l'evolució de la capacitat de construcció d'Alemanya.

El Govern francès publicarà aquest programa a la data que li sembli oportú des del punt de vista francès i no des del punt de vista alemany.

ELS ESTATS UNITS I LA U.R.S.S. HAN SIGNAT UN TRACTAT COMERCIAL

Washington, 13. — El Departament d'Estat dels Estats Units i la U.R.S.S. han signat un Tractat de Comerç, el qual, segons esperen els alts dirigents de l'economia nordamericana, triplicarà el volum de l'intercanvi entre els dos països.

A França els sense feina han disminuït

Berlin, 13. — El ministre de Propaganda, doctor Goebbels, ha acceptat la dimissió del famós compositor Richard Strauss que exercia el càrrec de president de la Cambra Oficial de Música del Reich i presidia també l'Associació professional de compositors de música.

El discurs d'Azaña és esperot amb benorme expectació

Un esforç indispensable

De cara al pròxim esdevenidor, els catalans hem de fer un esforç extraordinari per a mantenir la cohesió del moviment nacional i per a donar als partits diversos la unitat de pensament i d'acció. Aquest esforç han de fer-lo principalment les esquerres catalanes, que representen la tendència de la majoria del nostre poble. I tots aquells que verament estimin Catalunya i posin l'ideal de la nació per damunt dels interessos personals i de grup, hauran de reconèixer que la vigorització dels partits catalans de caràcter democràtic és un element imprescindible per a la salut del poble català.

Amb partits febles o esquerats no pot fer-se una bona política, ni pot arribar-se al triomf d'un ideal. Per això és una trista feina anticatalana la dels qui, dient-se catalanistes, fan tot el mal que poden als partits nacionals que no són de la pròpia tendència. Aquests homes, mentre per un cantó prediquen la solidaritat dels catalans, per un altre cantó organitzen la guerra diària de burxades personals contra els que no són del mateix còs. No té dret a dir-se catalanista aquell que ataca i insulta sistemàticament els altres catalanistes.

Si és un mal — i un mal greu — l'agressió enverinada als homes que, des d'un partit diferent, treballen dins el camp de la pàtria, encara ho és més l'esperit neguitós i de rivalitat dins d'un mateix partit. L'organització democràtica dels partits d'esquerra és una cosa a aquesta malura. I per a combatre-la cal apellar als millors impulsos de l'ànima popular i als més nobles sentiments dels ciutadans.

Per aquest costat, cal fer l'esforç més gran. Les esquerres catalanes tenen en perspectiva una pròxima etapa de nova actuació. I abans d'arribar democràticament al lloc de direcció que han d'ocupar per la voluntat del nostre poble, tenen el deure de multiplicar i afinar llur força espiritual, mitjançant la compenetració entre els correligionaris, la cordialitat interior i la lleialtat en els procediments.

Es indispensable l'esforç d'agermanament i de disciplina. Ho demana la gran multitud que forma la democràcia catalana. Ho necessita Catalunya. Ho exigeix l'hora gràvida que travessam.

Un dels defectes històrics del caràcter català és la manca de cohesió, l'excés d'individualisme. Aquest defecte ha estat repetidament una causa de feblesa. En la nostra memòria ha quedat gravada una frase d'un català del segle XV, el comte Hug Roger de Pallars, que essent capità general de l'exèrcit de Catalunya contra Joan II, va haver-se de planyer dels seus soldats en una carta a la Generalitat: «La gent catalana — deia — és dura de metre en ordre».

Sense ordre, sense disciplina, no poden actual amb la necessària eficàcia ni els exèrcits ni els partits. Un partit és un exèrcit de la ciutadania. I convé que en els seus rengles passi sempre, i sobretot en els moments transcendents, un vent idealista que permeti de superar les dificultats de fora i les qüestions de dins.

A. ROVIRA I VIRGILI

Les relacions comercials amb França

UNA NOTA DEL MINISTRE D'ESTAT

Madrid, 13. — Al ministeri d'Estat han facilitat la següent nota: «Les negociacions franco-espanyoles han estat portades per part de la delegació espanyola amb un esperit tal de transigència que en l'actualitat tot just semblava que quedessin punts en els quals hi hagués discrepància fonamental, ja que Espanya donant-se compte dels problemes de tota mena, econòmics, polítics i socials, que França té plantejats en relació amb els productes que constitueixen la base de la nostra exportació al país veí, havia acceptat respecte d'ells tot allò que era possible acceptar, dintre del deure ineludible de defensar el més substancial de l'economia espanyola; i com que al mateix temps l'esforç fet en matèria d'autobombes, que segons és ben notori, són l'essencial de l'exportació francesa a Espanya, ha estat tan gran per la nostra part, arribant a eliminar totes les dificultats presents fins arribar a un ple acord, no era previsible que sorgís la ruptura, ja que malgrat del que es diu en algunes notes franceses d'aquí, el problema de pagaments pendent s'hauria resolt sense obstacle per qualsevol dels mitjans normals que el Govern espanyol té al seu abast, i el dels futurs sols depèn de la manca de sinceritat entre tots dos països, o, si no, per a dir-ho de manera que no pugui prestar-se a equivocs, que són tant més fàcils quant més mitjans procuri a Espanya el valor de la seva exportació a França».

Però el que impossibilita l'acord, que semblava ben fàcil d'aconseguir, després de l'esforç espanyol, fou l'actitud dels Ministeris francesos de Colònies i Agricultura, sobretot aquest darrer, en obtenir-se a mantenir en quantia insuperable l'aplicació exagerada de gravaments a articles espanyols, i en no acceptar l'exportació, que coincideix amb altres de similars de la producció metropolitana i colònies franceses, i el qual principi fou acceptat amb tan gran sacrifici per Espanya en aquesta matèria, que la tendència de la delegació espanyola a l'acord amb França, en lloc de tornar al statu quo del moment en què s'interrumpen les converses a Madrid, es limita en alguns aspectes a consentir reduccions en les mesures extraordinàries de l'últim acord, a partir d'aleshores, que lògicament haurien d'ésser tan sols provisionals, i en alguns altres a mantenir-se inabordable, en una posició de tal intransigència que significava una negativa total i incondicional de les seves pròpies ofertes a Madrid, o l'agreujament de les seves pretensions d'aleshores.

En aquestes condicions cap observador imparcial no podrà menys de reconèixer que tota la bona voluntat, la transigència i l'esperit de sacrifici amb què Espanya vingui a aquestes conversacions, no podria bastar per a obtenir un acord excepte que en el quedés totalment abandonada la defensa dels interessos nacionals.

Per la delegació espanyola es feu tot el possible, i tal vegada qualsevol punt de convingut per l'arribada a un acord, i es donà compte de la magnitud dels problemes plantejats i de les conseqüències per a ambdues parts cas d'interrupció de la normalitat de les relacions comercials entre Espanya i França. Així, Espanya formulà fins a l'últim moment propostes en les quals la seva transigència arribava al límit màxim, i no és seva la culpa si el Govern francès no les considera acceptables i després d'interrumpir les conversacions iniciades a mitjans de juny passat.

El comissionat espanyol que a requeriment del Govern francès, gusonament acceptada per Espanya, anaren a París a reprendre les negociacions interrompudes, a fi de procurar arribar a un acord comercial entre ambdós països, retornaren ahir sense que poguessin aconseguir el fi perseguit.

El segon objecte del decret és que s'inscriguin també les associacions obreres i patronals de Catalunya, a pesar del cens que pot fer la Generalitat. Això és fa amb miras als tractats internacionals i a la jurisdicció internacional que tenen algunes Jurats Mixtos.

Manifesta, per últim, que el ministre té el pla d'anar, després de l'aprovació de la llei, a una redacció definitiva i publicació del text per a després dictar les disposicions complementàries que siguin precisas. A la major urgència apareixerà una disposició concretant les agrupacions de Jurats Mixtos que han d'existir i cada província, atenent a reduir els existents per a procurar a cada un, un volum de treball analògic.

El ministre retornarà el dilluns.

UN GRAN TEMPORAL A LA PROVINCIA DE PAMPLONA, CAUSA GRANS ESTRALLS

Pamplona, 13. — Es tenen noves notícies de la tempesta haguda a la província.

Al terme d'Estella la pedregada causà inculcables perjudicis a les collites i als edificis, on quedaren destrossats els vidres i algunes teulades, a més d'inundar-se els soterranis.

Pot dir-se que en els pobles de Lora, Cirauqui, Ortigosa, Berian i d'altres, les collites s'han perdut per complet i han quedat en crítica situació llurs habitants.

On més desgracies produí el règim de pluges ha estat a Tafalla. En aquesta localitat descarregà una mànega d'aigua que ha precipitat el desbordament dels rius, que han tallat la carretera en els quilòmetres 36 i 37, estenent-se l'inundació fins a la línia del ferrocarril del Nord, la qual cosa produí l'excament de les vies entre les estacions de El Cuyo i a Tafalla.

El tren que sortí cap a Saragossa, a tres quarts de tres de la tarda, hagué de tornar-se'n des de Garatxina, per estar la via completament tallada per les aigües. S'han perdut les collites en tots els pobles d'aquella zona i han quedat inutilitzats fins garbes de blat que hi havia recollides a les eres.

Al poble de Seide es nota alguna agitació entre els veïns, car es preté un repartiment comunal d'aquells cereals que han pogut salvar-se de la catàstrofe.

L'aigua s'ha endut tots els animals que hi havia als corral de les cases. Són innumerable les gallines, ànecs, vaques i ases petits que moriren.

Un veí de Tafalla, anomenat Canuto Marquina, de 69 anys, estigué a punt de morir ofegat per efecte d'un cop d'aigua que l'arrossegà violentament, però l'heroica intervenció d'alguns veïns evità que es produís la tragèdia, i l'ancetà pogué ésser salvat.

El cens electoral social i els Jurats Mixtos

EL SENYOR AYATS PARLA DEL DECRET QUE ACABA DE PUBLICAR-SE

Madrid, 13. — En absència del ministre del Treball, que aquest matí sortí en avió cap a Palma de Mallorca, rebé els periodistes el subsecretari senyor Ayats.

Manifesta, amb relació al decret publicat a la «Gaceta» d'ahir relatiu a la reforma electoral, que és el primer pas per a la normalització de la vida dels Jurats Mixtos, i que des d'ahir quedà obert el cens per a les noves associacions. Quant a les anteriors existents, digué que, com que el cens és un cens únic, s'inscriguin en el cens les associacions patronals i obreres, perquè, a partir del dia 15 de setembre, es procedirà a la convocatori.

Afegeí que el decret té dues modalitats: «Primera, serà preceptiu per a les organitzacions anomenades Federacions, que s'inscriguin al cens, si bé no tenen dret a elecció, perquè ja el posseïen les societats que componen cada Federació. Aquest decret té per objecte que existeixin en tot moment al Ministeri dades de totes les societats federades i aplicar a les Federacions els preceptes de la llei general, en el que es refereix a altes i baixes, presentació de comptes, etc.»

El segon objecte del decret és que s'inscriguin també les associacions obreres i patronals de Catalunya, a pesar del cens que pot fer la Generalitat. Això és fa amb miras als tractats internacionals i a la jurisdicció internacional que tenen algunes Jurats Mixtos.

Manifesta, per últim, que el ministre té el pla d'anar, després de l'aprovació de la llei, a una redacció definitiva i publicació del text per a després dictar les disposicions complementàries que siguin precisas. A la major urgència apareixerà una disposició concretant les agrupacions de Jurats Mixtos que han d'existir i cada província, atenent a reduir els existents per a procurar a cada un, un volum de treball analògic.

El ministre retornarà el dilluns.

Els bitllets d'anada i tornada podran servir per més trens que fins ara

Madrid, 13. — La Companyia de Ferrocarrils de M. S. A. ha estat autoritzada oficialment per tal que els viatgers que portin bitllets d'anada i tornada per llarga recorreguts, puguin utilitzar en el successiu els trens ràpids de Madrid a Barcelona i els expressos d'Alcázar i Sevilla que circulen a la nit.

Els únics trens que no admetran aquesta mena de bitllets seran el sud-express del Nord, en els seus dos itineraris de Madrid i frontera portuguesa, l'express de luxe de Barcelona i el tren ràpid d'Hendaya a Bilbao.

A N T E N A

(Ve de la primera pàgina)

ditu Josep Pla — des de La Veu — sobre la ciutat proposició: «Aquesta proposició és molt interessant per tal de saber si per part del ministre d'Agricultura hi ha el propòsit de dictar un nou reglament a la llei d'Arrendaments que reforci la posició de tota mena de propietaris. El senyor Velasco ha dit que té el propòsit de publicar aquest reglament i que d'ací a dos dies serà al Consell d'Estat per a estudi. La declaració del senyor Velasco ha produït gran escàndol. S'ha demostrat que quan la Cambra s'ocupa de qüestions realment vives, sap vibrar extraordinàriament».

La vibració de què ens parla el corresponent dels nous agraristes catalans no degué pas ésser aigualida per les paraules que Tries de Bes pronuncià el dia següent, el corresponent de l'Esquerra. El senyor Velasco, en el seu discurs, hagué la subratlla d'acord amb l'esperit de la majoria de la Cambra. Llegiu-ho:

«De les dèrrees se ha entonat un cantic de lozanias al propietari, que se encarama com descomentat paradoja en el hembre la misèria campesina. Lo brillant, en este sentido, la del señor Tries de Bes, que llebaba la voz cantante de la Lliga».

Es després de declarar el ministre que s'evitaven els desnonaments en lligas i vus. Ah! Ah! que Lliga Catalana i senyor Lloa brillant, en este sentido, la del señor Tries de Bes, que llebaba la voz cantante de la Lliga».

De manera que es pot argüir, honestament, que a L. C. no és preocupen els desnonaments en mans. Ara, els que es facin d'un a un...

14 de juliol del 1931. — Avui fa quatre anys que tingué lloc la primera reunió de les Corts Constituents de la República. Mentre França commemorava la caiguda de la Bastilla, uns centenars de ciutadans, procedents de diferents indrets de la Península i originals d'estaments humils, es disposaven a posar la primera pedra de l'obra legislativa del nou règim. En recordar avui aquella sessió solenne i emotiva no ens podem sotreure a la temptació que aquell era un acte de festa més dels molts que es venien perseguint des del 14 d'abril en què el poble tombà la Monarquia mitjançant milers i milers de papelets blancs...

Les tasques eren començades després d'un emocionant discurs de l'actual President de la República i aleshores Cap del Govern Provisional, «Recordau aquella al·lusió a la llibertat de moviments amb què venia el nou règim? La República — pensà i dir — aquell era un acte de festa més dels molts que es venien perseguint des del 14 d'abril en què el poble tombà la Monarquia mitjançant milers i milers de papelets blancs...

Les tasques eren començades després d'un emocionant discurs de l'actual President de la República i aleshores Cap del Govern Provisional, «Recordau aquella al·lusió a la llibertat de moviments amb què venia el nou règim? La República — pensà i dir — aquell era un acte de festa més dels molts que es venien perseguint des del 14 d'abril en què el poble tombà la Monarquia mitjançant milers i milers de papelets blancs...

Les tasques eren començades després d'un emocionant discurs de l'actual President de la República i aleshores Cap del Govern Provisional, «Recordau aquella al·lusió a la llibertat de moviments amb què venia el nou règim? La República — pensà i dir — aquell era un acte de festa més dels molts que es venien perseguint des del 14 d'abril en què el poble tombà la Monarquia mitjançant milers i milers de papelets blancs...

Les tasques eren començades després d'un emocionant discurs de l'actual President de la República i aleshores Cap del Govern Provisional, «Recordau aquella al·lusió a la llibertat de moviments amb què venia el nou règim? La República — pensà i dir — aquell era un acte de festa més dels molts que es venien perseguint des del 14 d'abril en què el poble tombà la Monarquia mitjançant milers i milers de papelets blancs...

Les tasques eren començades després d'un emocionant discurs de l'actual President de la República i aleshores Cap del Govern Provisional, «Recordau aquella al·lusió a la llibertat de moviments amb què venia el nou règim? La República — pensà i dir — aquell era un acte de festa més dels molts que es venien perseguint des del 14 d'abril en què el poble tombà la Monarquia mitjançant milers i milers de papelets blancs...

Les tasques eren començades després d'un emocionant discurs de l'actual President de la República i aleshores Cap del Govern Provisional, «Recordau aquella al·lusió a la llibertat de moviments amb què venia el nou règim? La República — pensà i dir — aquell era un acte de festa més dels molts que es venien perseguint des del 14 d'abril en què el poble tombà la Monarquia mitjançant milers i milers de papelets blancs...

Les tasques eren començades després d'un emocionant discurs de l'actual President de la República i aleshores Cap del Govern Provisional, «Recordau aquella al·lusió a la llibertat de moviments amb què venia el nou règim? La República — pensà i dir — aquell era un acte de festa més dels molts que es venien perseguint des del 14 d'abril en què el poble tombà la Monarquia mitjançant milers i milers de papelets blancs...

Les tasques eren començades després d'un emocionant discurs de l'actual President de la República i aleshores Cap del Govern Provisional, «Recordau aquella al·lusió a la llibertat de moviments amb què venia el nou règim? La República — pensà i dir — aquell era un acte de festa més dels molts que es venien perseguint des del 14 d'abril en què el poble tombà la Monarquia mitjançant milers i milers de papelets blancs...

Les tasques eren començades després d'un emocionant discurs de l'actual President de la República i aleshores Cap del Govern Provisional, «Recordau aquella al·lusió a la llibertat de moviments amb què venia el nou règim? La República — pensà i dir — aquell era un acte de festa més dels molts que es venien perseguint des del 14 d'abril en què el poble tombà la Monarquia mitjançant milers i milers de papelets blancs...

Les tasques eren començades després d'un emocionant discurs de l'actual President de la República i aleshores Cap del Govern Provisional, «Recordau aquella al·lusió a la llibertat de moviments amb què venia el nou règim? La República — pensà i dir — aquell era un acte de festa més dels molts que es venien perseguint des del 14 d'abril en què el poble tombà la Monarquia mitjançant milers i milers de papelets blancs...

Les tasques eren començades després d'un emocionant discurs de l'actual President de la República i aleshores Cap del Govern Provisional, «Recordau aquella al·lusió a la llibertat de moviments amb què venia el nou règim? La República — pensà i dir — aquell era un acte de festa més dels molts que es venien perseguint des del 14 d'abril en què el poble tombà la Monarquia mitjançant milers i milers de papelets blancs...

Les tasques eren començades després d'un emocionant discurs de l'actual President de la República i aleshores Cap del Govern Provisional, «Recordau aquella al·lusió a la llibertat de moviments amb què venia el nou règim? La República — pensà i dir — aquell era un acte de festa més dels molts que es venien perseguint des del 14 d'abril en què el poble tombà la Monarquia mitjançant milers i milers de papelets blancs...

Les tasques eren començades després d'un emocionant discurs de l'actual President de la República i aleshores Cap del Govern Provisional, «Recordau aquella al·lusió a la llibertat de moviments amb què venia el nou règim? La República — pensà i dir — aquell era un acte de festa més dels molts que es venien perseguint des del 14 d'abril en què el poble tombà la Monarquia mitjançant milers i milers de papelets blancs...

Les tasques eren començades després d'un emocionant discurs de l'actual President de la República i aleshores Cap del Govern Provisional, «Recordau aquella al·lusió a la llibertat de moviments amb què venia el nou règim? La República — pensà i dir — aquell era un acte de festa més dels molts que es venien perseguint des del 14 d'abril en què el poble tombà la Monarquia mitjançant milers i milers de papelets blancs...

De diversos indrets de la Península han sortit caravanes d'expedicionaris que van a sentir el discurs d'Azaña

terol, 13. — Procedents de València arribaren 41 autocars en els quals es traslladen a Bilbao afiliats als partits d'Esquerra amb objecte d'assistir al miting del camp de Lasesarre.

Soparen als locals de l'Esquerra Republicana i després continuaren el seu viatge.

Saragossa, 13. — La Comissió organitzadora de la caravana automobílica per a traslladar-se a Baracaldo a escoltar el discurs del senyor Azaña, anuncia que 10 autocars sortiran a les 12 de la nit d'ací.

De matí en matí sortiran altres tants que portaran els que s'hagin retardat.

A primera hora de la matí sortiran uns 150 automòbils particulars.

Oviedo, 13. — Pel Comitè provincial de l'Esquerra Republicana es fan preparatius relacionats amb la sortida d'autocars de diferents punts de la província, especialment de Gijón, conduint nombrosos afiliats i simpatitzants que han mostrat desig d'assistir a l'acte públic de demà a Bilbao, en el qual interviurà el senyor Azaña.

De Gijón sembla que s'organitza el tinent d'un viatge en vista de les nombroses inscripcions que es reben.

Gran Expectació de resultats interessants

Madrid, 13. — Aquesta tarda al Congrés es feien nombrosos comentaris de l'acte polític que demà es celebrarà a Bilbao, i de l'extraordinària animació que ha desenvolupat.

El senyor Barcia manifestava en un grup de diputats i periodistes que l'entusiasme a tot Espanya per l'acte de demà era enorme i que no es podien fer càlculs sobre el nombre de persones que assistirien al miting, perquè de totes les províncies es reben notícies donant compte de la sortida de nombroses persones cap a Bilbao.

Com a curiós còs cita el fet que des d'Almeria, havien sortit tres autocars.

tocars plenissims de correligionaris del senyor Azaña.

De Bilbao comunicuen que els trens arriben plenissims de viatgers que es proposen assistir al miting de demà. La nota més destacada dels que arriben amb aquesta finalitat, la constitueixen els grups que han fet el viatge a peu. El grup més nombros que ha arribat, és el d'Astúries. Aquests marxadors sortiren dilluns i cobriren el primer dia 70 quilòmetres, fins a Rivas de la Leizaola.

De Rivas de la Leizaola, han arribat també 14 excursionistes que han fet el viatge en bicicleta. De Sala i La Felguera són nombrosos. Ans persones, gairebé totes obreres, que fan el viatge a peu en nombre d'uns 800. Aquests grups hauran de disoldre's davant els advertiments de la força pública, per tal d'evitar tot aspecte de manifestació.

De Valladolid han arribat també quatre expedicionaris que han fet el viatge a grans jornades.

Hom calcula que en total han fet el viatge a peu o en bicicleta per tal d'assistir a l'acte de demà a Bilbao, uns 1.400 persones.

L'organització d'esquerra republicana facilita als esmentats expedicionaris els mitjans per a pernocar. El governador d'aquella província no ha autoritzat la cursa ciclista de demà a Baracaldo, puix que amb motiu del miting que donarà el senyor Azaña hi haurà gran acumulació de vehicles a la carretera i ha cregut convenient que estigui llure.

EL SENYOR AZANA SORTI AHIR AL MIGDIA DE MADRID

Madrid, 13. — Després de canviar impressions, aquest matí, amb alguns personalitats del seu partit, prop del migdia sortí en automòbil cap a Bilbao el senyor Azaña, que com se sap ha de prendre part de demà en l'acte polític que es celebrarà al camp de Lasesarre.

L'acompanyen en diversos automòbils la seva esposa i els senyors Casares Quiroga, Llorca, Amos Salvador, Just, Sabras i altres amics.

Demà LA RAMBLA publicarà el text taquígrafic del discurs d'Azaña

Ahir va sortir cap a Bilbao un dels seus directors, En Joaquim Ventalló, amb una avioneta especial del periòdic

Us recordem que dintre de pocs dies "LA RAMBLA" serà el vostre diari del vespre

Unes manifestacions del diputat senyor Careaga sobre l'Estatut Base

Madrid, 13. — Interrogat el diputat senyor Careaga sobre l'estat en què es troba actualment l'Estatut

Base, ha manifestat que tot el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l'Assemblea.

El diputat senyor Careaga ha manifestat que el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l'Assemblea.

El diputat senyor Careaga ha manifestat que el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l'Assemblea.

El diputat senyor Careaga ha manifestat que el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l'Assemblea.

El diputat senyor Careaga ha manifestat que el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l'Assemblea.

El diputat senyor Careaga ha manifestat que el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l'Assemblea.

El diputat senyor Careaga ha manifestat que el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l'Assemblea.

El diputat senyor Careaga ha manifestat que el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l'Assemblea.

El diputat senyor Careaga ha manifestat que el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l'Assemblea.

El diputat senyor Careaga ha manifestat que el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l'Assemblea.

El diputat senyor Careaga ha manifestat que el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l'Assemblea.

El diputat senyor Careaga ha manifestat que el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l'Assemblea.

El diputat senyor Careaga ha manifestat que el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l'Assemblea.

El diputat senyor Careaga ha manifestat que el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l'Assemblea.

El diputat senyor Careaga ha manifestat que el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l'Assemblea.

El diputat senyor Careaga ha manifestat que el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l'Assemblea.

El diputat senyor Careaga ha manifestat que el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l'Assemblea.

El diputat senyor Careaga ha manifestat que el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l'Assemblea.

El diputat senyor Careaga ha manifestat que el projecte està dictaminat, amb excepció de la part referent a la Hisenda, titol VI del projecte. La raó és que no s'ha pogut aconseguir el consentiment dels regidors de la Hisenda, i per tant, no es pot presentar a l

ESPECTACLES PUBLICS.

TEATRES

TEATRE POLIORAMA

Compania de Comedies de Maria

Fernanda Ladrón de Guevara

Avui, tarda i nit:

MALVALOCA

creació de Maria Fernanda Ladrón de Guevara.

TEATRE ROMEO

Teléfono 22026

El teatre més fresc. Esplèndida terrassa. Butaques a 4 ptes. A les 9.30 i 10.15.

SOL Y SOMBRA

de Quintana i Guillén. La comèdia que no s'oblia. Grandiosos exit de Rafael Bardem i tota la Companyia. Demà, a les 9.30 i 10.15.

SOL Y SOMBRA

TEATRE COMIC

REVISTES

Avui, tarda, 4.15 i nit, 10.15. El gran exit:

LA SOTA DE OROS

per Laura Pinillos, Alady i Lape. La funció començarà amb l'acte primer de AL CANTAR EL GALLO.

SOL Y SOMBRA

TEATRE BARCELONA

Compania titular del Maris Isabel de Madrid

Avui, diumenge, tarda i nit, el sorollós exit:

UN ADULTERIO DECENTE

tres actes plens de fi humorisme de Jardiel Poncela.

TEATRE NOVELTATS

El local més fresc de Barcelona

Avui, diumenge, Tarda, a les 4. Butaques des de 3.50 ptes. Primer: EL BARQUILLERO. Segon: EL SIGLO DE LA CRUZ I PAJO A LA JUVENTUD.

EL BESO DEL REMEDIO

genial creació del divo tenor VICENC SIMON

i altres intèrprets. Nit, a les 10.15. Butaques des de 3.50 ptes. Grandiosos exit!

EL BESO DEL REMEDIO

per tots els seus genials creadors. Demà, diumenge, Tarda, popular: BOHEMIOS - LA REVISTA MORA I EL BARQUILLERO. Nit: EL BESO DEL REMEDIO

CINEMES

COLISEUM

Avui, tarda, dues sessions. A les 3.30 i a les 6. ESPECIAL. Nit, a les 10. Darreres projeccions d'aquest programa: REVISTA PARAMOUNT - CAZANDO AL VUELO (Documental)

Un aventurer audaz

per Ronald Colman, Loretta Young i Warner Oland - (Un film d'Artistes Associats).

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Seient una PRESSA: NOTICIAS - DOCUMENTALS - VIATGES, etc.

EMPRESA CAPITOL

CAPITOL. - Avui, matinal, a les 10.30. Tarda, a les 3.30. Nit, a les 10. EL AGRESOR INVISIBLE, per Biel-Boyd i Winne Gibson. PRISIONEROS DEL EDEN, revista en colors. EL CONDE SE DIVIERTI, comedia per Taina Todd. MOSCOU, DORAZON DE LA RUSSIA SOVIETICA (Documental) i DIBUJOS.

EXCELSIOR

Avui, matinal, a les 10.30. Tarda, continua de 3.30 a 12.30: LA ISLA DEL TERROR, en espanyol, per Wallace Henry i Jackie Cooper. NEBLINA, per Donald Cook i Genevieve Tobin. LA LLAMA ETERNA, per Frederic March i Norma Searer i DIBUJOS.

Demà, diumenge, canvi de programa: PROGRAMA DE LA DANSA; VOLANDO HACIA RIO JANEIRO, per Dolores del Rio; BOLERO, en espanyol, per George Raft i Carole Lombard; CADETES Y COLEGALES, variada musical; LA OUCARACHA, gran revista en technicolor i DIBUJOS.

Aquest local començarà a les 10.30. Tarda, continua de 3 a 12.30: DAMA POR UN DIA, en espanyol per Warren William; MI VIDA ENTERA, per Frederic March i George Raft; MIRIAM HOPKINS; EL CAVILAN, per Charles Boyer i DIBUJOS.

Demà, canvi de programa: IDENTIDAD DESCONOCIDA, en espanyol, per James Dunn i Gloria Stuart; EL DESQUITE, per Richard Dix i Magda Evans; LA CRICA DE LAS MONTANAS, per Nancy Brown i DIBUJOS.

Principal Palace

Avui, diumenge, a les 3.30 i nit, a les 9.30:

LA REINA CRISTINA DE SUECIA

per Grata Garbo

DARRER DIA DEL GRAN ESPECTACLE de

ELENA BRITO

BRISAS DE LA HABANA

amb EDUARD BRITO

Pilar Alcáide, Anna Maitland - Henry Bray - Charlie Hing - Xalma - Germans Aquino - Orchestre Palomero - Dimarts, debut del gran espectacle

P. PLANA - GUMA

amb les seves 10 GRAMOLAS DINAMICAS. 10. L'examina estrella de ball GOYESCA - La genial cantant regional ASCENCIO PASTOR - Els originals parodistes GERMANIS LEWIS - 30 grans artistes, 30.

CINE

GRAN TEATRE ESPANYOL

AVUI, DIUMENGE, MATINAL, A LES 11. Tarda, sessió continua de les 4. LA PEL·LICULA MES DELICIOSA DE L'ANY:

ELYSIA

(El Paradis dels nudistes)

Rigorosament prohibida l'entrada als menors d'15 anys. Es projecta a les 11.45, les 6.45, a les 9.10 i a les 11.45.

CINEMA PARIS

Avui, matinal, a les 10.30. Tarda, continua, 3.30. Nit, 9.45:

El altar de la moda

(Solament tarda)

El último vals de Chopin

Kay Francis, Miriam Hopkins i Herbert Marshall en

Un ladrón en la alcoba

Matinal, Preu únic, 1 pta. TARDADA CONTINUA, preferència, 1.50 ptes. Especial, 1 pta. Nit, preferència, 1 pta. Especial, 0.75 ptes. DEMÀ, DILLUNS: VO Y LA EMERATIZ (solament tarda); EL SIGNO DE LA CRUZ I PAJO A LA JUVENTUD.

FANTASIO

Tarda, a les 4. Nit, a les 10. MASCARADA I SUCEDIO UNA NOCHE. Demà: EL CAMINO DEL SIGLO DE LA CRUZ I PAJO A LA JUVENTUD.

VARIETATS

MARICEL - PARK

GRAN PARC D'ATRACCIONS

Obert cada dia de 5 a 9.30 tarda i des de les 10.30 nit. Funcionen totes les atraccions. Avui, tarda, visita a Maricel d'En PIRE I LA CISCIA (personallitat i pels populars artistes PEPE MARQUES I PERLA ANTILLANA). A la nit, dedicat a la Colònia Francesa, Gran Apoteosi de Focs d'Art. Entrada, 50 cèntims. Funcionari i entrada, 1 pta. Darrer funció, a les 2.30.

GRAN PRICE

Tel. 34651

Balls selectes

pels "ASOS" del jazz

PRICE - BAND

Modernitat, ritme i melodia

Temperatura sala, 20 graus pel sistema modern.

Invitació senyor, 2 ptes.

Rodamon's Band

JAZZ BRASSERIE

F. F. COFINER

Via Laietana, 6 - Tel. 15585

BRAUS - MONUMENTAL

Avui, diumenge, tarda, a les 5:

Gran correguda del BRAU DE BRONZE

PRESENT de la magnífica escultura de BENJURÉ, titulada: «La estocada de la tarde»

5.000 ptes., 5.000

3 formosos braus d'ANGOSO, 3 Pedrucho - Enric Torres - Perlaica - Madrilenito

Entrada general, 2 ptes.

SAIGON

DANCING D'ESTIU - Tel. 33541

PASSEIG DE L'EXPOSICIO (Edifici Funcular)

Tarda, a les 6 i nit, d'11 a 4. Formidables Atraccions a la pista

HATA MARY --- VERA ORLOWA

GRAN EXIT - SENSACIONAL SUCCES

i la célebre orquestra

NAPOLEON'S BAND

Frontó Principal Palace

Avui, diumenge, tarda: GABRIEL II - VICENTE i contra GUILLERMO RAMOS II. Nit: ASTIGARRAGA - GUILLERMO RAMOS II.

contra ARGARTE - GUILLERMO RAMOS II. Tarda: GRIA II - ELOLA II contra JOSECHU - SARASOLA. Nit: GAONA - MAGUREGUI contra RICARDO - VICENTE I.

FRONTO NOVELTATS

Avui, diumenge, tarda, a les 4:

GALLART II - PASAY contra QUINTANA IV - UZAY. Nit, a les 10.15: SOLOZABAL - CHIQUITO GALLART contra ARAQUISTAIN - QUINTANA II. - Detalls per cartells.

EL LLOC MES FRESC

l'agradable, PORTA DELI, final Trencadissos. Far. Guina insuperable a la carta. Coberts populars, a 6.50. Servei de canots des de les 12.30 a 3 tarda.

ESPECTACLES PER A AVUI

TEATRES

Barcelona. - Tarda i nit: «Un adultèri»

Comic. - Tarda i nit: «Sol y sombra»

Roma. - Tarda i nit: «Sol y sombra»

«Eucariques» i «Eucariques»

«Eucariques» i «Eucariques»

«Eucariques» i «Eucariques»

CINEMES

América. - «Fra Diavolo», «Estrelladíssims», «Locuras de amor» i cinc pel·lícules més.

Arenas. - «Gloria y hambres», «La última senda» i «Entrete mundos».

Actualitat. - «Noticiari Fox i «Los últimos 20 años».

Astoria. - «La cucaracha» i «Volando hacia Rio Janeiro».

Avinguda. - «Música en la sangre»

Barcelona. - «La vida privada de Enrique VIII», «La hija de nadies» i «La vuelta del peregrino».

Belle. - «Cuentos maravillosos», «Alma de ballarina» i actuación personal de Lola Cabello.

Bos. - «Escandores de las cumbres»

«Tierra de pastos».

Bohemia. - «Luces de la ciudad», «El zero a la fuerza» i «Los dibujos».

Broadway. - «No temas al amor», «Dinero con música» i «El número 17».

Coliseum. - «Un aventurero audaz».

Cine. - «Historias a tu padre», «Madres del mundo» i «Una fiesta en Hollywood».

Capitol. - «El señor invisible» i «El conde se divierte».

Diana. - «El asesino diabólico», «El hijo de Kong» i «Una vida romántica».

Entença. - «Las vírgenes de Wimpole Street», «Espigas de oro» i «Divorcio en la familia».

Excelso. - «La casa del tesoro», «El planeta», «La llama eterna».

Espanya. - «El rey», «El vagabundo», «El fantasma del oro», «Vírgenes de taquígrafos» i altres.

Fantasio. - «Sucedio una noche» i «Escandores».

Femina. - «Extasis» i «Paris - Montecarlo».

Foc Nou. - «Noche tras noche», «La venus rubia» i «Simulación de la vida».

Goya. - «La luz del candelabro», «La casa de Roschido» i «La hija de nadies».

Intim. - «Romance ruso», «Cabaletas de capa y espada» i «Una fiesta en Hollywood».

Iris. - «Luces de la ciudad», «Toreo a la fuerza» i «Queremos un hijo».

Kursaal. - «El yo fuera el amor», «Yo y la emperatriz» i «Guerra de valses».

Laisana. - «Justicia», «Queremos cerveza» i «Historias sin ley».

Majestic. - «La casa del tesoro», «Contra la emperatriz» i «El fantasma del oro».

Marina. - «Los miserables» (1ra. jornada), «Las mil y dos noches», «Más difícil todavía».

Maryland. - «Maria Luisa de Austria» i «Vuelan mis canciones».

Metropol. - «La casa del tesoro», «Geon», «Trampa y Cía» i «El príncipe de media noche».

Mistral. - «Historias de presas», «La hija de nadies» i «Cabaletas de capa y espada».

Monumental. - «Cabaletas de capa y espada», «Un amor en España» i «Ese de justicia».

Mundial. - «El crimen del vanities», «El nombre león».

Neptun. - «Historias de presas», «Boleros» i «Alma de ballarina».

Paris. - «El último vals de Chopin», «Un ladrón en la alcoba» i «El altar de la moda».

Pédro. - «Luces de la ciudad», «El zero a la fuerza» i «Los dibujos».

Pathé. - «Historias de presas», «La hija de nadies» i «Cabaletas de capa y espada».

Principa. - «Escandores de las cumbres» i «Tierra de pastos».

Principal Palace. - «La reina Cristina de Suecia» i «Especiales Elena Brito».

Publi Cinema. - «Reportajes d'actualitat».

Rambles. - «Cautivo del desierto», «La Royal».

Royal. - «La casa del misterio», «Seamos optimistas», «De guapo, guapo y medio».

Select Cinema. - «Amantes fugitivos» i «Noches de Broadway».

Smart. - «El valor del chino Chan», «Maquina infernal».

Splendid. - «El paraíso del amor», «Juventud triunfante» i «Mujeres».

Talia. - «El noveno huesped», «El tango en Broadway» i «En mala comedia».

Tram. - «Los miserables» (1ra. jornada), «Las mil y dos noches» i «Más difícil todavía».

Verdi. - «La noche del pecado», «Entre la espada y la pared».

Volga. - «Destino de Candelinas», «Los crimenes del Museo», Tarda: «Tarde y su compañera».

Xile. - «El pasado acusa», «Mamá» i «El rey del jazz».

Walkiria. - «Una parodia», «La vida entera» i «El gavilán».

La Cultura

EL MOVIMENT MUNDIAL UNIVERSITARI

Palestina. - La Universitat hebraica festeja enguany el desè aniversari de la seva fundació.

Hongria. - La Universitat de Pest, fundada a Budapest, té avui 300 anys d'existència. Les festes constituiran un esdeveniment nacional, en el qual prendrà part el Parlament hongarès.

Romania. - Novament s'han produït, en aquest país, aldarulls antisemites, deguts al pleb de «numerosos clausos» que regeix en molts països orientals.

U. R. S. S. - El secretari del partit comunista, Stalin, ha adreçat una alocució als estudiants que, en acabar llurs estudis, entraven a prestar servei a l'exèrcit.

Bulgària. - La Unió Nacional d'Estudis bulgars ha arribat a un acord amb la Studentenschaft, en l'obra d'intercanvi intel·lectual.

Alemanya. - El ministre d'Instrucció Pública d'aquest país ha autoritzat els fills dels obrers ben dotats a ingressar a les Universitats i Escoles especials. La Reichstudentenschaft, que proposa a tots els estudiants els mitjans que calguin.

El mateix ministeri ha disposat que les noies que vulguin cursar estudis superiors venguen obligades a aconseguir sis mesos de servei de treball.

A conseqüència de les mesures preses a Alemanya, el nombre d'estudiants ha disminuït enormement. La disminució passa de 2.000 estudiants, a comptat des de 1932.

Al sud dels països a poder ingressar a la Universitat, cal haver aprovat abans un semestre d'ensenyament, un altre d'exercicis militars i un altre de natació. Aquest règim és comú als dos sexes.

Bèlgica. - L'Associació Nacional de Circos Universitaris Aeronàutics, que té a París un dels seus membres, ha celebrat el seu IV Congrés sota la presidència dels ministres Lippens, Spaak i Bovesse.

La Universitat de Lovain ha celebrat, amb l'assistència de tots els bisbes de Bèlgica, d'un important nombre de delegats estrangers, el centenari de la seva restauració i els 25 anys de rectorat de monsenyor Ladeuze.

França. - A la Ciutat Universitaria de París s'ha edificat la Villa Cornille, fundada per als estudiants de teatre, fogar, alhora, del Conservatori.

L'Associació Ad Lucem, de Lille, obri, a Marsella, un Casal per als estudiants orientals.

L'Associació Catòlica d'Estudisants de París, s'ha reunit a Bordeus, sota la presidència del bisbe de Montpelier, consiliari de l'entitat.

Iugoslàvia. - Un nombre grup d'estudiants de les Universitats de Belgrad, Zagreb i Liubliana, ha visitat Sofia, amb l'objectiu d'organitzar governs. Les masses corals universitaris «Gusla» i «Rodina», donaren una gran festa musical. A més, assistiren a una representació de l'«Oscara» i a l'«Opera Nacional» i a un ball a l'Hotel Bulgària.

Concurs per a proveir beques a l'Escola d'Estiu

El «Butlletí Oficial de la Generalitat» del dia 7 de juliol, publica la següent ordre del Conseller gestor de Cultura:

Seguint la tradició de l'Escola d'Estiu, que organitza cada any la Normal de la Generalitat, i amb l'esperit de facilitar l'assistència a l'Escola als mestres i mestresses nacionals en exercici actiu mínim d'un any, que haurà de complir-se abans del 23 de l'actual mes de juliol.

Aquestes beques donaran dret a l'Escola d'Estiu, durant tota la jornada escolar i, en finalitzar, hauran de presentar un diari-memòria de llurs activitats.

Tercer. - Seran preferits els que no hagin obtingut beca en alguna de les Escoles d'Estiu anteriors o Curset de perfeccionament dels realitzats per l'Escola Normal. Serà condició favorable, també, l'exercici del càrrec en poblacions llyonunes i amb comunicacions difícils amb aquesta capital.

Quart. - Els sol·licitants presentaran amb la instància un full de servei o una relació d'aquests, precisa i detallada. La manca d'intenció o fonamentalment d'activitat en les submissió, podrà donar lloc a l'anul·lació de la beca concedida.

Cinquè. - La concessió de les beques serà positivament condicionada a alguna de les Escoles d'Estiu celebrades des del 1931, circumstància que hom farà constar en la petició, i per la inscripció prèvia a l'Escola d'Estiu d'enguany que els sol·licitants poden fer des d'ara al preu de 10 pessetes, que donarà dret, en tot cas, a l'assistència als actes i classes dels cursos sistemàtics i de la Setmana final.

Sisè. - El termini per a la presentació de les sol·licituds acaba el dia 25 del corrent mes de juliol, i la documentació serà adreçada al Director de l'Escola Normal de la Generalitat, Urgell, 187.

Barcelona, 5 de juliol del 1935.

UNIVERSITAT

Nous batxillers. - Pel Rectorat han estat expedits els títols de Batxillerat a 1.000 batxillers.

Institut de Tarragona: Antoni Pàl·lols, Joan de Mata Domènec Piñol, Lluís Antoni Boria Mafia, Victòria Vives Pastó.

Mataró: Antoni Brás Amat.

Seu d'Urgell: Marian Betriu Vilana, Antoni Grau Montserrat, Enric Duran Surroca, Josep M. López Ribera.

Institut Salmeron: Rafael Pérez García, Albert Grau Rovira.

Elvissa: Antònia Palou Ferrer, Llorenç Homar Arbós, Bartomeu Canelles Pizà.

NOTICIARI

Escola d'Assistència Social per a la

Emissions de la Primera Emissora de Catalunya

Avui, diumenge, dia 14, a les 19 hores

Inauguració oficial de la nova emissora i de les noves dependències

d'UNIO RADIO SEVILLA

Gran concert de música espanyola per l'Orquestra Simfònica de l'emissora sevillana i cants flamencs per famosos artistes en aquest art

Intervenció de les emissores d'Unió Ràdio, S. A.: Barcelona, Madrid, València, Santiago de Compostela, Alcalá de Henares ultra Sevilla

Com a acte de confraternitat amb l'Emissora Unió Ràdio Sevilla, col·laboraran en aquesta retransmissió les emissores de la xarxa de Catalunya: Reus, Sabadell, Badalona, Terrassa i Vilanova i La Geltrú

ES UNA EXCLUSIVA

Ràdio Barcelona LA MUSICA

L'Associació Musical del districte novè al Teatre de l'Ateu Obrer de Sant Andreu - Acadèmia Marshall: L'adjudicació del «Premi d'Honor de Piano» corresponent al present curs 1934-1935

Com a audició de fi de curs, l'Associació Musical del Districte IX, ha donat un important concert simfònic al Teatre de l'Ateu Obrer de Sant Andreu. És veritablement admirable la tasca constant i entusiasta d'aquesta associació que en un mes de tan limitades possibilitats com Sant Andreu, ha sabut crear i mantenir amb un alt prestigi, una Orquestra Simfònica, una Banda d'Instrumentos de vent i ensenya també un Conservatori Musical, els resultats dels quals organismes no poden ésser més seriosos amb elements orquestrals amateurs i amb alumnes disciplinats i estudiosos que han fet en

Cal remarcar la tasca admirable realitzada amb incansable perseverència pels seus directores els intel·ligents professors, mestre Joan Pich Santasusana i la seva germana la senyoreta Antònia Pich, que han sabut fer el miracle d'elevat aquesta obra cultural a tal altura. Aquestes coses no costen gaire de començar, a fer, el que representa un empori de dificultats és sostenir-les, examplar-les, fer-les reeixir i finalment amb l'esforç titànic, increïblement fer-les triomfar.

Hem assistit a aquest triomf que és un segell de glòria per al mestre Joan Pich Santasusana. L'Orquestra Simfònica, la Banda, i en conjunt els concerts

TEATRE I CINEMA

SIGNES DELS TEMPS

EL «PATRONAT» VOLIA CONVERTIR EL TEATRE ESPANYOL, DE MADRID, EN UNA MENA D'OFICINA, REFUGI O ASIL DEL MES DESVALGUT I INSERVIBLE DE L'ESCENA CASTELLANA

JOSEP SUBIRANA

el veterà actor amateur que avui serà objecte d'un merescut homenatge a la ciutat de Vic, i al qual s'han adherit totes les més prestigioses figures i estaments del Teatre català

A la fi, veurem teatre

MARGARIDA XIRGU ACTUARÀ UN MES A BARCELONA, ABANS DE MARXAR A AMERICA

Malgrat els rumors, que pel que es veu tenien el seu fonament, que a Margarida Xirgu se li posaven treballs per a actuar a la nostra ciutat, a la fi s'ha esvaït la incògnita i Margarida actuarà a la nostra ciutat des del 10 de setembre al 14 d'octubre.

No cal dir que ens representarà «Verma», «La dama boba», «Otra vez el diablo», i potser, encara, «Doña Rosita», nova comèdia de García Lorca d'ambient vuitcentista.

A la fi, doncs, veurem teatre...

La propaganda en els films

EL FILM RUS I EL FILM AMERICÀ

Els films russos troben al nostre país les portes tancades i barrades. La seva producció resta poc menys que completament desconeguda per nosaltres i això ens impedeix de comprovar l'evolució del cinema d'aquell país que, si més no, ha demostrat una capacitat artística formidable i una perfecta comprensió de les immenses possibilitats del cinema com a element poderós de propagació política, cultural i educativa. Fora negar l'evidència el no voler reconèixer que les pel·lícules russes són utilitzades com a vehicles de difusió de les seves idees, però també és innegable que als films de la post-revolució, que produeixen dramàticament fets de la seva història immediata, han succeït les pel·lícules d'un caràcter ben distint. A l'enderrocament d'allò existent havia de succeir una nova etapa d'edificació del socialisme, d'una nova societat. El cinema a Rússia fou portat a cooperar en aquesta segona etapa de la seva història. Els seus films, doncs, són netament constructius. És clar que, donada la seva concepció de l'estat, es confia en els exactament, com abans, el primer paper a la massa. Aquesta és excitada en totes les seves obres, hi ve en elles un paper actiu, vibrant, decisiu.

Però els films russos, siguin com siguin, no arriben als nostres locals. Això ens priva de poder aquilatar, no tan sols l'estat del cinema a la U. R. S. S., sinó de comprovar aduït les seves il·lustracions i els seus esforços per a la realització de l'experiment vital que, es vulgui o no, manté latent l'interès de tot el món.

El film rus és film de propaganda, és diu. Amb això n'hi ha prou perquè trobi acta tota mena de dificultats i de prohibicions. En canvi, el film americà pot passar al·legrement pels nostres cinemes. Ningú no li posa traves de cap mena. ¿Es que no és film de propaganda aquest? Jo entenc que sí. El que passa és que la propaganda del film nord-americà arriba disfressada, oculta entre totes les coses enlluernadores que ens mostren. És una propaganda més d'lem-ne diplomàtica.

Propaganda política en el film rus. Propaganda comercial en el film americà. ¿Quina pot ésser més perjudicial? Això no és a nosaltres a qui toca escatir-ho. Ens limitem exclusivament a constatar una realitat.

Els americans ens han envaït amb els seus productes, dels quals n'ha estat fervent propagador el cinema. Els americans ens han imposat els seus artistes, els seus gustos, en molts casos aduït els seus costums; ens han mostrat una joventut sana, optimista, superior en un tot a la nostra; ens imposen sovint amb la seva potencialitat militar i amb la seva alegre concepció de la vida. S'han infiltrat talment en nosaltres per mitjà dels seus films que qualsevol producte, pel fet de lluir una marca americana, ha estat considerat superior a totes les altres coses. Cal reconèixer que als Estats Units han sabut també confiar al cinema una missió pràcticament ben productiva.

Els russos, en canvi, s'han llançat a la propaganda d'una forma diem-ne més barroera. No l'han enmaginada en absolut. Per això, al nostre entendre — dissonant de l'apreciació de molts —, és més inofensiva. I és llàstima que no ens puguin projectar acta la majoria de films que, tenim entès, introdueixen grans innovacions dins l'art cinematogràfic i són molt dignes d'ésser admirats.

JOSEP SAGRE

Retallam de «La Libertad»:

El Patronato del teatro Español, nacido durante el sueño turbio de un conocido municipio, no cuenta ya ni con la simpatía de sus afines. Es tan desdichado el engendro, que ha nacido muerto. Sólo parece contar aún con el apoyo oficial del gestor mayor de la Comisión gestora. «Informaciones» decía en su número del lunes, refiriéndose a este Patronato, que «es de desear que se encuentren buenos actores sin tener que recurrir a la «falsedad» de que se contratan «a sí mismos» los actores que son miembros del Patronato, y menos que contraten a sus familiares».

Supone tal desvergüenza artística las pretensiones de dicho Patronato, que empieza a formarse un espeso ambiente de opinión contra la impostura y las intenciones dramáticas que encierra, hasta el punto de que gentes ajenas al teatro y a la crítica empiezan a intervenir en el asunto. Si el presidente de la Comisión gestora insiste en el despropósito, no será ya la Prensa y los actores mismos los que protejan, sino el pueblo de Madrid, que pedirá el tono que sea clara explicación de cómo y en qué se invierte el dinero del Municipio y por qué causa íntima o privada se quiere convertir el teatro Español (propiedad del pueblo) en oficina de incapaces y asilo de incontratables.

Es evidente el hecho de que un veterano actor trata de imponer a sus familiares. Es evidente el hecho de que la Comisión dictamina una «forma» que forma parte del Patronato — ha pedido al Ayuntamiento remuneración para los señores que forman el Patronato — que son ellos... Es evidente el hecho que ningún señor de los que forman el Patronato se ha distinguido nunca por sus brillantes condiciones artísticas. Es evidente el hecho de que ya se ha «lanzado» al Ayuntamiento un «cable» pidiendo 250.000 pesetas.

Ya se dice por ahí que la obra de presentación será el estreno, de un conocido autor, titulado «Una merienda de negros, o el que no corre vuela».

Però no es el sàlmet lo que nos interesa, sino el drama. No nos importan los sueldos de 250 pesetas de que se habla por muchos de los del Patronato, sino a dónde van a llevar el teatro Español por ese camino de incompetencia y de desamor al teatro. No, el teatro Español no puede ser oficina máxima del enchufe ni escaparate de amiguillas oficiales.

Para premiar a las amiguillas interesadas están las joyas, no el teatro y mucho menos el primer escudero de España.

Afortunadamente, ya va la gente dándose cuenta de lo que significa ese Patronato.

Nos dicen que dos concejales han votado en contra. Y desde luego, D. Jacinto Benavente, ha dimitido «el honor» de formar en este Patronato.

«La Voz», per la seva banda, «fegeix».

«Caminamos por todos los pasillos de la Casa de la Villa, entramos en todos los despachos. No damos con un solo gestor que esté dispuesto a aprobar la ponencia que ha aparecido en los periódicos apadrinada por los Sres. Calvo, Araujo Costa y Machado. Vamos a ver los médicos. Acaso los doctores, con ese aire de gravedad que suelen tener, nos hagan un buen diagnóstico... Sean más favorables a las soluciones de régimen».

— Señor Alvarez Villamil, señor Castro, Sr. Verdes Montenegro... Los doctores no han tenido siquiera las populares vacilaciones de sus compañeros de «El rey que robó».

Y en ese «No pasará» han puesto más violencia que los apóstoles de Francia cuando se opusieron al empuje arrollador del Ejército germano. Ni radicales, ni agrarios, ni cedistas, ni independientes, ni liberales democratas... Nadie quiere «eso».

I encara «La Libertad», pel seu compte, afegeix:

«Monárquicos que figuran en el Patronato agenzando del teatro Español. Señores Araujo Costa, Ocarrio, Manuel Bueno, Manuel Machado, Gabaldón, Marquina, Répide, Thuillier, Calvo... y posiblemente algunos más».

Comprenderán nuestros lectores a dónde iría el teatro Español con tales asesores.

Nosotros ya lo sabemos. La temporada se hubiera realizado de la siguiente manera:

Primero. Una obra de Lope refundida por algún señor del Patronato.

Segundo. Una obra de Calderón refundida por otro señor del Patronato.

Tercero. «La vida es sueño», para presentación del Sr. Calvo y familia.

Cuarto. «El alcalde de Zalamea», para presentación del señor Borrás.

Quinto. «Malvaloca», para lucimiento de una dama y del señor Thuillier.

Sexto. Estreno de una obra de Marquina.

Séptimo. (Solemnidad artística de la temporada.) Estreno del drama en 14 actos, titulado «La vida y milagros de fray Junipero», original de D. José María Pemán, interpretado por toda la compañía, y tomando parte en honor del autor los señores del Patronato.

Aquest projecte absurd del Patronat, doncs, sembla que si no és mort, està a l'agonia. De totes maneres, com que els interessats encara faran quèlcom per a defensar el «propietari» — per a ells — projecte, esperem que aquest assumpte encara doni joc.

Festival de l'Hot Club

L'«Hot Club», de Barcelona, aquest nucli entusiasta d'amics del Jazz, l'actuació del qual en les seves emissions setmanals des del micròfon de «Radio Associació» de Catalunya tant d'interès desvetlla, ha organitzat pel proper dijous, dia 18 del corrent, un gran festival públic al Cinema «Astoria».

El programa consta de dues parts. La primera, integrada per una magnífica selecció de films musicals de gènere a no exhibits encara a Barcelona. L'altra, a càrrec d'un conjunt especialitzat en l'estil hot (del qual formen part els prestigiosos artistes A. Mari Michelena, trombo-viòl i Antoni Mates, piano) i de la formidable orquestra «The Vagabond Players», una de les millors de la Península, que amb tant d'èxit actua a «La Buena Sombra».

L'expectació que ha desvetllat aquesta primera sessió pública organitzada pel «Hot Club» és extraordinària i es reflexa en una demanada de localitats superior a totes les previsons. No està de més, doncs, recomanar als fervents del Jazz (que a Barcelona són legió), que s'apressin a adquirir les seves abans no s'exhausteixin.

Diverses notes d'interès relacionades amb Còlumbia Films

El conegut actuari cinematogràfic senyor Jaume Torruella que, per espal de set anys, exercí el càrrec de director-gerent de la Metro Goldwyn Mayer, ha passat a la Columbia Film, S. A., com a director administratiu.

Sabem que la Columbia Film, S. A. ha nomenat per a exercir el càrrec de sots-gerent al nostre distingit amic senyor Armand Mañé.

El senyor Mañé és un destacat element cinematogràfic que ha exercit a la Universal, ultimament, el càrrec de sots-gerent.

Ha arribat en avió, procedent de París, el senyor J. Friedman, director general de la Central Europea de la Columbia.

L'objecte del seu viatge és per a inspeccionar les obres de instal·lació de la casa filial, Columbia Film, S. A., i l'organització dels serveis d'aquesta nova distribuidora, que començarà la seva actuació l'«11» de la temporada.

Columbia Film, S. A. ha tingut la deferència de dedicar la seva primera sessió privada a la premsa cinematogràfica de Barcelona, la qual estimem pel que val.

Aquesta sessió es celebrarà el dimarts vinent, dia 16, a les quatre de la tarda, i a ella s'invita a les empreses cinematogràfiques.

«Todo corazón»

Si alguna vegada s'ha fet una pel·lícula formada per una successió de rialles i llàgrimes, en cap cas no pot aplicarse millor que a la pel·lícula «Todo corazón», delicadíssim drama de gent humil, realitzat per Joan Parker i James Dunn en un idíl·lic senzill, ple de tendresa i realitat, que tenen com a contrast la inigualable parella còmica formada per una Merkel i Stuart Erwin.

La dolcesa de la jove estrella Joan Parker troba suficients motius en aquesta pel·lícula per a lluir tota la seva gamma i sensibilitat exquísida en un film com «Todo corazón», fet per arribar al cor de tots els públics.

L'argument d'aquesta producció, degut al gran escriptor B. G. de Silva, és una de les més belles, humanes i commovedores històries d'amor, amantada per l'humor de David Budjes, que no solament dirigeix aquesta producció sinó que hi ha cooperat en l'adaptació literària.

«Todo corazón» és un film Metro Goldwyn Mayer i una veritable obra mestra, cridada a interessar profundament tots els públics.

Noticiari

— Amb el nom d'«Amics de Gràcia», es va a la formació d'un nucli compost per fills de l'ex-vida, avui barriada barcelonina.

L'esperit d'aquest nucli no és altra que valorar, vigilar i harmonitzar totes les activitats culturals gràcies a les quals i procurant primer terme salvaguardar la part històrica que encara resta.

Per adhesions provisionals per a formar part d'aquest nucli, que poden ésser particulars i col·lectives, han de fer-se per escrit a la Llibreria Gràcia, del carrer d'Astúries, 8, a nom de J. B. P. dels «Amics de Gràcia». Cal escriure amb lletra clara, després de la signatura, el nom i adreça de l'adherent per a poder ésser convocat a la reunió general de constitució dels «Amics».

Reunió pública

Avui, diumenge, dia 14, a les deu del matí, tindrà lloc l'assemblea general per tal de llegir i aprovar els Estatuts pels quals es regirà l'organització Sanitària Obrera. Lloc de reunió, Centre Obrer Argentí, carrer Baix de Sant Pere, 65.

RADIO

UNIO RADIO, S. A.

Emissió Ràdio Barcelona

PROGRAMA PER A VUI, DIUMENGE

7:15: Primera edició de «La Paraula», diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.

8:20: Segona edició de «La Paraula», diari radiat de RADIO BARCELONA. Edició dedicada a les comarques catalanes. — Discos.

9:30: Senyals horaris de la Catedral. — Discos.

11:15: Senyals horaris de la Catedral. — Música en discos.

12:15: Senyals horaris de la Catedral. — Programa de discos selectes.

MISSIDIA

13:15: «Cocktail del dia», de Pere Chicote. — Programa de discos variats.

13:25: «Cocktail d'avui», del Restaurant Tivoli. — Continuació del programa de discos.

13:35: Secció Cinematogràfica.

14:15: Actualitats teatrals i musicals.

15:15: Sessió Radiobènfica. — Discos escollits.

TARDA

16:15: Programa de discos.

18:15: Retransmissió des del Foment Agrícola, Industrial i Comercial de Molins de Rei. Proclamació de la Pubilla de Molins de Rei de 1935.

19:15: Senyals horaris de la Catedral. — Música en discos.

21:15: La mitja hora de l'Estudiant. — Música en discos.

21:45: Música en discos.

22:15: Reputat pintor, per Ferran Barangó Solís.

22:15: Cicle de Conferències organitzat per la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya. «Mesures preventives contra l'acció del sol i de la mar sobre la vista». Conferència pel doctor oculista, Bartomeu Omer. — Música en discos.

22:45: Secció d'Escenes, a càrrec del Club d'Escenes de Barcelona.

23:15: Festa d'homenatge a Josep Subirana, de Vic. Radició de les obres en un acte «Sirenas», de Apelles Mestres i «La Verge del Mar», de Santiago Rossinyol.

PROGRAMA PER A DEMÀ, DILLUNS

11:15: Senyals horaris de la Catedral. — Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

12:15: Senyals horaris de la Catedral. — Música en discos.

12:30: «Plat del dia» del Restaurant Tivoli. — Continuació del programa de discos.

13:15: Senyals horaris de la Catedral. — Música en discos.

13:25: «Cocktail del dia», de Pere Chicote. — Programa de discos variats.

13:35: «Cocktail d'avui», del Restaurant Tivoli. — Continuació del programa de discos.

13:45: Secció Cinematogràfica.

14:15: Actualitats teatrals i musicals.

15:15: Sessió Radiobènfica. — Discos escollits.

16:15: Programa de discos.

18:15: Retransmissió des del Foment Agrícola, Industrial i Comercial de Molins de Rei. Proclamació de la Pubilla de Molins de Rei de 1935.

19:15: Senyals horaris de la Catedral. — Música en discos.

21:15: La mitja hora de l'Estudiant. — Música en discos.

21:45: Música en discos.

22:15: Reputat pintor, per Ferran Barangó Solís.

22:15: Cicle de Conferències organitzat per la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya. «Mesures preventives contra l'acció del sol i de la mar sobre la vista». Conferència pel doctor oculista, Bartomeu Omer. — Música en discos.

22:45: Secció d'Escenes, a càrrec del Club d'Escenes de Barcelona.

23:15: Festa d'homenatge a Josep Subirana, de Vic. Radició de les obres en un acte «Sirenas», de Apelles Mestres i «La Verge del Mar», de Santiago Rossinyol.

PROGRAMA PER A DEMÀ, DILLUNS

11:15: Senyals horaris de la Catedral. — Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

12:15: Senyals horaris de la Catedral. — Música en discos.

12:30: «Plat del dia» del Restaurant Tivoli. — Continuació del programa de discos.

13:15: Senyals horaris de la Catedral. — Música en discos.

13:25: «Cocktail del dia», de Pere Chicote. — Programa de discos variats.

13:35: «Cocktail d'avui», del Restaurant Tivoli. — Continuació del programa de discos.

13:45: Secció Cinematogràfica.

14:15: Actualitats teatrals i musicals.

15:15: Sessió Radiobènfica. — Discos escollits.

16:15: Programa de discos.

18:15: Retransmissió des del Foment Agrícola, Industrial i Comercial de Molins de Rei. Proclamació de la Pubilla de Molins de Rei de 1935.

19:15: Senyals horaris de la Catedral. — Música en discos.

21:15: La mitja hora de l'Estudiant. — Música en discos.

21:45: Música en discos.

22:15: Reputat pintor, per Ferran Barangó Solís.

22:15: Cicle de Conferències organitzat per la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya. «Mesures preventives contra l'acció del sol i de la mar sobre la vista». Conferència pel doctor oculista, Bartomeu Omer. — Música en discos.

22:45: Secció d'Escenes, a càrrec del Club d'Escenes de Barcelona.

23:15: Festa d'homenatge a Josep Subirana, de Vic. Radició de les obres en un acte «Sirenas», de Apelles Mestres i «La Verge del Mar», de Santiago Rossinyol.

la Pubilla del Llobregat. Parlaments dels senyors J. Mestres Puig, diputat a Corts i Justí Brossa, president de l'entitat.

19:15: Transmissió des de «Unión Radio E A J 5 Sevilla». Concert extraordinari amb motiu de la inauguració de les noves instal·lacions d'aquesta emissora. Primera part: Concert per l'Orquestra de RADIO BARCELONA. Segona part: Audició de cant flamenc. Tercera part: Concert per l'Orquestra de RADIO Sevilla.

20:30: Programa de discos.

21:15: Senyals horaris de la Catedral. — Música en discos.

21:45: Música en discos.

22:15: Reputat pintor, per Ferran Barangó Solís.

22:15: Cicle de Conferències organitzat per la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya. «Mesures preventives contra l'acció del sol i de la mar sobre la vista». Conferència pel doctor oculista, Bartomeu Omer. — Música en discos.

22:45: Secció d'Escenes, a càrrec del Club d'Escenes de Barcelona.

23:15: Festa d'homenatge a Josep Subirana, de Vic. Radició de les obres en un acte «Sirenas», de Apelles Mestres i «La Verge del Mar», de Santiago Rossinyol.

PROGRAMA PER A DEMÀ, DILLUNS

11:15: Senyals horaris de la Catedral. — Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

12:15: Senyals horaris de la Catedral. — Música en discos.

12:30: «Plat del dia» del Restaurant Tivoli. — Continuació del programa de discos.

13:15: Senyals horaris de la Catedral. — Música en discos.

13:25: «Cocktail del dia», de Pere Chicote. — Programa de discos variats.

13:35: «Cocktail d'avui», del Restaurant Tivoli. — Continuació del programa de discos.

13:45: Secció Cinematogràfica.

14:15: Actualitats teatrals i musicals.

15:15: Sessió Radiobènfica. — Discos escollits.

16:15: Programa de discos.

18:15: Retransmissió des del Foment Agrícola, Industrial i Comercial de Molins de Rei. Proclamació de la Pubilla de Molins de Rei de 1935.

19:15: Senyals horaris de la Catedral. — Música en discos.

21:15: La mitja hora de l'Estudiant. — Música en discos.

21:45: Música en discos.

22:15: Reputat pintor, per Ferran Barangó Solís.

22:15: Cicle de Conferències organitzat per la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya. «Mesures preventives contra l'acció del sol i de la mar sobre la vista». Conferència pel doctor oculista, Bartomeu Omer. — Música en discos.

22:45: Secció d'Escenes, a càrrec del Club d'Escenes de Barcelona.

23:15: Festa d'homenatge a Josep Subirana, de Vic. Radició de les obres en un acte «Sirenas», de Apelles Mestres i «La Verge del Mar», de Santiago Rossinyol.

PROGRAMA PER A DEMÀ, DILLUNS

11:15: Senyals horaris de la Catedral. — Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

12:15: Senyals horaris de la Catedral. — Música en discos.

12:30: «Plat del dia» del Restaurant Tivoli. — Continuació del programa de discos.

13:15: Senyals horaris de la Catedral. — Música en discos.

13:25: «Cocktail del dia», de Pere Chicote. — Programa de discos variats.

13:35: «Cocktail d'avui», del Restaurant Tivoli. — Continuació del programa de discos.

NOVA MOTO CAMERA
EUMIG
AMB CÈL·LULA FOTOELECTRICA
— ACOBLADA A L'OBJECTIU —
Lloguer de films Laboratori
LA CASA ESPECIALITZADA
CINEMATOGRAFIA AMATEUR
Balmes, 13 :: BARCELONA

Camiseria - Corbateria
Ferrer Batlles
36, Boqueria, 38
VESTITS BANY :: BARNUSSOS
CAMISES PLATJA :: Camisa RA-
GLAN (Patentada) :: Mitges FERRO
de garantia
PREUS BARATISSIMS

Fixador-Freixinet
PENTINAT INALTERABLE
HIGIENE CAPILAR
CARPETES A 130.000
PRODUCTE DE LABORATORI FREIXINET
RAIÓ DE JUAN JOAQUIN 129 TEL 76443 BARCELONA

Patiu de l'estómac? Proveu tan sols una capsula de DIGESTONA CHORRO - Preu: 3'50 ptes. capsula
GRATUITAMENT podeu comprovar la seva eficàcia sol·licitant una mostra al Representant: Senyor Francesc Pagès i Gil - València, 198, 2on., 2na. - BARCELONA

VIATGES A MALLORCA

3 dies amb excursions ... 72 Pts.
Primer, C. Bellver; segon, Soller; tercer, C. Drac (amb entrada)
3 dies amb excursions ... 80 Pts.
Primer, Soller; segon, C. Drac (amb entrada); tercer, Inca-Pollen-
sa i Formentor
4 dies ... 95 Pts. 5 dies ... 107'50 Pts.
Hotels de primera - Autos particulars (no autocars) - Sortida
tots els dies des d'una persona - Reserva anticipada de passatges
— Descomptes a grups, penyes i societats

Agència dels Hotels de Mallorca
Rambla del Centre, 35 :: Tel. 15457 :: Barcelona
Demaneu programes de 50 excursions per l'illa - Sol·licitem agents
pels pobles de Catalunya

Llegiu LA HUMANITAT

Una de les armes que amb preferència utilitzen les dretes contra la premsa d'esquerra, és la coacció a l'anunciant. Per a contrarestar-la, cal que els lectors de LA HUMANITAT donin preferència, en fer les seves compres, als establiments i productes que s'anuncien en aquest diari

Bar Petit Miramar
Casa recomanable pel seu preu
fresc i menjars d'encàrrec
Gran terrassa d'estiu pròpia per
a banquets i festes
Avut, aucients coberts a preus
molt ajustats
— PASSEIG NACIONAL, 62 —
Barcelona. — Telèfon 19235

FARRE PIJUAN
METGE ESPECIALISTA
PELL - VIES URINÀRIES
DEFECTES SEXUALS
Rambla de Canaletes, 11, primer

LA FABRICA DE NEVERES
"GLACIAL"
VEN BARATISSIMS, DIRECTE
AL CONSUMIDOR. Immensas as-
sortit per a tots els usos, des
deis preus mes infims.
Neveres patentades de màxima
refrigeració i sense mescla de
gusso i oli, a preus mòmics.
Benet i Mercader, 26 (al costat
d'estació Gràcia i Teatre Bosc)

VENDA I CLINICA
D'ENCENEDORS
CASA SUBIRO
Hospital, 42 - Tel. 13651

AUTO-ESCOLA
Fundada l'any 1912
L'AS de l'automobilisme
Ensenyança completa de con-
ducció fins a obtenir el Títol,
Reglament, Mecànica i cotxe per
a l'examen
TOT 75 PESSETES
Preu únic
Només sel. Ràpides i economia.
L'única que en vuit dies pre-
para els alumnes per a l'exa-
men de 1.ª classe i 1.ª especial
si us voleu convencer, consulteu
oïlones:
CORTS, 412

LA HUMANITAT
Redacció: 22122
Impremta: 14446

MERCAT D'OCCASIONS
COMPRA / VENDA / CANVI
DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES D'
CABALS, MAQUINES D'ESCRURE I DE CO-
SIR, MALETES, DISCOS, etc
TOT D'OCCASIO
CORTS CATALANES, 414
Telèfon 30422 BARCELONA

CLINICA GALLEGO - VIES URINÀRIES
Carrer Nou de la Rambla, 15 - PELL SANG VENERI PROSTAT -
MATRIU IMPOTENCIA DIATERMIA - Director: Dr. Riu Porta -
Consulta, 11 a 1, d'3 a 9. F. 10 a 1

COMPANIA TRASMEDITERRANEA
MADRID: Passeig de la Castellana 14. BARCELONA: Via Laietana, 2
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - CADIZ - CANARIES
Sortides setmanals els dissabtes a les 12. Efectuaran el servei les motonaves
«CIUDAD DE SEVILLA» i «VILLA DE MADRID»
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - PALMA DE MALLORCA
Sortides cada dia (lleuats els diumenges) de Barcelona i Palma a les
21 hores per les motonaves
«CIUDAD DE BARCELONA» i «CIUDAD DE PALMA»
SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA
DE MALLORCA, BARCELONA - MAO - CANARIES - EIVISSA
LÍNEA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDI-
TERRANEA, NORD D'AFRICA I CANARIES. Sortides quinzenals de Bar-
celona als dijous. LINIA COMERCIAL BILBAO - CADIZ - CANARIES AMB
ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESpanya. Sortides quin-
zenals de Bilbao als dijous. LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA
I TERRITORIES DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO) - Sor-
tides el dia 17 de cada mes, amb escales a Valencia, Cadiz, Las Palmas, Santa
Cruz de Tenerife i Preetown, Santa Isabel de Fernando Poo, Bata, Kogo i
Rio Benito per les motonaves
«CIUDAD DE CADIZ» i «LEGAZPI»
LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA - CEUTA - ORAN - MELILLA
Sortides de Barcelona cada diumenge, a les 8 hores; d'Alacant els dijous
d'Oran els dimarts; d'Oran cap a Alacant, els dimarts i d'Alacant cap a
Barcelona, els dimecres.

NOTA: Els que de fora vulguin servir-se de la nostra casa poden escriure, adjuntant 0'50 pessetes en segells, i rebre figurins, mostres i un sistema especial per a prendre les mides, amb les instruccions per a rebre l'encàrrec abans dels cinc dies.

¿Voleu vestir amb elegància i amb pocs diners? Aneu a CASA BASTIDA
Passeig de Gràcia, 18
Gran Basar de Sastreria Sistema Nord Americà

Els nostres preus sempre responen a la màxima idealitat i es faciliten la màxima elegància i la màxima Baratar, amb els següents articles: Vestits, Pantalons, Camises, Pijames, Calçotets, Bates, Batins, Camisones, Mitjons i Corbates

Alguns dels nostres preus:
VESTITS, a 20, 40, 50 i 60 ptes.
PANTALONS, a 5, 6, 8, 10 i 12 ptes.
CAMISES, a 5, 6, 8, 10 i de seda a 13'50 ptes.
PIJAMES, a 6, 8, 10 i 12 ptes.

Si l'elegància ha estat altres temps un privilegi, la CASA BASTIDA amb aquests preus la fa accessible a tothom.

Encara que estem situats al Passeig de Gràcia, som la Sastreria i Camiseria més econòmica de Barcelona.

Tenim una secció ultra-ràpida en la qual podem confeccionar tota mena de vestits en quatre hores, amb un petit augment dels preus de vestits fets, com també tenim una secció per fer vestits a mida amb tot luxe de 100 a 150 ptes.

Obsequiem els nostres clients amb segells d'estalvi de la Caixa de Pensions per a la Veïlla i altres presents en proporció a l'import de la compra.

Secció d'anuncis per paraules

Les dues primeres ratlles: 1 pta.; per cada ratlla de més, 0'30: els dimarts, dijous i diumenges, un 50 per 100 de descompte

OFERTES I DEMANDES
CATALÀ desitja aprendre d'encàrrec. Enc. preu dues hores diàries al vespre. 4642, Vergara, núm. 11.
MOSSO O COBRADOR, desitja col·locació 40 anys i bones referències. Escriure a LA HUMANITAT núm. 534.
COMPTABLE, coneixedor treball d'oficina, ofereix tot el dia o hores. Esc. LA HUMANITAT núm. 155.
MOSSO, ofereix per mag. dia 40 anys, bones referències. HUMANITAT núm. 519.
MARE I FILLA, s'ofereixen per cuidar-se de 3 nens o de portar. Esc. LA HUMANITAT núm. 539.
APRENTENA avançada roba blanca interessada. Entença, 129, 56.
DISPES
MENJARS VEGETARIANS i de règim veg. ptes. 250. Pelai, 12, pral. 2n.
SRA. SOLA cedeix habitació a 2 companyes, amb pensió o sense, tracte familiar. Tamarit, 82, pral. 3ra.
SENYORA SOLA, desitja un o dos joves, dormir i rentar, molt econòmic. Badoi, 95, 2on. 1ra (Sants).
PENSIO de 6 a 9 ptes. i des de 150 ptes. ptes. 250. Pelai, 12, pral. 2n.
30 s'et. 2n. d. butxa, tel. 6. metalar. Bortell, 145, 1er, 2na.
MENJARS VEGETARIANS i de règim veg. ptes. 250. Pelai, 12, pral. 2n.
EMPRESA MARES facilita gratis pensions i habitacions. Rambla de les Flors, 30, 1er, 2n.
HABITACIO independent, tot confort, b. carter, tel. asc., Viladomat, núm. 138, 4rt, 2a.
DESITJO senyor tot est. Viladomat, 28, 2n. 2a

PENSIO LLOBET, hab. per a senyor. Abonaments a menjars. Canuda, 17, ascensor. Tel. 24322.
MENJARS per a estu. 3 ptes. Ausias March, 31, principal segona.
PENSIO FUGAROLAS, habitació per senyor o família. Cobertes a 250. Balmes, 22, pral. 1. 12048.
PENSIO BELTRAN, 5 ptes. diàries, setmanals 30 ptes. Tot comprat. Carme, 64, pral. T. 24240.
PENSIO PRAT, habitació 2 llits, pensió completa. Abonament a menjars, 35 ptes. setmana. C. Nou Rambla, 12, 1er. 2a.
ENFRONT UNIVERSITAT, esplendides habitacions amb sol, a tot est. per econòmic, bany, dutxa, 44, portera.
AQUAFREDA, colònia La Llobeta, pla amb mobles, preu modic.
14 i 15 DURS, pisos casa nova, llum, mobles, aigua calenta, aigua compresa preu del lloguer. Angela López de Ayala, 33, prop Pl. Espanya.
GRANS magatzems, 23 duros, Aragó, 62 i 64, pr. Metro Rocafor Calabaria.
PIANOS DE LLOCUER, Bruce, 78, entresol. C. E. ger.
BERLIN, 19 (S. O.) pisos moderns, esplendides vistes ascensor, bany, calefacció, garatge, de 100 a 140 ptes. lloc preferit pels estrangers.
LOCALS INDUSTRIALS Castelljors, 58.

JOSEPH M. PI I SU-
NYER, advocat: Rambla Catalunya, 67; Tel. 70623.
C. RAMOS DE LA RE-
QUERA, advocat. Despatx de 6 a 8. Anselm Clavé, menjador amb jardí. Cobertes des de 3 ptes.
ESPLINDIDES cobertes, entreteniments i 3 ptes. a 3 ptes. i 275 per abonament de 15 apart. servei a la casa. Llorella, 30 ptes. Tel. 24240.
450 dia 100 ptes. mes, pensió completa t. confort, menjars extra, bany, dutxa. Aragó, 67, pral.
LLOGUER
PISOS amoblats, nous, tot confort, asc. tel. bany, preus molt reduïts. Colònia, 44, portera.
AQUAFREDA, colònia La Llobeta, pla amb mobles, preu modic.
14 i 15 DURS, pisos casa nova, llum, mobles, aigua calenta, aigua compresa preu del lloguer. Angela López de Ayala, 33, prop Pl. Espanya.
GRANS magatzems, 23 duros, Aragó, 62 i 64, pr. Metro Rocafor Calabaria.
PIANOS DE LLOCUER, Bruce, 78, entresol. C. E. ger.
BERLIN, 19 (S. O.) pisos moderns, esplendides vistes ascensor, bany, calefacció, garatge, de 100 a 140 ptes. lloc preferit pels estrangers.
LOCALS INDUSTRIALS Castelljors, 58.

METGES
Dr. PADROS DE GAO-
NA, Metge oculista. Girona, 13 (camí a Ausias March). Tel. 23548. Barcelona.
Dr. BAUDIL GUILER-
RA, Obstetria i ginecologia. Eda. Sant Antoni, 33. - Telèfon 31333.
MALALTIES dels nens. Modern tractament. Doctor J. Sala. De 3 a 5. Corts, 292. - Tel. 35253.
Dr. JOAN CAMPROBI, Part i malalties de la dona. Bruce, 48, principal. - Tel. 11622.
Dr. FRANCESC ORTES PARERA, Numerari de l'Excm. Ajuntament de Barcelona. Especialista en malalties internes. Consulta de 4 a 5. Aragó, 224, pral. T. 10168.
Dr. J. FERRER ESPINOL, Cirurgia en general. Plaça del Born, 19. Telèfon 25845.

VENDES
CASA prop de Correus, veno per 12.000 duros. Bona renda. Arribau, 177, entresol primera.
SOLARS a 6 duros mes c. Dante davant n. 14 i futur Mercat Horta. Cadis, 35, pral. 1a, 11 a 1 i de 6 a 8.
GIRONA, veno magnífica xalet. Rdo: Bernat Boadès, 3, segon, segona.
SANT CUGAT veno casa moderna, garatge. Saló menjador, dos dormitoris, bany, amoblada. Ptes. 40.000. Car. Villa, 59 (Sant Cugat).
TORRE espléndida, 4 dormitoris, bany, jardí, terrany, bon lloc d'Horta, per 22.000 ptes. Rdo: Pl. Eivissa, 4.

DIVERSOS
CASTELLDEFELS. Espléndida casa de bany, locant al Restaurant «El 1 de Sol i Lleu» guardacotxes, transpassar per 3.500 ptes. Informes a LA HUMANITAT.
VINS DE VALDEPE-
RAS, a 5 ptes. els 8 lltres, proveïus.
«Bodega de Valdepeñas» Telèfon 54117 i 53977.

ANGEL MARTI, Tallor d'encàrrecs, (Martí) de la Rosa, 17. Telèfon 75352 - Barcelona.
MALALTIES. Pulmonar, Cor, Medicina general. Sifilis, Raiga X, Sol artificial. Dr. Lluís Cuesta Urgell, 20, pral. Consultes de 3 a 6.
COMPTABLE, coneixedor anglès i francès i treballs d'oficina. S'ofereix tot el dia o hores. Esc. LA HUMANITAT núm. 157.
RETOLS I ETIQUETES de totes menes per a aparcadors, Mercaderes, 36.
GANGA, menjador nou per 450 ptes. veno. Balmes, 171, Ebeñisteria.
BAR MENJARS transpassar per no poder atendre. Lloc central prop Ramblas. Bon negoci. A. Caba, 28, pral. 2n.
MERCERIA Elxampla, ocasió, Muntaner, 3, 1. 2.
ARMARIS LLUNA 15 duros, buef, taules, calders, llits, Sepulveda, 95 portera.
MOBLES per a oficina i pisos, líquidament baratissims. C. de Cent, 240-244.
MOBLES i matalassos a terminis, sense fiador. Car. Santa Anna, 18.
MOBLES ocasió, mobles preus invencibles. No compru sense visitar-nos abans aquesta casa. Muntaner, 18.
GRAN ocasió mobles no compru sense visitar-nos Borrell, 66, i Floridablanca, 90.
TEINDA es transpassa per 100 ptes. Tallers, 82, de 5 a 9 de la tarda.
QUIOSQ RELLOTGER, transpasso, Arribau, 22.

UJLS DE POLL Callidat Kamnol!
LIMPIT: Senyora, guanyar flux i guanyar bellesa.
MORENES, fístules, garantixo guariment complet, usu «Moreno». Demaneu prospecte. Passeig del Crèdit, núm. 4.
«LADILLAS», insecticides «Paradell» al minut. Una pesseta. Nou de la Rambla, 28, Farmàcia.
J. VILA FONTSERE, Impresor, tota mena de treballs comercials. Sepulveda, 78. Tel. 34974.
COLMADO RAMBLA, El més assortit en vins i licors de marques nacionals i estrangeres. Recomanem els nostres cafès insuperables. Servim a domicili. Rbla. Catalunya, núm. 85. - Tel. 76910.
CLINICA D'ENCENEDORS. Tota mena de reparacions. Venda de nous. Casa Subiro, Hospital 42.
LA PORTORRIQUERA, Torrefacció de cafès d'importació. Xucà, 25.
ALIMENTS DE REGIM Casa Sorribes, Salmeron, núm. 222 i Llibria, 62.
ARQUES I BASCULES Ariso, Santa Eulària, 14. Tel. 22956. Barcelona.
JOSÉ ORIOLA, Males metèl·liques per a automòbils de tots els sistemes. Torrent Vidal, 78. Tel. 77188. Barcelona.
UNIVERS, Tintes d'escurat i lacs de tipus corrent i aplicació industrial. Vendes a l'engros. Consell de Cent, 428. Tel. 55179.
BAR «LAS DELICIAS» de Paul Colet. Especialitat en tota mena de pastes. Cobert comercial a 5 ptes. 4 plats a escollir. Pl. Nacional, 32. Tel. 19637. Barcelona.
J. GOMA ROURA, Pau i gels, 47. Tel. 14298. Té els més riquissims i selectes cafès torrats, que recomana per llur aroma i paladar.
RESTAURANT MIRAMAR, Únic a Barcelona per la seva temperatura agradable que s'hi gaudeix. Salons especials per a bodas i banquets.
PORTES metèl·liques. Villar, Maria Aguiló, 56. Telèfon 53762.

COMERO D'OUS i aviram «Empordanesa», de Francesc Teixidó. Compra directa als marcats de l'Empordà. Valencia, 334. Granja a Tel. 81816 Sant Miquel de Fluvià (Girona). Es reben llistes per telèfon. Servei a domicili.
JAUME QUERA, constructor d'obres. Projectes i presupostos. Menéndez i Pelayo, 37. Tel. 74576. Barcelona.
RECLAMACIONS a la Casa Subiro, Hospital 42.
SALO per a senyores d'Alfons Pujol. Permanents perfectes 12 ptes. Salmeron, 114, pral. 1er. Tel. 71153. Barcelona.
ES COMPREN autos vells per a fer ferro vell a Nàpols, 294. Tel. 52688.
IMPRENTA, Litografia, Reilgats. Projectes Horta, S. A. Corts Catalanes, núm. 719. Tel. 50501.
BAR FELICIANO, Servei aprofitat, Salmeron, 80.
FERRIS i metalls vells. Rafael Agustí, Sant Gil, 14. Tel. 22956. Barcelona.
MAGATZEMS de colònies. Moll d'especíes. Joan Subils Serra, Consell de Cent 617 T. 55819.
JOSEP CANADES, sastre. Preus moderats, sempre els darrers models. Sant Pau, 10.
AVIRAM i carnisseria. Ramon Eroles, Vallespir, 112. Telèfon 30366. Sants.
IMPRESOS de tota mena. Gel. La Granada, 1. Tel. 71083. Barcelona.
RELIGATS patentats «Saturon». Llibres ratllats. Sobres. Estopitges i manipulats. Consell de Cent, 141. Tel. 30865. Barcelona.
ARTICLES per a viatges. Gel. La Granada, 1. Tel. 71083. Barcelona.
OLIS i SABONS. Josep Salvador Porta. Servei aprofitat a domicili. Colònies. 6. Telèfon 14946.
L'ESCOCESA, Falxes i cotilles ortopèdiques. Hospital, 139.

Reportatges de LA HUMANITAT

PRESONS DE CATALUNYA

LA PRESO DE MATARO

Diferent apreciació de l'abonament de la pre-só provisional.

- Les astúcies i la moral dels presos per delictes comuns

Mataró. Un diumenge calorós del mes de juliol, a les deu del matí. Els carrers estan buits en absolut. Hem vist únicament en el trajecte —força llarg— de l'estació del ferrocarril al capdamunt de la Rambla, on hi ha la presó, colles de joves i noies que, amb el vestit blanc que tant s'usa en aquests pobles del Maresme, durant la temporada d'estiu, s'adre-caven cap a la mar. El sol cau a plom i la temperatura és canicular. Les taules situades a les voreres, davant els nombrosos cafès que hi ha en aquella cèntrica via, estan com-pletament buides. De tant en tant un cambriador mandrosament s'hi atana per veure si hi ha algun client assegut i, després, s'enfonsa cap a l'interior a continuar la interom-puda becalina.

Arrabassats a les parets i aprofi-tant l'ombra benevolent dels arbres anem pujant aquella interminable Rambla i, per fi, arribem al capda-munt. A mà dreta un edifici de maons del tipus clàssic de les pre-sons de l'Estat espanyol. Sense dubtar ni preguntar a ningú hi entrom-Després de jugar tres graons ens trobem en una mena de vestibul. A banda i banda, bancs de fusta i al bell mig una alta i ampla porta de ferro al davant de la qual hi ha una reixa que pel seu filat i l'altra que s'albira situada a cosa d'un metre i mig de distància, dedueix que es tracta del locutori.

Com sigui que ningú no ens pregun-ta el que volem, aprofitem aquell aban-donament per acostar-nos a l'espes-sa reixa a l'altra banda de la qual hi ha uns homes que miren amb atenció, mig abstrèts, el tros de car-rer que des d'allí es pot veure a través de la doble reixa.

—Companys— criden: que sou els presos polítics?

—Sí, senyor. A qui voleu veure?— ens contesta un home jove, sapat, vestit amb una llampana samarreta de seda verella.

—A tots. Sóc periodista—contesto— i voldria fer una informació d'a-questa presó, tal com ja ho fet amb altres.

—Així sou en Vilà, de LA HUMA-NITAT.

—Encertada—responc sense poder dissimular gaire la satisfacció que em produeixen aquelles paraules.

Referent al trajecte, ben poques coses us podem dir, després d'ha-ver llegit les misèries que passen els companys de Tarragona. Aci, a part de la pèrdua de llibertat, que és una cosa molt important, no es-tem maiament del tot. Tenim ho-res de tota mena. Fins n'hi ha que no ens recordem ni que estem pre-sos.

En el transcurs d'aquesta curta conversa s'acosta a nosaltres un ofi-cial de la presó, al qual li comuni-carem el motiu de la nostra presen-cia allí i ens deixa que seguissim la nostra tasca sense preocupar-se el més mínim de nosaltres ni del que ens deien els presos.

—Així, doncs— preguntarem, se-guint la conversa interrompuda breus moments—, ací podeu rebre visites a totes les hores?

—Es pot dir gairebé que sí, car com que aquesta reixa dona al pati en el qual passem de les set del matí a les vuit del vespre i no causa cap destorb a la direcció que els del car-rer s'acostin a l'altra banda, no ens posen cap inconvenient.

Com que els condemnats sofriren abans de la condemna: Claramunt, 48 dies de presó provisional; Pou, 79 dies; Vilà, 61 dies, i Vives, 67 dies, aquests els haurien d'ésser descom-p-tats en el compliment de les con-demnes respectives, però el jutge, en fer-los les liquidacions, els reconegué únicament els dies de presó soferts

m'heu dit que vau ésser condem-nats a un any i nou mesos de presó, respectivament, i jo no sé que els condemnats puguin gaudir de lliber-tat provisional.

—Teniu raó... i jo també. Hem estat condemnats a nou mesos de pre-só, però malgrat fer-ne ja dos, el senyor auditor encara no ha ratifi-

Un detall del pati de la presó de Mataró

després d'ésser-los notificat el pro-cessament quan ja portaven de pre-só uns quants mesos, car aquesta notificació se'ls feu el mes de de-sembre.

Està legislat que un detingut ha-d'ésser posat en llibertat o bé pro-cessat dintre les setanta-dues hores primeres de la seva detenció, i això, en aquest cas, i en molts, no es feu a causa de dificultats burocràtiques. D'així els presos no en tenen la me-nor culpa i, per tant, creiem de jus-tícia que els jutges els reconeguin aquests dies de presó, tenint en compte l'exposat, per a la liquida-ció de les penes imposades, tal com diu l'apartat de la Sentència cor-responent que hem reproduït més amunt.

Després d'explicar-nos això els companys de Sant Pol ens conta-ren algunes incidències del procés que no creiem interessant repro-ducir ací i afegirem que de Sant Pol n'havien estat detinguts tres mes: Aleix Nuñez, sots-cap del Sometent; Jaume Verge, jutge, i Jaume Pere, suplent. Tots estiguieren detin-guts des del 15 d'octubre fins el 3 de desembre, en la qual data hom els alliberà per no haver-se comprovat les denúncies que pesaven damunt seu.

UNA SENTÈNCIA QUE NO ES RATIFICA NI RECTIFI-CA, I UN PRES QUE RE-UNIFICA A LA LLIBERTAT PROVISIONAL

Agafat el lloc de «preferència» a la reixa el company Joan Munné Curt, de Calella. Ens diu Munné que a Calella es practica ren unes trenta detencions arran dels fets d'oc-tubre. Ell ho fou el 7 d'octubre, junt amb set més i en el Consell de guer-ra fou condemnat a un any de pre-só i Joan Moragues a nou mesos. Els altres foren absolts.

I el vostre company de condem-na?—li preguntarem.

—Està en llibertat provisional—res-pon.

—Entenem nos—repliquem—. Vós

cat la sentència ni ha dissentit d'ella i, naturalment, no essent fer-ma hom pot acollir-se a la llibertat provisio-nal.

—Doncs, per què no us hi acolliu?

—Perquè no vull.

—Home, no em feu dubtar de la vostra seriositat i dieu-me la veritat si no us perjudica. Us dic

Un grup de presos de La Roca

seriosament que no m'he volgut acollir a la llibertat provisional malgrat d'haver-m'ho ofert el meu defensor i el jutge. Què voleu? Tinc les me-ves idees polítiques, jo... Ja ho vaig dir al Consell de guerra: que a mi em tancarien a la presó, però les idees no me les canviarien.

Unicament vaig sortir, poca estona

forma d'una mitja circumferència, amb vint metres de base i deu de radi. Com que no n'hi ha cap més s'hi reuneixen a les hores d'esbarjo els presos comuns i els polítics.

Naturalment que poc a poc s'ana-ren establint relacions i encara que facin una vida completament a part moltes vegades conversen i fins i tot

el dia de l'enterrament de la meva mare, que va morir essent jo a la presó.

NOU CONDEMNATS DE LA ROCA

Parlarem seguidament amb Joan Quintana, caporal del Sometent de la Roca, que compleix un any de presó; Conrad Gallent i Romà Pla-nes, sots-caporal i regidor respecti-vament, condemnats a nou mesos, i Francesc Galvany, Isidre Sapé, Isi-dre Raymí, Salvi Fortuny i Jaume Maymó, que compleixen sis mesos i un dia, que en sortir aquesta infor-mació ja seran en llibertat, com-plerta la condemna. No cal dir que els desitgem una bona sort en re-integrar-se a la seva vida normal.

De La Roca també va ésser delin-gut Josep Pujol, metge, que el Con-sell de guerra absolgué.

ELS TURISTES

A més a més, a la presó de Ma-taró hi havia, durant la nostra visi-ta, Miquel Moll. Aquest company és de Canet, on n'agafaren 32 i el 13 de desembre els posaren en lli-bertat. Pel que en contaren dedue-rem que en sortir de la presó, era tanta la pressa que tenien de veu-re's al carrer, que no es preocuparen de saber si estaven processats o no, i a mesura que s'han anat assabentant per mitja d'edictes que estan r-claimats, han anat presentant-se i el jutge els ha notificat el pro-cessament i posant en llibertat pro-visional a mesura que ho han fet.

Es aquesta la causa per la qual els altres companys de presó els diuen els turistes, pels pocs dies que passen tancats amb ells.

LA VIDA A LA PRESO

La nostra conversa amb els presos durà molta estona i foren moltes les persones que anaren arribant en el transcurs de la conversa. Amics i familiars dels detinguts que amb els seus crits, barrejats amb els nostres, feien que no es pogués enten-dre ningú. L'oficial de la presó, al qual abans ja ens hem referit, se'n donà, i, amablement, ens invità a entrar fins a un lloc on solament hi ha una gruixuda porta de ferro que ens separava dels empresonats. A la nostra conversa fou en veu nor-mal i poguérem parlar amb tota co-moditat.

Poguérem assabentar-nos que tots ells tenen matalassos per dormir que els han facilitat els amics i parti-culars. Els quatre condemnats de Sant Pol ocupen una cel·la tots junts i una altra de nou metres per qua-tre és ocupada per tots els altres.

Com ja hem dit, a les set del matí se'ls obren les cel·les i surten al pati on es reuneixen tots. Després de prendre el cafè amb llet amb un tros de pa, comencen a organitzar el meniu. Formen dues colles, per al menjar. Una, els nou de La Roca, i l'altra els de Sant Pol i els turis-tes que es van presentant.

Mentre el dinar es va coent, dedi-quem bona part del matí a llegir la Premsa, especialment LA HUMANI-TAT. A la tarda uns jugadors a pilo-ta o conversen, mentre uns quants aprenen el francès, que els ensenya el company Pou, el qual ens digué que havia trobat uns deixebles molt aprofitats.

Al vespre comenten el que porta la Premsa del dia fins a l'hora que són tancats novament a les respec-tives cel·les.

Reben moltes visites.

LES RELACIONS AMB ELS PRESOS COMUNS ESTI-QUEREN TIVANTS UNS QUANTS DIES

El pati, únic de la presó, té la

Presos de Sant Pol, Calella i Masnou

es fan algun favor. Aquestes rela-cions, però, estiguieren interrompu-des una temporada a causa d'una mala acció que els presos per delic-tes comuns feren als seus companys de captiveri.

Escollim el company Joaquim Pou, que ens ho explica amb molta grà-cia.

—Un dia—comença— a entrada de fosc parlàvem al pati en un grup amb els presos per delictes comuns. Els explicàvem, naturalment, les nos-tres aventures i els preguntàvem per les seves. Tots, o més ben dit, ja

major part són lladres de gallines i ens explicàvem com ho feien.

Justament aquell dia els de La Roca havien rebut dos pollastres que els enviaven de casa seva i ens fe-ren la prova podrien dir sobre el terreny. Un d'ells agafà el pollas-tre pel cap, sense que les el més mínim crit, i amb una habilitat poc comuna li ficà sota l'ala i el deixà anar tranquil·lament. La bèstia no feu cap moviment i quedà clavada allí mateix on l'havia deixada. Li va treure el cap de sola l'ala i el pollastre, contentíssim, arrencà a cór-rer a l'extrem que ens donà molta feina per a tornar-lo a atrapar.

Fins ací, tot anà molt bé. El po-llastre quedà al mig del grup que formàvem els presos asseguts a ter-ra i seguí la conversa. Algunes ve-gades notàrem que algun dels pre-sos per delictes comuns s'anaven acostant el pollastre cap on seien i nosaltres, sense dir res, els hi tor-nàvem a apartar, no fos cas que

desaparegués. El cas és que, malgrat d'ésser nosaltres més d'una dotze-na, ningú no pogué veure com anà, pe-rò el pollastre desaparegué del mig del cercle i de res no valgueren les nostres protestes per l'habíl joc de mans.

Creguérem, però, que era una fa-bècia i que l'endemà—era l'hora d'a-nar a dormir—reapareixeria. Si, sí. L'endemà, el primer que es llevà i sortí al pati trobà al bell mig un paquet admirablement fet amb pa-pers de diari amb les plomes i els ossos escurats fins a la perfecció.

Com podeu suposar, això no ens agradà gaire i correm que d'anar un escàndol o de dir-ho al director no n'hauríem tret res, decidírem tren-car tota mena de relació amb ells.

Naturalment que el temps ha anat passant i tornem a tractar-nos, però amb una certa tivarior.

Així és que hem deixat córrer de parlar-los de moral i procurem po-sar tot el que tenim a lloc segur per evitar que desaparegui com el pollastre que ja us he contat.

UNES PARAULES AMB ELS DE LA ROCA

Preguntarem als companys de La Roca si tenien alguna cosa per dir-nos.

—Ja ho sabeu tot—ens replicaren; —unicament podeu fer constar que estem molt satisfets dels nostres con-venients. S'han encarregat, per torn, de les nostres tenes i ens fan to-tes les feines. Així, doncs, gràcies

a ells, els nostres familiars poden anar passant malgrat la nostra man-ca d'activitat. A més a més del que us hem dit, encara ens envien de tot: diners, menjar, etc. Hem re-car segurament n'hi ha d'altres que els farà més falta que a nosaltres.

El que ha imposat tota la seva influència, però al contrari, ha estat el senyor Cirera i Voltà, que té una finca prop de La Roca.

Els companys que segueixen a les nostres poblacions estan assabentats de totes les gestions que ha portat a terme l'esmentat senyor, el senyor Joaquim de Montaner i els seus amics, i quan sigui l'hora, els ho agrairan com es mereixen.

Anaven arribant més i més fami-liars i amics dels companys empresonats i ens acomiadarem d'ells per no privar-los d'abraçar els seus que havien fet unes hores de viatge per tenir aquest goig.

UNA BONA NOTICIA

Trobàrem, casualment, al tren, en el nostre viatge de tornada, l'amig Grau Ros. Aquest ens presentà l'e-judant del jutge que porta la causa dels condemnats de Sant Pol. Li parlàrem de l'afar i li posàrem de manifest el gran perjudici que causa l'apreciació del jutge de no descom-p-tar a aquells companys el temps de presó provisional que sofriren abans de notificar-los el processament.

Ens cità articles de la Llei segons els quals no podia ésser dictat ma-ta, però ens digué que els advocats defensors havien demanat l'in-dult de la pena que els resta com-plir i que era molt probable que es concedís tenint en compte el temps que romangueren tancats abans del seu processament.

Creiem que això seria de justícia, i que ja que la Llei no preveu aques-tas, almenys es podria aplicar a aquests homes els beneficis de l'in-dult.

JOAQUIM VILA-BISA

Sota l'estat de guerra

LA CAUSA CONTRA L'AD-VOCAT SENYOR VELLILA

La causa que instrueix el coman-dant jutge senyor Urrutia contra el lletrat senyor Vellila, el seu passant i dos secretaris de causa del jutge senyor Bibiano, ha passat a l'audi-tor per tal que resolgui en l'escrit de reforma d'aute de processament presentat pel senyor Vellila i en el presentat pel sergent Dionís Casan-vas.

LA CAUSA PELS FETS DE MARTORELL I SANT AN-DREU DE LA BARÇA

El jutge senyor Galan ha passat a l'auditor en consulta, la causa que instrueix pel cas de l'altre jutge pas-sat mes d'octubre als pobles de Mar-torell i St. Andreu de la Barça, per si creu oportuna la seva elevació a plenari.

CONSELL DE GUERRA PER A DEMA

Demà, al matí, a les onze, a la Sala de Consells de l'edifici de De-pendències Militars; tindrà lloc el Consell de Guerra de Cos, per a veure i fallar la causa instruída pel comandant jutge senyor Urrutia con-tra el soldat d'aviació Jesús Gonzá-lez Pico, acusat d'ésser l'autor del ro-batori d'una caixa de cabals de la III Esquadra d'Aviació Militar.

NOTES DE LA DIVISIO

A la Comandància Militar varen ésser facilitades ahir als informadors les següents notes:

«Con motivo del incendio de mieses en una era de San Pedro de Ribas, ocurrido ayer, día 12, y habiéndose comprobado que tal incendio ha sido intencionado, han sido detenidos los presuntos autores y puestos a dispo-sición de la autoridad militar, así como la Junta Directiva del Centro de Agricultores, afecto a la Unión de Rabasales».

«En Blanes fueron también dete-nidos los presuntos autores de un in-cendio producido en el bosque de San Vicente de aquel término, los cuales han sido puestos a disposición de la autoridad judicial correspon-diente».

S'està esgotant l'edició

i cal que cap bon ca-talà no deixi d'adquirir aquest document in-superable del moment polític català que és el llibre

d'Alard Prats Beltran

ALARD PRATS

“EL GOBIERNO DE LA GENERALIDAD EN EL BANQUILLO”

amb precisió de fotografia

reproduceix

els textos taquigràfics

dels discursos, informes, declaracions, testimonis i incidents

DE LA VISTA DE LA CAUSA CELEBRADA DIES PASSATS DAVANT EL T. DE G.

No es tracta de comentaris apas-sionats, sinó de fets objectius

El que ha arribat i el que no ha arribat al gran públic de la Premsa diària

ho reflecteix, amb amplitud i amb emoció el llibre

“El Gobierno de la Generalidad en el Banquillo”

Concessionària:

Llibreria Catalònia

3, Ronda Sant Pere, 3

